

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 364

49. évfolyam

2006. december 20.

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

Tartalom

I Kötelezően közzéteendő jogi aktusok

A Bizottság 1879/2006/EK rendelete (2006. december 19.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról	1
★ A Bizottság 1880/2006/EK rendelete (2006. december 14.) a Portugália lobogója alatt a 3LMNO. NAFO-övezetben közlekedő hajóknak a grönlandi laposhalra vonatkozó halászati tilalmáról	3
★ A Bizottság 1881/2006/EK rendelete (2006. december 19.) az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok felső határértékeinek meghatározásáról ⁽¹⁾	5
★ A Bizottság 1882/2006/EK rendelete (2006. december 19.) egyes élelmiszerek nitráttartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról ⁽¹⁾	25
★ A Bizottság 1883/2006/EK rendelete (2006. december 19.) egyes élelmiszerek dioxin- és dioxin-szerű PCB-tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról ⁽¹⁾	32
★ A Bizottság 1884/2006/EK rendelete (2006. december 19.) a manióka és az édesburgonya behozatali vámkontingenseinek kezelésére vonatkozó részletes szabályok tekintetében a 2402/96/EK, 2449/96/EK és a 2390/96/EK rendeletek módosításáról	44
★ A Bizottság 1885/2006/EK rendelete (2006. december 19.) a Thaiföldről származó maniókára vonatkozó 2007. évi közösségi vámkontingens megnyitásáról és kezeléséről	57
★ A Bizottság 1886/2006/EK rendelete (2006. december 19.) a Spanyolország lobogója alatt a 3LMNO. NAFO-övezetben közlekedő hajóknak a grönlandi laposhalra vonatkozó halászati tilalmáról	64

Ár: 18 EUR

⁽¹⁾ EGT vonatkozású szöveg

(folytatás a túloldalon)

HU

Azok a jogi aktusok, amelyeknek a címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

★ A Bizottság 1887/2006/EK rendelete (2006. december 19.) a Svédország lobogója alatt a IIIa., IIIb., c., d. ICES-övezetben (közösségi vizek) közlekedő hajók közönséges nyelvhálra vonatkozó halászatának újbóli megnyitásáról	66
★ A Bizottság 1888/2006/EK rendelete (2006. december 19.) egyes Thaiföldről származó, elkészített vagy tartósított morzsolt csemegekukorica-termékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről	68

Az Olvasóhoz

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

A BIZOTTSÁG 1879/2006/EK RENDELETE

(2006. december 19.)

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a gyümölcs és zöldség behozatalára vonatkozó intézkedések alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1994. december 21-i 3223/94/EK ⁽¹⁾ bizottsági rendeletre és különösen annak 4. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően a 3223/94/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azon szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.

- (2) A fenti szempontokat figyelembe véve, a behozatali átalányértékeket az e rendelet mellékletében szereplő szinteken kell meghatározni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 3223/94/EK rendelet 4. cikkében említett behozatali átalányértékeket a mellékletben található táblázat határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2006. december 20-án lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 19-én.

a Bizottság részéről

Jean-Luc DEMARTY

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 337., 1994.12.24., 66. o. A legutóbb a 386/2005/EK rendelettel (HL L 62., 2005.3.9., 3. o.) módosított rendelet.

MELLÉKLET

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról szóló, 2006. december 19-i bizottsági rendelethez

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	052	89,8
	204	80,1
	999	85,0
0707 00 05	052	116,3
	204	51,8
	628	155,5
	999	107,9
0709 90 70	052	131,1
	204	61,3
	999	96,2
0805 10 20	052	63,2
	388	72,9
	999	68,1
0805 20 10	052	30,7
	204	61,3
	999	46,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	69,0
	624	69,1
	999	69,1
0805 50 10	052	45,9
	528	35,7
	999	40,8
0808 10 80	388	107,5
	400	95,0
	404	94,2
	512	57,4
	720	76,0
	999	86,0
0808 20 50	052	63,8
	400	101,6
	720	50,2
	999	71,9

⁽¹⁾ Az országok nómenklatúráját a 750/2005/EK bizottsági rendelet határozza meg (HL L 126., 2005.5.19., 12. o.). A „999” jelentése „egyéb származás”.

A BIZOTTSÁG 1880/2006/EK RENDELETE**(2006. december 14.)****a Portugália lobogója alatt a 3LMNO. NAFO-övezetben közlekedő hajóknak a grönlandi laposhalra vonatkozó halászati tilalmáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 26. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 21. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) A bizonyos halállományokra és halállománycsoportokra vonatkozó, halfogási korlátozások alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókon és a közösségi vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2006. évre történő meghatározásáról szóló, 2005. december 22-i 51/2006/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ kvótákat állapít meg a 2006. évre.
- (2) A Bizottsághoz beérkezett információ szerint az e rendelet mellékletében említett állományoknak a mellékletben szereplő tagállam lobogója alatt hajózó vagy az abban a tagállamban bejegyzett halászhajók általi halászata kimerítette a 2006-ra kitűzött kvótát.

- (3) Ezért szükséges megtiltani ezen állomány halászatát, valamint a fedélzeten való tárolását, átrakodását és kirakodását,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk**Kvóta kimerítése**

Az e rendelet mellékletében említett tagállam számára 2006-ra meghatározott, a mellékletben szereplő állományra vonatkozó halászati kvótát a mellékletben meghatározott időponttól számítva kimerítettnek kell tekinteni.

2. cikk**Tilalmak**

A mellékletben említett tagállam lobogója alatt hajózó vagy az abban a tagállamban bejegyzett halászhajóknak az e rendelet mellékletében szereplő állományra vonatkozó halászata a mellékletben meghatározott időponttól számítva tilos. E halászhajók számára ezen időpont után a már kifogott állományok fedélzeten való tárolása, átrakodása és kirakodása is tilos.

3. cikk**Hatálybalépés**

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 14-én.

a Bizottság részéről

Jörgen HOLMQUIST

halászati és tengerészeti főigazgató

⁽¹⁾ HL L 358., 2002.12.31. 59. o.

⁽²⁾ HL L 261., 1993.10.20., 1. o. A legutóbb a 768/2005/EK rendelettel (HL L 128., 2005.5.21., 1. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 16., 2006.1.20., 1. o. A legutóbb az 1642/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 308., 2006.11.8., 5. o.) módosított rendelet.

MELLÉKLET

Sz.	62
Tagállam	Portugália
Állomány	GHL/N3LMNO.
Faj	Grönlandi laposhal (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
Övezet	NAFO 3 LMNO
Időpont	2006. november 24. – 12.00 UTC

A BIZOTTSÁG 1881/2006/EK RENDELETE**(2006. december 19.)****az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok felső határértékeinek meghatározásáról****(EGT vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az élelmiszerekben előforduló szennyező anyagok ellenőrzésére vonatkozó közösségi eljárások megállapításáról szóló, 1993. február 8-i 315/93/EGK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 2. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok legmagasabb értékének meghatározásáról szóló, 2001. március 8-i 466/2001/EK bizottsági rendeletet ⁽²⁾ több alkalommal jelentősen módosították. A Codex Alimentariusban lévő új információra és az azzal kapcsolatos fejleményekre tekintettel szükséges az egyes szennyező anyagok felső határértékeinek újbóli módosítása. Ezzel egyidejűleg a szöveget szükség szerint pontosítani kell. Célszerű ezért, hogy a 466/2001/EK rendelet helyébe új rendelet lépjen.
- (2) A közegészség védelme érdekében alapvető fontosságú a szennyező anyagok olyan szinten tartása, ami toxikológiailag elfogadható.
- (3) Tekintetbe véve a tagállamok jogszabályai közötti különbségeket és a verseny torzulásának ebből következő kockázatát, a piac egységességének biztosítása érdekében, az arányosság elvét betartva egyes szennyező anyagok tekintetében közösségi intézkedésekre van szükség.
- (4) A felső határértékeket olyan szigorú szinten kell meghatározni, amely a helyes mezőgazdasági, halászati és előállítási gyakorlatok alkalmazásával és az élelmiszer fogyasztásához kapcsolódó kockázatok figyelembevételével ésszerűen elérhető. Azon szennyező anyagok esetében, amelyek genotoxikus karcinogénnek számítanak, vagy amikor a lakosság vagy a veszélyeztetett lakosságcsoportok veszélynek való kitétségének mértéke a megengedhető bevitelhez közelít vagy azt meghaladja, a felső

határértéket az ésszerűen elérhető legalacsonyabb értékben (ALARA) kell meghatározni. Ez a megközelítés biztosítja, hogy az élelmiszer-ipari vállalkozó a közegészség védelme érdekében megtegye az intézkedéseket a szennyeződés lehető leghatékonyabb megelőzése és csökkentése érdekében. A csecsemők és kisgyermek mint veszélyeztetett népességi csoport egészségének védelme érdekében olyan legkisebb „felső határértéket” kell megállapítani, amely a csecsemők és kisgyermek élelmiszerének gyártásához használt nyersanyagok szigorú kiválasztásával elérhető. A nyersanyagok ilyen szigorú megválasztása szintén célszerű néhány közvetlen emberi fogyasztásra szánt speciális élelmiszer előállítása során, mint például a korpa.

- (5) A szárított, hígított, feldolgozott vagy összetett élelmiszerekre vonatkozó felső határértékek alkalmazásának lehetővé tétele érdekében, azokban az esetekben, ahol nem került sor konkrét közösségi felső határértékek meghatározására, az élelmiszer-ipari vállalkozóknak kell megadniuk a konkrét koncentrációs vagy hígítási tényezőket, a javasolt tényezőt indokoló megfelelő kísérleti adatokkal együtt.
- (6) A közegészség hatékony védelmének biztosítása érdekében a felső határértékeket meghaladó mennyiségben szennyező anyagot tartalmazó termékek nem hozhatók forgalomba sem önállóan, sem más élelmiszerekkel összekeverve, sem más élelmiszerek összetevőjeként.
- (7) Ismeretes, hogy a válogatás és az egyéb fizikai kezelések lehetővé teszik a földimogyoró, a diófélék, a szárított gyümölcsök és a kukorica aflatoxintartalmának csökkentését. A kereskedelemre gyakorolt hatás minimalizálása céljából ezért célszerű magasabb aflatoxintartalmat megengedni az olyan termékek esetében, melyeket nem szánnak közvetlen emberi fogyasztásra vagy összetett élelmiszerek összetevőjeként történő felhasználásra. Ezekben az esetekben az aflatoxinokra vonatkozó felső határértékeket azon fent említett kezelési módzatok eredményességének a figyelembevételével kell megállapítani, amelyek célja a földimogyoró, a diófélék, a szárított gyümölcsök és a kukorica aflatoxinszintjének a közvetlen emberi fogyasztásra vagy összetett élelmiszerek összetevőjeként történő felhasználásra szánt termékekre megállapított felső határértékek alatti szintre való csökkentése.
- (8) Az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok felső határértékei hatékony érvényesítésének lehetővé tétele érdekében helyénvaló ezekben az esetekben megfelelő címkézési rendelkezéseket előírni.

⁽¹⁾ HL L 37., 1993.2.13., 1. o. Az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 77., 2001.3.16., 1. o. A legutóbb a 199/2006/EK rendelettel (HL L 32., 2006.2.4., 32. o.) módosított rendelet.

- (9) Az egyes tagállamokban az éghajlati körülmények miatt nehéz biztosítani, hogy friss fejes saláta és friss paraj vonatkozásában a felső határértékek túllépésére ne kerüljön sor. E tagállamok számára átmeneti időszakra lehetővé kell tenni, hogy engedélyezzék a területükön termesztett és ottani fogyasztásra szánt olyan friss fejes saláta és friss paraj forgalomba hozatalát, amelynek nitráttartalma meghaladja a felső határértéket. Az olyan tagállamok területén működő fejessaláta- és parajtermelőknek, amelyek megadták a fent említett engedélyt, fokozatosan át kell alakítaniuk művelési módszereiket a nemzeti szinten ajánlott helyes mezőgazdasági gyakorlat alkalmazása útján.
- (10) A balti térségből származó egyes halfajok nagy mennyiségű dioxinokat és dioxinszerű PCB-ket tartalmazhatnak. A balti térségből származó ilyen halfajok jelentős része nem felel meg a felső határértékeknek, ezért ezeket ki kell zárni az étrendből. Vannak arra vonatkozó jelzések, hogy a halak kiiktatása az étrendből negatív egészségügyi hatást váltana ki a balti térségben.
- (11) Svédország és Finnország rendelkezik olyan rendszerrel, amely alkalmas a fogyasztók teljes körű tájékoztatásának biztosítására a balti térségből származó halak meghatározott, veszélyeztetett lakosságcsoportokat érintő fogyasztási megkorlátozásokra vonatkozó étrendi ajánlásokról a lehetséges egészségügyi kockázatok elkerülése érdekében. Ezért helyénvaló egy átmeneti időszakra eltérést engedélyezni Finnország és Svédország számára a balti-tengeri régióból származó és a területükön fogyasztásra szánt, az e rendeletben meghatározott dioxin- és dioxinszerű PCB-szinteknél magasabb szinteket mutató egyes halfajok forgalomba hozatalára. A szükséges intézkedéseket végre kell hajtani annak biztosítására, hogy a felső határértékek nem megfelelő halakat és haltermékeket ne forgalmazzák más tagállamokban. Finnország és Svédország minden évben tájékoztatja a Bizottságot a balti-tengeri régióból származó halakban mért dioxin- és dioxinszerű PCB-szintek mérésének eredményeiről és a balti-tengeri régióból eredő emberi dioxin- és dioxinszerű PCB-expozíció csökkentésére hozott intézkedésekről.
- (12) A felső határértékek betartásának egységes módon történő biztosítása érdekében az illetékes hatóságoknak a Közösség egészében ugyanazokat a mintavételi kritériumokat és élelmiszer-elemzési teljesítménykritériumokat kell alkalmazniuk. Fontos továbbá, hogy a vizsgálati eredményekről a Közösség egészében egységes módon tegyenek jelentést és azokat egységesen értelmezzék. Az e rendeletben meghatározott mintavételi és vizsgálati intézkedések rendelkeznek a jelentés és értelmezés egységes szabályairól.
- (13) Egyes szennyező anyagok tekintetében a tagállamoknak és az érdekelt feleknek mérniük kell a szinteket és jelentést kell tenniük azokról, továbbá jelentést kell tenniük a megelőző intézkedések alkalmazásában elért fejlődésről, lehetővé téve a Bizottság számára, hogy felmérje a meglévő intézkedések módosításának vagy kiegészítő intézkedések elfogadásának a szükségességét.
- (14) A Közösség által elfogadott valamennyi felső határértéket adott esetben felül kell vizsgálni a tudományos és technikai ismeretek fejlődése, valamint a helyes mezőgazdasági, halászati és előállítási gyakorlatok fejlődése tükrében.
- (15) A korpa és a csíra közvetlen emberi fogyasztásra is forgalmazható, ezért helyénvaló a dezoxinivalenolra és a zearalenonra vonatkozó felső határérték meghatározása ezen áruk tekintetében.
- (16) A Codex Alimentarius nemrégiben megállapította halakra az ólomtartalom felső határértékét, melyet a Közösség elfogadott. Helyénvaló ezért ennek megfelelően módosítani a halakban előforduló ólom mennyiségére vonatkozó jelenlegi rendelkezést.
- (17) Az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ meghatározza az állati eredetű élelmiszereket, következésképpen az állati eredetű élelmiszerekre vonatkozó bejegyzéseket egyes esetekben az említett rendeletben használt terminológiával összhangban módosítani kell.
- (18) Szükséges rendelkezni arról, hogy a szennyező anyagok felső határértékei nem alkalmazandók azokra az élelmiszerekre, amelyeket az ezen értékek alkalmazása előtt jogszzerűen hoztak forgalomba a Közösségben.
- (19) A nitrát tekintetében az ember számára a zöldségfélék jelentik a nitrátbevitel fő forrását. Az élelmiszerügyi tudományos bizottság (ÉTB) 1995. szeptember 22-i véleményében⁽⁴⁾ kijelentette, hogy a teljes nitrátbevitel általában lényegesen az elfogadható 3,65 mg/testsúlykg napi bevitel (ADI) alatt van. Javasolta azonban az élelmiszerekkel és a vízzel bevitt nitrátmennyiség csökkentésére irányuló erőfeszítések folytatását.
- (20) Mivel az éghajlati körülmények nagyban befolyásolják az egyes zöldségek, pl. a saláta és a paraj nitrátszintjét, a különböző évszakokra eltérő legmagasabb nitrátszinteket kell megállapítani.

⁽³⁾ HL L 139., 2004.4.30., 55. o. A legutóbb az 1662/2006/EK rendelettel (HL L 320., 2006.11.18., 1. o.) módosított rendelet.

⁽⁴⁾ Az élelmiszerügyi tudományos bizottság véleménye, 38. sorozat, Az élelmiszerügyi tudományos bizottság véleménye a nitrátokról és nitrátokról, 1–33. o. http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_38.pdf

- (21) Az Élelmiszerügyi Tudományos Bizottság 1994. szeptember 23-i véleményében arra a következtetésre jutott, hogy az aflatoxinok genotoxikus karcinogénnek számítanak⁽⁵⁾. E véleményt alapul véve helyénvaló az élelmiszerek összes aflatoxintartalmát (B_1 , B_2 , G_1 és G_2 aflatoxinok összege), valamint külön a B_1 aflatoxin – mely messze a legmérgezőbb vegyület – mennyiségét korlátozni. A csecsemők és kisgyermekek élelmiszerében lévő M_1 aflatoxin tekintetében az analitikai eljárások terén végbement fejlődés fényében fontolóra kell venni a jelenlegi felső határérték csökkentését.
- (22) Az ochratoxin-A (OTA) tekintetében az ÉTB 1998. szeptember 17-én tudományos véleményt⁽⁶⁾ fogadott el. Az élelmiszerekre vonatkozó kérdések tudományos vizsgálatában a tagállamok által a Bizottságnak nyújtott támogatásról és a tagállamok együttműködéséről (SCOOP) szóló, 1993. február 25-i 1993/5/EGK tanácsi irányelv⁽⁷⁾ keretében elvégezték az OTA-nak a Közösség lakossága általi, élelmiszer útján történő bevitelének a felmérését⁽⁸⁾. Az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság (EFSA) a Bizottság kérésére 2006. április 4-én az élelmiszerben lévő ochratoxin-A tekintetében aktualizált tudományos véleményt⁽⁹⁾ fogadott el az új tudományos információk figyelembevételével, és a megengedhető heti bevitelt (TWI) 120 ng/testsúlykilogramm értékben rögzítette.
- (23) E véleményeket alapul véve helyénvaló felső határértékeket megállapítani a gabonafélék, gabonakészítmények, szárított szőlő, pörkölt kávé, bor, szőlőlé és a csecsemők és kisgyermekek számára készült élelmiszerek tekintetében, melyek mind jelentős mértékben hozzájárulnak az általános emberi, illetve a veszélyeztetett fogyasztói csoportok, pl. a gyermekek OTA-expozíciójához.
- (24) Az olyan élelmiszerben, mint például a szárított gyümölcsben – a szárított szőlő kivételével –, a kakaóban és a kakaóból készült termékekben, fűszerekben, húskészítményekben, a zöld kávéban, a sörből és az édesgyökérben lévő OTA felső határértékei meghatározásának, valamint a különösen a szárított szőlőben és a szőlőlében lévő OTA felső határértékei felülvizsgálatának helyénvalóságát az EFSA legújabb tudományos szakvéleménye fényében kell mérlegelni.
- (25) A patulin tekintetében az ÉTB 2000. március 8-i ülésén⁽¹⁰⁾ ideiglenesen megállapított megengedhető maximális napi bevitelként (PMTDI) jóváhagyta a 0,4 µg/testsúlykg értéket.
- (26) Az 1993/5/EGK irányelv keretében 2001-ben SCOOP-feladat elvégzésére került sor „A patulin táplálék általi felvételének felmérése az Európai Unió tagállamainak lakossága körében” címmel⁽¹¹⁾.
- (27) E felmérést alapul véve és tekintettel a PMTDI-re, a fogyasztóknak az elfogadhatatlan mértékű szennyeződéstől való megvédése érdekében meg kell állapítani az egyes élelmiszerekben lévő patulin felső határértékeit. E felső határértékeket felül kell vizsgálni és szükség esetén csökkenteni kell, figyelembe véve a tudományos és technológiai ismeretek fejlődését és az almalében és egyéb italok almaléből készült összetevőiben lévő patulinszenyveződés megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 2003. augusztus 11-i 2003/598/EK bizottsági ajánlás⁽¹²⁾ végrehajtását.
- (28) A *Fusarium*-toxinek tekintetében az ÉTB több véleményt fogadott el: a dezoxinivalenol értékeléséről 1999 decemberében⁽¹³⁾, 1 µg/testsúlykg-os megengedhető napi beviteli szintet (TDI) megállapítva, a zearalenon értékeléséről 2000 júniusában⁽¹⁴⁾, 0,2 µg/testsúlykg-os ideiglenes megengedhető napi beviteli szintet megállapítva, a fumonizinek értékeléséről 2000 októberében⁽¹⁵⁾ (frissítve 2003 áprilisában)⁽¹⁶⁾, 2 µg/testsúlykg-os megengedhető napi beviteli szintet megállapítva, a nivalenol értékeléséről 2000 októberében⁽¹⁷⁾, 0,7 µg/testsúlykg-os ideiglenesen megengedhető napi beviteli szintet megállapítva, a T-2 és HT-2 toxinokról 2001 májusában⁽¹⁸⁾, 0,06 µg/testsúlykg-os kombinált ideiglenesen megengedhető napi beviteli szintet megállapítva és a trichotecénekéről mint csoportról 2002 februárjában⁽¹⁹⁾.
- ⁽⁵⁾ Tudományos együttműködési feladatokról szóló jelentések, 3.2.8 feladat: „A patulin táplálék általi felvételének felmérése az Európai Unió tagállamainak lakossága körében” http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/3.2.8_en.pdf
- ⁽⁶⁾ HL L 203., 2003.8.12., 34. o.
- ⁽⁷⁾ Az élelmiszerügyi tudományos bizottság (ÉTB) *Fusarium*-toxinnokról szóló véleménye, 1. rész: Dezoxinivalenol (DON), (kinyilvánítva: 1999. december 2-án). http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out44_en.pdf
- ⁽⁸⁾ Az élelmiszerügyi tudományos bizottság (ÉTB) *Fusarium*-toxinnokról szóló véleménye, 2. rész: Zearalenon (ZEA), (kinyilvánítva: 2000. június 22-én). http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out65_en.pdf
- ⁽⁹⁾ Az élelmiszerügyi tudományos bizottság (ÉTB) *Fusarium*-toxinnokról szóló véleménye, 3. rész: Fumonizin B_1 (FB₁), (kinyilvánítva: 2000. október 17-én). http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out73_en.pdf
- ⁽¹⁰⁾ Az élelmiszerügyi tudományos bizottságnak a fumonizin B_1 , B_2 és B_3 -ról szóló, aktualizált véleménye (kinyilvánítva 2003. április 4-én). http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out185_en.pdf
- ⁽¹¹⁾ Az élelmiszerügyi tudományos bizottság (ÉTB) *Fusarium*-toxinnokról szóló véleménye, 4. rész: Nivalenol, (kinyilvánítva: 2000. október 19-én). http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out74_en.pdf
- ⁽¹²⁾ Az élelmiszerügyi tudományos bizottság (ÉTB) *Fusarium*-toxinnokról szóló véleménye, 5. rész: T-2 és HT-2 toxin (elfogadva: 2001. május 30-án). http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out88_en.pdf
- ⁽¹³⁾ Az élelmiszerügyi tudományos bizottság (ÉTB) *Fusarium*-toxinnokról szóló véleménye, 6. rész: A T-2 toxin, a HT-2 toxin, a nivalenol és a dezoxinivalenol csoportos értékelése (elfogadva 2002. február 26-án). http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out123_en.pdf
- ⁽⁵⁾ Az élelmiszerügyi tudományos bizottság jelentései, 35. sorozat, Az élelmiszerügyi tudományos bizottság véleménye az aflatoxinokról, az ochratoxin-A-ról és a patulinról, 45–50. o., http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_35.pdf
- ⁽⁶⁾ Az élelmiszerügyi tudományos bizottság véleménye az ochratoxin-A-ról (kinyilvánítva 1998. szeptember 17-én). http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out14_en.html
- ⁽⁷⁾ HL L 52., 1993.3.4., 18. o.
- ⁽⁸⁾ Tudományos együttműködési feladatokról szóló jelentések, 3.2.7 feladat: „Az ochratoxin-A táplálék általi felvételének felmérése az Európai Unió tagállamainak lakossága körében” http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/task_3-2-7_en.pdf
- ⁽⁹⁾ Az EFSA élelmiszerláncban előforduló szennyező anyagokkal foglalkozó tudományos testületének a Bizottság kérésére elkészített, az élelmiszerben előforduló ochratoxin A-val kapcsolatos szakvéleménye. http://www.efsa.europa.eu/etc/medialib/efsa/science/contam/contam_opinions/1521.Par.0001.File.dat/contam_op_ej365_ochratoxin_a_food_en1.pdf
- ⁽¹⁰⁾ Az élelmiszerügyi tudományos bizottság 2000. március 8–9-én Brüsszelben tartott 120. ülésének jegyzőkönyve, a patulinra vonatkozó megállapításról. http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out55_en.pdf

- (29) A 93/5/EGK irányelv keretében sor került a „*Fusarium*-toxinok előfordulásáról szóló adatok összegyűjtése és az EU-tagállamok lakossága általi, élelmiszer útján történő bevitel felmérése” című SCOOP-feladat ⁽²⁰⁾ elvégzésére, majd 2003 szeptemberében annak véglegesítésére.
- (30) A tudományos vélemények és az élelmiszer útján történő bevitel felmérése alapján helyénvaló a dezoxinivalenol, a zearalenon és a fumonizinek felső határértékeinek meghatározása. A fumonizinek tekintetében a legutóbbi betakarítások felügyeleti ellenőrzésének eredményei azt mutatják, hogy a kukorica és kukoricakészítmények fumonizinekkel erősen szennyezettek lehetnek, ezért helyénvaló intézkedéseket hozni az elfogadhatatlan mértékben szennyezett kukorica és kukoricakészítmények élelmiszerláncba történő bejutásának megakadályozására.
- (31) A becsült beviteli értékek jelzik, hogy a T-2 és a HT-2 toxin jelenléte közegészségügyi szempontból aggodalomra adhat okot. Ezért egy megbízható és érzékeny módszer kidolgozása, további előfordulási adatok gyűjtése, a T-2 és HT-2 toxin gabonafélékben és gabonakészítményekben való jelenlétéhez kapcsolódó tényezők további vizsgálata/kutatása, különösen a zab és zabkészítmények esetében, szükséges és elsődleges fontosságú.
- (32) Az együttes előfordulás miatt sürgősségű egyedi intézkedések meghozatala a 3-acetil-dezoxinivalenol, 15-acetil-dezoxinivalenol és fumonizin B₃ vonatkozásában, hiszen az intézkedések, különösen dezoxinivalenol és fumonizin B₁ és B₂ tekintetében hozandó intézkedések, védeni fogják a lakosságot 3-acetil-dezoxinivalenol, 15-acetil-dezoxinivalenol és fumonizin B₃ elfogadhatatlan expozíciótól. Ugyanez vonatkozik a nivalenolra, melynél bizonyos fokig szintén megfigyelhető a dezoxinivalenollal való együttes előfordulás. Továbbá a nivalenolnak történő humán expozíció a becslések szerint jelentősen a t-TDI alatt van. A fent említett SCOOP-feladatban vizsgált egyéb trichotecének tekintetében, úgymint 3-acetil-dezoxinivalenol, 15-acetil-dezoxinivalenol, fuzarenon-X, T2-triol, diacetoxiscirpenol, neosolaniol, monoacetoxiscirpenol és verrucol, a rendelkezésre álló kevés információ szerint ezek előfordulása kicsi és a talált értékek szintje általában alacsony.
- (33) A növekedés alatti időjárási viszonyok, különösen virágzáskor, nagyban befolyásolják a *Fusarium*-toxin-tartalmat. Ugyanakkor helyes mezőgazdasági gyakorlattal, a kockázati tényezők minimálisra csökkentésével a *Fusarium* gombák általi szennyezés bizonyos fokig megelőzhető. A gabonákban és gabonakészítményekben a *Fusarium*-toxin-szennyezés megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 2006. augusztus 17-i 2006/583/EK bizottsági ajánlás ⁽²¹⁾ a gabonákban előforduló *Fusarium*-toxin-szennyezettség (zearalenon, fumonizinek és trichotecének) megelőzé-
- sének és csökkentésének általános elveit tartalmazza, amelyeket az ezen elvek alapján kidolgozott nemzeti eljárási szabályzatok révén kell végrehajtani.
- (34) A *Fusarium*-toxinok felső határértékeit az első szintű feldolgozás céljából forgalomba hozott feldolgozatlan gabonafélék vonatkozásában kell megállapítani. A tisztítási, válogatási és szárítási eljárások nem számítanak első szintű feldolgozásnak, amennyiben a gabonaszemet magát nem éri fizikai beavatkozás. A hántolás első szintű feldolgozásnak tekintendő.
- (35) Mivel a feldolgozatlan gabonafélékben lévő *Fusarium*-toxinok tisztítással és feldolgozással történő eltávolításának mértéke eltérő lehet, helyénvaló a felső határértékeket a végső fogyasztóhoz kerülő gabonakészítmények tekintetében, valamint a gabonafélékből származó főbb élelmiszer-összetevők tekintetében megállapítani, a közegészség védelmét célzó hatékony végrehajtás biztosítása érdekében.
- (36) A kukorica esetében nem ismert pontosan valamennyi, a *Fusarium*-toxinok, különösen a zearalenon és a fumonizin B₁ és B₂ képződésében szerepet játszó tényező. Ezért a gabonafeldolgozó tevékenységű élelmiszer-ipari vállalkozók kellő időt kapnak arra, hogy vizsgálatokat végezzenek ezen mikotoxinok képződésének forrásaira vonatkozóan, illetve arra, hogy meghatározzák azokat a vezetési intézkedéseket, melyekkel jelenlétük a lehető legjobban megelőzhető. A jelenleg rendelkezésre álló előfordulási adatokon alapuló felső határértékeket 2007-től javasolják alkalmazni, amennyiben ezen időpontot megelőzően nem kerül megállapításra az előfordulással és toxinképződéssel kapcsolatos új információk alapuló, egyedi felső határérték.
- (37) Megállapították, hogy a rizs *Fusarium*-toxinnal való szennyezettsége kicsi, ezért a rizsre és a rizskészítményekre nem javasolnak felső határértéket.
- (38) A dezoxinivalenol, zearalenon, fumonizinek, B₁ és B₂ felső határértékeit, valamint gabonákban és gabonatermékekben előforduló T-2 és HT-2 toxinokra felső határérték meghatározásának helyénvalóságát 2008. július 1-jéig felül kell vizsgálni, az e toxinok élelmiszerben való előfordulásával kapcsolatos tudományos és technológiai ismeretek fejlődésének figyelembevételével.
- (39) Az ólom tekintetében 1992. június 19-én az ÉTB véleményt ⁽²²⁾ fogadott el, melyben jóváhagyta a WHO által 1986-ban javasolt 25 µg/testsúlykg-os, ideiglenesen megállapított megengedhető heti bevitt (PTWI). Az ÉTB szakvéleményében azt a következtetést vonta le, hogy az élelmiszerek átlagos ólomtartalma nem ad okot közvetlen aggodalomra.

⁽²⁰⁾ Tudományos együttműködési feladatokról szóló jelentések, 3.2.10 feladat: „A *Fusarium*-toxinok élelmiszerben való előfordulási adatainak gyűjtése és táplálék általi felvételének felmérése az Európai Unió tagállamainak lakossága körében”
<http://ec.europa.eu/food/fs/scoop/task3210.pdf>

⁽²¹⁾ HL L 234., 2006.8.29., 35. o.

⁽²²⁾ Az élelmiszerügyi tudományos bizottság jelentései, 32. sorozat, Az élelmiszerügyi tudományos bizottság véleménye az élelmiszerekben és italokban lévő ólom jelentette potenciális kockázatról, 7–8. o.
http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_32.pdf

- (40) A 93/5/EGK irányelv keretében 2004-ben sor került a 3.2.11 jelű SCOOP-feladat⁽²³⁾ elvégzésére: „Az arzén, ólom, kadmium és higany táplálék általi felvételének felmérése az Európai Unió tagállamainak lakossága körében”. E felmérés és az ÉTB véleménye fényében helyénvaló intézkedéseket hozni az élelmiszerben lévő ólom lehető legalacsonyabb szintre szorítása érdekében.
- (41) A kadmium tekintetében az ÉTB 1995. június 2-i szakvéleményében⁽²⁴⁾ jóváhagyta a 7 µg/testsúlykg-os, ideiglenesen megállapított megengedhető heti bevitelt (PTWI) és nagyobb erőfeszítéseket ajánlott a kadmium élelmiszerekkel történő bevitelének csökkentésére, mivel az ember számára az élelmiszerek szolgálnak a kadmiumfelvétel fő forrásaként. A 3.2.11. SCOOP-feladat keretében sor került a táplálék általi felvétel felmérésére. E felmérés és az ÉTB véleménye fényében helyénvaló intézkedéseket hozni az élelmiszerben lévő kadmium lehető legalacsonyabb szintre szorítása érdekében.
- (42) A higany tekintetében az ÉTB 2004. február 24-én az élelmiszerben lévő higany és metil-higany tekintetében véleményt⁽²⁵⁾ fogadott el, melyben jóváhagyta az 1,6 µg/testsúlykg-os, ideiglenesen megállapított megengedhető heti bevitelt (PTWI). A metil-higany a legtöbb aggodalomra okot adó kémiai forma, amely a halakban és tengeri állatokban előforduló higany összmenyiségének több mint 90 %-át teheti ki. A 3.2.11. SCOOP-feladat eredményét figyelembe véve az EFSA arra a következtetésre jutott, hogy a halak és tengeri állatok kivételével az élelmiszerekben talált higany szintjei kisebb aggodalomra adtak okot. Az ezen egyéb élelmiszerekben meglévő higany formája jórészt nem metil-higany, következésképpen alacsonyabb kockázatúnak tekintendők.
- (43) A metil-higany esetében a felső határértékek meghatározása mellett a célirányos fogyasztói tájékoztatás is megfelelő megközelítés a veszélyeztetett lakosságcsoportok védelme érdekében. Ezen igényre válaszul tájékoztatást feljegyzés jelent meg az Európai Bizottság Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóságának weboldalán a halakban és halászati termékekben előforduló metil-higanyról⁽²⁶⁾. Emellett számos tagállam szolgált a lakossága számára releváns tanácsadással e kérdésben.
- (23) Tudományos együttműködési feladatokról szóló jelentések, 3.2.11 feladat: „Az arzén, ólom, kadmium és higany élelmiszerekkel történő bevitelének felmérése az Európai Unió tagállamainak lakossága körében”
http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/scoop_3-2-11_heavy_metals_report_en.pdf
- (24) Az élelmiszerügyi tudományos bizottság jelentései, 36. sorozat, Az élelmiszerügyi tudományos bizottság véleménye, 67–70. o.
http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_36.pdf
- (25) Az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság (EFSA) élelmiszerláncban előforduló szennyező anyagokkal foglalkozó tudományos testületének a Bizottság kérésére elkészített, az élelmiszerben lévő higanyról és metil-higannyal kapcsolatos szakvéleménye, elfogadva: 2004. február 24-én.
http://www.efsa.eu.int/science/contam/contam_opinions/259/opinion_contam_01_en1.pdf
- (26) http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/information_note_mercury-fish_12-05-04.pdf
- (44) A szervesetlen ónvegyületek tekintetében az ÉTB 2001. december 12-i véleményében⁽²⁷⁾ arra a következtetésre jutott, hogy a dobozos italokban előforduló 150 mg/kg és az egyéb, konzervként kiszerelt élelmiszerekben előforduló 250 mg/kg szervesetlen ón egyes embereknél gyomor-irritációt okozhat.
- (45) A közegészség védelme érdekében szükséges a konzervként kiszerelt élelmiszerekben és dobozos italokban előforduló ón felső határértékének meghatározása. Mindaddig, amíg nem állnak rendelkezésre adatok a csecsemők és kisgyermekek élelmiszerben lévő szervesetlen ónnal szembeni érzékenységre vonatkozóan, megelőző intézkedésként szükséges a veszélyeztetett népességi csoport egészségének védelme és az alacsonyabb „felső határértékek” meghatározása.
- (46) A 3-monoklór-propán-1,2-diol (3-MCPD) tekintetében az ÉTB 2001. május 30-án elfogadta az élelmiszerekben található 3-MCPD-ről szóló véleményt⁽²⁸⁾, amely aktualizálja az 1994. december 16-i véleményét⁽²⁹⁾ az új tudományos információk alapján, és 2 µg/testsúlykg-os, megengedhető napi beviteli szintet (TDI) állapított meg a 3-MCPD-re.
- (47) A 93/5/EGK irányelv keretében 2004 júniusában SCOOP-feladat⁽³⁰⁾ elvégzésére és véglegesítésére került sor: „Az élelmiszerekben lévő 3-MCPD és rokon vegyületek szintjére vonatkozó adatok összegyűjtése és összeállítása”. A 3-MCPD fő beviteli forrásai a szójaszós és a szójaszószalapú termékek voltak. Egyes más, nagy mennyiségben fogyasztott élelmiszerek, mint pl. a kenyér és a tésztafélék, szintén jelentős beviteli forrást képeztek egyes országokban, nem annyira az ezen élelmiszerek magas 3-MCPD-szintje, hanem inkább a nagy mennyiségben történő fogyasztás miatt.
- (48) Ennek megfelelően meg kell állapítani a hidrolizált növényi fehérjében (HVP) és szójaszósban lévő 3-MCPD felső határértékeit, az ezen élelmiszerek fogyasztásához kapcsolódó kockázatok figyelembevételével. A tagállamoknak meg kell vizsgálniuk a 3-MCPD előfordulását egyéb élelmiszerekben annak megállapítása céljából, hogy szükséges-e felső határértékeket meghatározni további élelmiszerekre is.
- (27) Az élelmiszerügyi tudományos bizottság véleménye az élelmiszer-konzervekben található ón jelentette akut kockázatokról (elfogadva 2001. december 12-én).
http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out110_en.pdf
- (28) Az élelmiszerügyi tudományos bizottság véleménye 3-monoklór-propán-1,2-diolról (3-MCPD), amely aktualizálta az 1994. évi véleményt (elfogadva 2001. május 30-án).
http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out91_en.pdf
- (29) Az élelmiszerügyi tudományos bizottság jelentései, 36. sorozat, Az élelmiszerügyi tudományos bizottság véleménye a 3-monoklór-propán-1,2-diolról (3-MCPD), 31–34. o.
http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/reports/scf_reports_36.pdf
- (30) Tudományos együttműködési feladatokról szóló jelentések, 3.2.9 feladat: „Az élelmiszerekben lévő 3-MCPD és rokon anyagok szintjére vonatkozó adatok összegyűjtése és összeállítása”, 256. o.
http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/scoop_3-2-9_final_report_chloropropanols_en.pdf

- (49) A dioxinok és dioxinszerű PCB-k tekintetében 2001. május 30-án az ÉTB elfogadta az élelmiszerekben található dioxinok és dioxinszerű PCB-kről szóló véleményt⁽³¹⁾, amely naprakésszé teszi a 2000. november 22-i véleményt⁽³²⁾, amely a dioxinok és dioxinszerű PCB-k megengedhető heti bevitelét (TWI – tolerable weekly intake) 14 pg WHO-TEQ/testsúlykilogramm értékben rögzítette.
- (50) Az e rendeletben említett „dioxinok” kifejezés egy 75 poliklórozott dibenzo-p-dioxin (PCDD) és 135 poliklórozott dibenzofurán (PCDF) rokon vegyületből álló csoportra utal, amelyek közül 17 jelent toxikológiai veszélyt. A poliklórozott bifenilek (PCB-k) egy 209 különböző rokon vegyületből álló csoport, amely a toxikológiai jellemzők alapján két alcsoportra osztható: 12 rokon vegyület a dioxinokhoz hasonló toxikológiai jellemzőket mutat és ezért ezeket gyakran nevezik „dioxinszerű PCB”-knek. A többi PCB másfajta toxikológiai jelleggel bír, dioxinszerű toxicitást nem mutat.
- (51) A dioxinok és dioxinszerű PCB-k minden rokon vegyülete különböző szintű toxicitást mutat. Ahhoz, hogy ezeknek a különböző vegyületeknek a toxicitása összegezhető legyen, a kockázatfelmérés és a hatósági ellenőrzés megkönnyítése érdekében bevezették a toxicitási egyenérték-tényező (TEF) fogalmát. Ez azt jelenti, hogy minden egyes toxikológiai veszélyt jelentő dioxin- és dioxinszerű PCB-rokonvegyületre vonatkozó vizsgálati eredmény kifejezhető egyetlen számszerűsíthető egységben: „a TCDD toxicitási egyenértékben” (TEQ).
- (52) „A dioxinok és az azokhoz hasonló PCB-k táplálék általi felvételének felmérése az Európai Unió tagállamainak lakossága körében” című, 2000 júniusában véglegesített SCOOP-feladatot⁽³³⁾ figyelembe vevő expozíciós becslések azt mutatják, hogy a Közösség lakosságának jelentős hányadánál az élelmiszerekkel történő bevitel meghaladja a TWI-t.
- (53) Toxikológiai szempontból bármilyen meghatározott határértéknek mind a dioxinokra, mind a dioxinszerű PCB-k-re vonatkoznia kell, de 2001-ben, a dioxinszerű PCB-k elterjedtségéről akkor rendelkezésre álló nagyon korlátozott adatok miatt a felső határértékeket csak a dioxinokra vonatkozóan állapították meg közösségi szinten, és a dioxinszerű PCB-k-re nem. 2001 óta azonban a dioxinszerű PCB-k előfordulásáról több adat vált ismertté, ezért 2006-ban megállapították a dioxinok és dioxinszerű PCB-k összegére vonatkozó felső határértékeket, mivel toxikológiai szempontból ez a legmegfelelőbb megközelítés. A zökkenőmentes átállás biztosítása érdekében a dioxinok és dioxinszerű PCB-k összegére vonatkozóan meghatározott értékek mellett egy átmeneti időszakban a dioxinok meglévő határértéke is érvényben marad. Az élelmiszereknek az átmeneti időszak alatt meg kell felelniük a dioxinok felső határértékeinek, valamint a dioxinok és a dioxinszerű PCB-k összegére vonatkozó felső határértékeknek. 2008. december 31-ig megvizsgálják a dioxinokra vonatkozó két külön felső határérték megszüntetésének lehetőségét.
- (54) Ahhoz, hogy elősegítsenek egy, az élelmiszerekben és takarmányokban előforduló dioxinok és dioxinszerű PCB-k csökkentését célzó, proaktív megközelítést, az élelmiszerekben és takarmányokban jelenlévő dioxinok, furánok és PCB-k csökkentéséről szóló, 2006. február 6-i 2006/88/EK bizottsági ajánlásban⁽³⁴⁾ beavatkozási szinteket állapítottak meg. Ezek a beavatkozási szintek eszközként szolgálnak az illetékes hatóságok és a vállalkozók számára, amellyel kiemelhetik azokat az eseteket, amelyekben indokolt a szennyeződés forrásának azonosítása, illetve a szennyeződés csökkentését vagy megszüntetését szolgáló intézkedések meghozatala. Mivel a dioxinok és dioxinszerű PCB-k forrásai különböznek egymástól, külön beavatkozási szinteket kell meghatározni egyrészt a dioxinokra, másrészt pedig a dioxinszerű PCB-k-re vonatkozóan. Előrelátóan közelítik meg a kérdést, hogy a takarmányban és az élelmiszerben aktívan csökkentsék a dioxinokat és dioxinszerű PCB-ket, következésképpen meghatározott időszakon belül felül kell vizsgálni az alkalmazandó felső határértékeket alacsonyabb értékek megállapítása céljából. Ezért 2008. december 31-ig megvizsgálják a dioxinok és dioxinszerű PCB-k összegére vonatkozó felső határértékek jelentős csökkentésének lehetőségét.
- (55) A vállalkozóknak erőfeszítéseket kell tenniük kapacitásuk növelésére a dioxinok, furánok és dioxinszerű PCB-k tengeri élőlények olajából való eltávolítása érdekében. A jelentősen alacsonyabb érték, amelyet 2008. december 31-ig fontolóra vesznek, a leghatékonyabb szennyeződésmegelőzési eljárás technikai lehetőségein alapszik.
- (56) Az egyéb élelmiszerek felső határértékeinek 2008. december 31-ig történő megállapításakor különös figyelmet fordítanak a csecsemők és kisgyermekek ételmiszerére vonatkozó legmagasabb dioxin- és dioxinszerű PCB-határértékek meghatározott alacsonyabb szinten való megállapításának szükségességére, a 2005-ös, 2006-os és 2007-es, a csecsemők és kisgyermekek ételmiszerében található dioxinok és dioxinszerű PCB-k felmérését szolgáló programok során szerzett megfigyelési adatok fényében.

⁽³¹⁾ Az élelmiszerügyi tudományos bizottság véleménye az élelmiszerekben található dioxinok és dioxinszerű PCB-k kockázatbecsléséről. Az ÉTB 2000. november 22-én elfogadott véleménye óta ismertté vált új tudományos információk alapján történő aktualizálás (amelyet 2001. május 30-án fogadtak el).
http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out90_en.pdf

⁽³²⁾ Az élelmiszerügyi tudományos bizottság véleménye az élelmiszerekben található dioxinok és dioxinszerű PCB-k kockázatbecsléséről. (elfogadva: 2000. november 22-én).
http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out78_en.pdf

⁽³³⁾ Tudományos együttműködési feladatokról szóló jelentések, 3.2.5 feladat: „A dioxinok és azokhoz hasonló PCB-k táplálék általi felvételének felmérése az Európai Unió tagállamainak lakossága körében”
http://ec.europa.eu/dgs/health_consumer/library/pub/pub08_en.pdf

⁽³⁴⁾ HL L 42., 2006.2.14., 26. o.

- (57) A policiklikus aromás szénhidrogének tekintetében az Élelmiszerügyi Tudományos Bizottság 2002. december 4-i véleményében ⁽³⁵⁾ arra a következtetésre jutott, hogy számos policiklikus aromás szénhidrogén (PAH) genotoxikus karcinogénnek számít. Az élelmiszer-adalékanyagokkal foglalkozó közös FAO/WHO szakértői bizottság (JECFA) 2005-ben elvégezte a PAH-okra vonatkozó kockázatbecslést és megállapította a PAH expozíciós határértékére vonatkozó becslést, mely olyan vegyületekre vonatkozó tanácsadás alapjául szolgál, melyek genotoxikusak is és karcinogének is ⁽³⁶⁾.
- (58) Az Élelmiszerügyi Tudományos Bizottság szerint a benzo(a)pirén markerként használható az élelmiszerben található karcinogén PAH-ok – többek között a benz(a)antracén, benzo(b)fluorantén, benzo(j)fluorantén, benzo(k)fluorantén, benzo(g,h,i)perilén, krizén, ciklopenta(c,d)pirén, dibenz(a,h)antracén, dibenzo(a,e)pirén, dibenzo(a,h)pirén, dibenzo(a,i)pirén, dibenzo(a,l)pirén, indeno(1,2,3-cd)pirén és 5-metilkrizén – előfordulásának és hatásának kimutatására. E policiklikus aromás szénhidrogének élelmiszerekben jelenlévő relatív arányaira vonatkozó további elemzések szükségesek annak érdekében, hogy a későbbiekben felül lehessen vizsgálni, hogy a benzo(a)pirént megtartsák-e markerként. Emellett a JECFA ajánlása nyomán szükség van a benzo(c)fluorén elemzésére is.
- (59) PAH füstölési, és olyan hőkezelési és szárítási eljárások során szennyezheti az élelmiszereket, melyek során ezek az élelmiszerek közvetlen kapcsolatba kerülhetnek az égési termékekkel. Emellett a környezetszennyezés is okozhatja a policiklikus aromás szénhidrogénekkel való szennyeződést, különösen halakban és halászati termékekben.
- (60) A 93/5/EGK irányelv keretében külön SCOOP-feladat („Adatgyűjtés az élelmiszerekben található PAH előfordulásáról”) elvégzésére került sor 2004-ben ⁽³⁷⁾. Magas értékeket találtak a szárított gyümölcsökben, a olívpogácsaolajban, a füstölt halban, a szőlőmagolajban, a füstölt húskészítményekben, friss puhatestűekben, fűszerekben/-szószokban és ételízesítőkből.
- (61) A közegészség megóvása érdekében bizonyos zsírokat és olajokat tartalmazó élelmiszerekben, valamint azon élelmiszerek esetében, ahol a füstölési vagy szárítási eljárás magas fokú szennyeződést okozhat, felső határértéket kell rögzíteni a benzo(a)pirénre vonatkozólag. A felső határértékek megállapítása azon élelmiszerek esetében is szükséges, amelyek környezetszennyezés (pl. olajkiömlés hajókatasztrófa során) hatására komoly szennyezés veszélye

lyének vannak kitéve, mint például a halak vagy a halászati termékek.

- (62) Egyes élelmiszerekben – mint például a szárított gyümölcsökben és az étrend-kiegészítőkből – benzo(a)pirént találtak, de a rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg az a szint, amely ésszerűen elérhető. További vizsgálatok szükségesek annak pontosítására, hogy milyen szintek érhetőek el ésszerűen a fenti élelmiszerekben. Eközben a benzo(a)pirén felső határértékeit olyan lényeges összetevőkben is rögzíteni kell, mint az étrend-kiegészítőkből használt olajok és zsírok.
- (63) A PAH felső határértékeit, valamint a kakaóvajban megengedhető legmagasabb PAH-érték meghatározásának helyénvalóságát 2007. április 1-jéig felül kell vizsgálni, az élelmiszerekben található benzo(a)pirén és egyéb karcinogén PAH előfordulásával kapcsolatos tudományos és technológiai ismeretek fejlődésének figyelembevételével.
- (64) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Általános rendelkezések

- (1) A mellékletben felsorolt élelmiszerek nem hozhatók forgalomba, ha a mellékletben megállapított felső határértékeket meghaladó mértékben tartalmaznak valamely, a mellékletben felsorolt szennyező anyagot.
- (2) A melléklet eltérő rendelkezése hiányában a mellékletben meghatározott felső határértékek az érintett élelmiszerek ehető részére alkalmazandóak.

2. cikk

Száritott, hígított, feldolgozott és összetett élelmiszerek

- (1) Ha a mellékletben megállapított felső határértékeket szárított, hígított, feldolgozott vagy egynél több összetevőből álló élelmiszerekre alkalmazzák, akkor a következőket kell figyelembe venni:
- a szennyezőanyag-koncentráció változásai a szárítási vagy hígítási eljárás során;
 - a szennyezőanyag-koncentráció változásai a feldolgozás során;
 - az összetevő relatív aránya a termékben;
 - analitikai mennyiségi meghatározási határ.

⁽³⁵⁾ Az élelmiszerügyi tudományos bizottság véleménye az élelmiszerekben lévő policiklikus aromás szénhidrogén jelentette egészségügyi kockázatokról (kinyilvánítva 2002. december 4-én) http://ec.europa.eu/food/fs/sc/scf/out153_en.pdf

⁽³⁶⁾ Egyes élelmiszer-szennyező anyagok értékelése – az élelmiszer-adalékanyagokkal foglalkozó közös FAO/WHO szakértői bizottság jelentése, hatvannegyedik ülés, Róma, 2005. február 8–17., 1–6. és 61–81. o.

WHO Technical Report Series, No. 930, 2006 – http://whqlibdoc.who.int/trs/WHO_TRS_930_eng.pdf

⁽³⁷⁾ Tudományos együttműködési feladatokról szóló jelentések, 3.2.12 feladat: „Policiklikus aromás szénhidrogének élelmiszerben való előfordulási adatainak gyűjteménye” http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/scoop_3-2-12_final_report_pah_en.pdf

(2) A szóban forgó szárítási, hígítási, feldolgozási és/vagy keverési műveletekre, illetve az érintett szárított, hígított, feldolgozott és/vagy összetett élelmiszerekre vonatkozó konkrét koncentrációs és hígítási tényezőket az élelmiszer-ipari vállalkozó bocsátja rendelkezésre és indokolja az illetékes hatóság által végzett hatósági ellenőrzés során.

Amennyiben az élelmiszer-ipari vállalkozó nem bocsátja rendelkezésre a szükséges koncentrációs vagy hígítási tényezőket, vagy ha az illetékes hatóság ezt a tényezőt a benyújtott indoklás fényében nem tartja megfelelőnek, a hatóságnak kell meghatároznia ezt a tényezőt, a rendelkezésre álló információ alapján és az emberi egészség maximális védelmének biztosítása érdekében.

(3) Az (1) és (2) bekezdést akkor kell alkalmazni, ha nem határoztak meg konkrét közösségi felső határértéket a szárított, hígított, feldolgozott vagy összetett élelmiszerekre.

(4) Amennyiben a közösségi jogszabályok nem állapítanak meg egyedi felső határértékeket a csecsemők és kisgyermekek számára készült élelmiszerek tekintetében, a tagállamok szigorúbb értékeket határozhatnak meg.

3. cikk

Használatra, keverésre és méregtelenítésre vonatkozó tilalmak

(1) Tilos olyan élelmiszereket élelmiszer-összetevőként felhasználni, amelyek nem felelnek meg a mellékletben szereplő felső határértéknek.

(2) Tilos a mellékletben szereplő felső határértéknek megfelelő élelmiszereket olyan élelmiszerekkel keverni, amelyek meghaladják a mellékletben szereplő felső határértékeket.

(3) Tilos a szennyezettségi szintek csökkentése céljából válogatásnak vagy fizikai kezelésnek alávetendő élelmiszereket a közvetlen emberi fogyasztásra vagy élelmiszer-összetevőként való felhasználásra szánt élelmiszerekkel keverni.

(4) A melléklet 2. szakaszában (Mikotoxinok) felsorolt szennyező anyagokat tartalmazó élelmiszereket tilos kémiai kezeléssel szándékosan méregteleníteni.

4. cikk

Földimogyoróra, diófélékre, szárított gyümölcsökre és kukoricára vonatkozó külön rendelkezések

A melléklet 2.1.3., 2.1.5. és 2.1.6. pontjában meghatározott megfelelő legmagasabb aflatoxinértéknek nem megfelelő földimogyoró, diófélék, szárított gyümölcs és kukorica forgalomba hozható, amennyiben ezek az élelmiszerek:

- a) nem kerülnek közvetlen emberi fogyasztásra, illetve azokat nem használják fel élelmiszergyártásnál élelmiszer-összetevőként;
- b) megfelelnek a melléklet 2.1.1., 2.1.2., 2.1.4. és 2.1.7. pontjában meghatározott felső határértéknek;
- c) további válogatásra, vagy egyéb fizikai kezelésre kerülnek, és e kezelést követően a melléklet 2.1.3., 2.1.5. és 2.1.6. pontjában meghatározott felső határértékeket nem haladják meg, és a kezelés hatására nem keletkeznek egyéb ártalmas maradékok;
- d) olyan címkézéssel vannak ellátva, amely egyértelműen feltünteti a termékek alkalmazási körét, és tartalmazza a következő szöveget: „a terméket emberi fogyasztás vagy élelmiszergyártásnál élelmiszer-összetevőként történő felhasználás előtt válogatni kell vagy más fizikai kezelésnek kell alávetni az aflatoxinszennyezés csökkentése céljából.” A fenti megjelölést minden egyes zsák, doboz stb. címkéjének vagy az eredeti kísérőokmányoknak tartalmaznia kell. A szállítmány-/tételazonosító-kódot letörölhetetlenül fel kell tüntetni a szállítmány minden egyes zsákján, dobozán stb. és az eredeti kísérőokmányon.

5. cikk

A földimogyoróra, az abból származó termékekre és a gabonafélékre vonatkozó külön rendelkezések

A tervezett felhasználást egyértelműen fel kell tüntetni minden egyes zsák, doboz stb. címkéjén vagy az eredeti kísérőokmányon. A kísérőokmányoknak egyértelműen kapcsolódnia kell az érintett szállítmányhoz a szállítmányazonosító kód feltüntetésével, mely a szállítmány minden egyes zsákján, dobozán stb. szerepel. Emellett a szállítmány címettségének a kísérőokmányon feltüntetett üzleti tevékenysége összeférhető kell hogy legyen a tervezett felhasználással.

Annak egyértelmű megjelölése hiányában, hogy tervezett felhasználásuk nem emberi fogyasztás, a melléklet 2.1.3. és 2.1.6. pontjában meghatározott felső határértékek valamennyi forgalomba hozott földimogyoróra, az abból származó termékekre és gabonafélére alkalmazandók.

6. cikk

A fejes salátára vonatkozó külön rendelkezések

A meglegházi fejes saláta („fóliás saláta”) ekként való címkézése hiányában a mellékletben megállapított, a szabadföldön termesztett fejes salátára („szabadföldi saláta”) vonatkozó felső határértékeket kell alkalmazni.

7. cikk

Ideiglenes eltérések

(1) Az 1. cikktől eltérve Belgium, Írország, Hollandia és az Egyesült Királyság 2008. december 31-ig engedélyezheti a területén termesztett és ottani fogyasztásra szánt olyan friss paraj forgalomba hozatalát, amelynek nitráttartalma meghaladja a melléklet 1.1. pontjában meghatározott felső határértéket.

(2) Az 1. cikktől eltérve Belgium, Írország, Hollandia és az Egyesült Királyság 2008. december 31-ig engedélyezheti a területén termesztett és ottani fogyasztásra szánt olyan friss fejes saláta forgalomba hozatalát, amelynek nitráttartalma meghaladja a melléklet 1.3. pontjában meghatározott felső határértéket, függetlenül a betakarítás idejétől.

(3) Az 1. cikktől eltérve Franciaország 2008. december 31-ig engedélyezheti a területén termesztett és ottani fogyasztásra szánt olyan friss fejes saláta forgalomba hozatalát, amelyet október 1. és március 31. között takarítottak be, és amelynek nitráttartalma meghaladja a melléklet 1.3. pontjában meghatározott felső határértéket.

(4) Az 1. cikktől eltérve, Finnország és Svédország 2011. december 31-ig engedélyezheti a melléklet 5.3. pontja alatt dioxinra és/vagy a dioxinok és dioxinszerű PCB-k összegére meghatározott határértékeknél magasabb értékeket mutató, a balti-tengeri régióból származó és a területükön fogyasztásra szánt lazac (*Salmo salar*), hering (*Clupea harengus*), folyami ingola (*Lampetra fluviatilis*), tengeri pisztráng (*Salmo trutta*), száibling-fajok (*Salvelinus spp.*), és törpe maréna ikra (*Coregonus albula*) forgalmazását, feltéve, hogy rendelkeznek egy olyan rendszerrel, amely biztosítja, hogy a fogyasztókat teljes mértékben tájékoztatják arról, hogy a lehetséges egészségügyi kockázatok elkerülése érdekében a lakosság megnevezett veszélyeztetett csoportjainak ajánlott az étrendjükben a balti-tengeri régióból származó halfajok fogyasztását korlátozni. Minden évben március 31-ig Finnország és Svédország közli a Bizottsággal az előző évben a felmérés eredményeként a balti-tengeri régióból származó halakban mért dioxin- és dioxinszerű PCB-szinteket és jelentést tesz a balti-tengeri régióból származó halakból eredő emberi dioxin- és dioxinszerű PCB-expozíció csökkentésére hozott intézkedésekről.

Finnország és Svédország továbbra is végrehajtja a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a melléklet 5.3. pontjának nem megfelelő halakat és haltermékeket ne forgalmazzák más tagállamokban.

8. cikk

Mintavétel és analízis

A mellékletben meghatározott felső határértékek hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételt és vizsgálatot a

1882/2006/EK⁽³⁸⁾, a 401/2006/EK⁽³⁹⁾ és a 1883/2006/EK⁽⁴⁰⁾ bizottsági rendeletekkel és a 2001/22/EK⁽⁴¹⁾, 2004/16/EK⁽⁴²⁾ és 2005/10/EK⁽⁴³⁾ bizottsági irányelvekkel összhangban kell elvégezni.

9. cikk

Felmérés és jelentés

(1) A tagállamok felmérik az esetleg magas nitráttartalmú zöldségek, különösen a leveles zöldségek nitrátszintjét, és minden év június 30-ig tájékoztatják a Bizottságot az ellenőrzések eredményeiről. A Bizottság ezen eredményeket a tagállamok számára hozzáférhetővé teszi.

(2) A tagállamok és az érdekelt felek évente tájékoztatják a Bizottságot a végzett vizsgálatok eredményeiről, beleértve az ochratoxin-A, dezoxinivalenol, zearalenon, T-2 és HT-2 toxin és fumonizin B₁ és B₂ előfordulási adatait, és az alkalmazott szennyeződésmegelőző intézkedések alkalmazásában történt előrehaladást. A Bizottság ezen eredményeket a tagállamok számára hozzáférhetővé teszi.

(3) A tagállamok jelentést tesznek a Bizottságnak az aflatoxinokra, dioxinokra, dioxinszerű PCB-kre, nem dioxinszerű PCB-kre és policiklikus aromás szénhidrogénekre vonatkozó megállapításokról a 2006/504/EK bizottsági határozatban⁽⁴⁴⁾, a 2006/794/EK bizottsági ajánlásban⁽⁴⁵⁾ és a 2005/108/EK bizottsági ajánlásban⁽⁴⁶⁾ meghatározottak szerint.

10. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 466/2001/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozást az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

11. cikk

Átmeneti intézkedések

Ez a rendeletet nem vonatkozik azokra a termékekre, amelyeket az a)-d) pontokban említett időpontok előtt az adott időpontban alkalmazandó rendelkezéseknek megfelelően hoztak forgalomba:

a) 2006. július 1. a melléklet 2.4.1., 2.4.2., 2.4.4., 2.4.5., 2.4.6., 2.4.7., 2.5.1., 2.5.3., 2.5.5. és 2.5.7. pontjában a dezoxinivalenolra és a zearalenonra vonatkozó felső határértékek tekintetében;

⁽³⁸⁾ Lásd e Hivatalos Lap 25. oldalát.

⁽³⁹⁾ HL L 70., 2006.3.9., 12. o.

⁽⁴⁰⁾ Lásd e Hivatalos Lap 32. oldalát.

⁽⁴¹⁾ HL L 77., 2001.3.16., 14. o. A 2005/4/EK irányelvvel (HL L 19., 2005.1.21., 50. o.) módosított irányelv.

⁽⁴²⁾ HL L 42., 2004.2.13., 16. o.

⁽⁴³⁾ HL L 34., 2005.2.8., 15. o.

⁽⁴⁴⁾ HL L 199., 2006.7.21., 21. o.

⁽⁴⁵⁾ HL L 322., 2006.11.22., 24. o.

⁽⁴⁶⁾ HL L 34., 2005.2.8., 43. o.

- b) 2007. július 1. a melléklet 2.4.3., 2.5.2., 2.5.4., 2.5.6. és 2.5.8. pontjában a deoxinivalenolra és a zearalenonra vonatkozó felső határértékek tekintetében;
- c) 2007. október 1. a melléklet 2.6. pontjában a fumonizin B₁ és B₂-re vonatkozó felső határértékek tekintetében;
- d) 2006. november 4. a melléklet 5. szakaszában a dioxinok és dioxinszerű PCB-k összegére vonatkozó felső határértékek tekintetében.

Az élelmiszer-ipari vállalkozóra hárul a bizonyítási teher arra vonatkozóan, hogy a termékeket mikor hozták forgalomba.

12. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2007. március 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 19-én.

a Bizottság részéről

Markos KYPRIANOU

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

Az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok felső határértékei ⁽¹⁾

1. szakasz: Nitrát

Élelmiszerek ⁽¹⁾		Felső határértékek (mg NO ₃ /kg)	
1.1.	Friss paraj (<i>Spinacia oleracea</i>) ⁽²⁾	október 1. és március 31. között betakarított	3 000
		április 1. és szeptember 30. között betakarított	2 500
1.2.	Tartósított, mélyfagyasztott, vagy fagyasztott paraj		2 000
1.3.	Friss fejes saláta (<i>Lactuca sativa</i> L.) (melegházi és szabadföldi saláta), kivéve az 1.4. pontban felsorolt fejes salátát)	október 1. és március 31. között betakarított melegházi fejes saláta	4 500
		szabadföldi fejes saláta	4 000
		április 1. és szeptember 30. között betakarított melegházi fejes saláta	3 500
		szabadföldi fejes saláta	2 500
1.4.	Fodros fejes saláta	melegházi fejes saláta	2 500
		szabadföldi fejes saláta	2 000
1.5.	Csecsemők és kisgyermekek számára készült gabonaalapú élelmiszerek és bébitelemek ⁽³⁾ , ⁽⁴⁾		200

2. szakasz: Mikotoxinok

Élelmiszerek ⁽¹⁾		Felső határértékek (µg/kg)		
2.1.	Aflatoxinok	B ₁	A B ₁ , B ₂ , G ₁ és G ₂ összege	M ₁
2.1.1.	Az emberi fogyasztás vagy élelmiszer-összetevőként történő felhasználás előtt válogatásnak vagy egyéb fizikai kezelésnek alávetett földimogyoró	8,0 ⁽⁵⁾	15,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.2.	Az emberi fogyasztás vagy élelmiszer-összetevőként történő felhasználás előtt válogatásnak vagy egyéb fizikai kezelésnek alávetett diófélék	5,0 ⁽⁵⁾	10,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.3.	Közvetlen emberi fogyasztásra vagy összetett élelmiszerek összetevőjeként történő felhasználásra szánt földimogyoró, diófélék és ezek feldolgozott termékei	2,0 ⁽⁵⁾	4,0 ⁽⁵⁾	—
2.1.4.	Az emberi fogyasztás vagy élelmiszer-összetevőként történő felhasználás előtt válogatásnak vagy egyéb fizikai kezelésnek alávetett szárított gyümölcs	5,0	10,0	—
2.1.5.	Közvetlen emberi fogyasztásra vagy összetett élelmiszerek összetevőjeként történő felhasználásra szánt szárított gyümölcs és annak feldolgozott termékei	2,0	4,0	—
2.1.6.	Valamennyi gabonaféle és a gabonafélékből származó valamennyi termék, beleértve a feldolgozott gabonatermékeket is, a 2.1.7., 2.1.10. és 2.1.12. pontban felsorolt élelmiszerek kivételével	2,0	4,0	—
2.1.7.	Az emberi fogyasztás vagy élelmiszer-összetevőként történő felhasználás előtt válogatásnak vagy egyéb fizikai kezelésnek alávetett kukorica	5,0	10,0	—
2.1.8.	Nyerstej ⁽⁶⁾ , tejalapú termékek előállításához használt tej és hőkezelt tej	—	—	0,050

Élelmiszerek ⁽¹⁾		Felső határértékek (µg/kg)		
2.1.9.	Az alábbi fűszerfajták: <i>Capsicum</i> spp. (annak szárított termései, egészben vagy őrleményként, beleértve a chilit, a chiliport, a cayenne-t és a paprikát) <i>Piper</i> spp. (annak gyümölcssei, beleértve a fehér- és a fekete-borsot) <i>Myristica fragrans</i> (szerecsendió) <i>Zingiber officinale</i> (gyömbér) <i>Curcuma longa</i> (kurkuma)	5,0	10,0	—
2.1.10.	Csecsemők és kisgyermek számára készült feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bébitelek ⁽³⁾ , ⁽⁷⁾	0,10	—	—
2.1.11.	Az anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek, beleértve a tejalapú anyatej-helyettesítő tápszert és a tejalapú anyatej-kiegészítő tápszert ⁽⁴⁾ , ⁽⁸⁾	—	—	0,025
2.1.12.	Speciális gyógyászati célokra szánt diétás élelmiszerek ⁽⁹⁾ , ⁽¹⁰⁾ kifejezetten csecsemők számára	0,10	—	0,025
2.2.	Ochratoxin-A			
2.2.1.	Feldolgozatlan gabonafélék	5,0		
2.2.2.	Feldolgozatlan gabonafélékből származó valamennyi termék, beleértve a feldolgozott gabonatermékeket és a közvetlen emberi fogyasztásra szánt gabonaféléket, a 2.2.9. és 2.2.10. pontban felsorolt élelmiszerek kivételével	3,0		
2.2.3.	Szárított szőlő (fekete mazsola, mazsola és malagaszőlő)	10,0		
2.2.4.	Pörkölt babkávét, őrölt pörkölt kávé, az oldható kávé kivételével	5,0		
2.2.5.	Oldható kávé (instant kávé)	10,0		
2.2.6.	Bor (beleértve a pezsgőt, és kivéve a likőrborokat és a minimum 15 térfogatszázalék alkoholt tartalmazó borokat) és gyümölcsbor ⁽¹¹⁾	2,0 ⁽¹²⁾		
2.2.7.	Ízesített bor, ízesített boralapú italok és ízesített boralapú koktélok ⁽¹³⁾	2,0 ⁽¹²⁾		
2.2.8.	Szőlőlé vagy koncentrált szőlőléből készített szőlőlé, szőlőnektár, must vagy mustkoncentrátumból készített must közvetlen emberi fogyasztásra ⁽¹⁴⁾	2,0 ⁽¹²⁾		
2.2.9.	Csecsemők és kisgyermek számára készült feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bébitelek ⁽³⁾ , ⁽⁷⁾	0,50		
2.2.10.	Speciális gyógyászati célokra szánt diétás élelmiszerek ⁽⁹⁾ , ⁽¹⁰⁾ kifejezetten csecsemők számára	0,50		
2.2.11.	Zöld kávé, szárított szőlőtől eltérő szárított gyümölcs, sör, kakaó és kakaótermékek, likőrborok, húskészítmények, fűszerek és édesgyökér	—		
2.3.	Patulin			
2.3.1.	Gyümölcslevek, koncentrált gyümölcslevekből készített gyümölcslevek és gyümölcsnektárok ⁽¹⁴⁾	50		

	Élelmiszerek ⁽¹⁾	Felső határértékek (µg/kg)
2.3.2.	Szeszes italok ⁽¹⁵⁾ , almabor és almából készült vagy almalevet tartalmazó más erjesztett italok	50
2.3.3.	Szilárd almatermékek, beleértve a közvetlen fogyasztásra szánt almakompótot és almapürét, a 2.3.4. és 2.3.5. pontban felsorolt élelmiszerek kivételével	25
2.3.4.	Csecsemők és kisgyermekek számára készült almalé és almából készült szilárd termékek, beleértve az almakompótot és az almapürét ⁽¹⁶⁾ , így címkézve és eladva ⁽⁴⁾	10,0
2.3.5.	Csecsemők és kisgyermekek számára készült feldolgozott gabonaalapú élelmiszerektől eltérő bébitelek ⁽³⁾ , ⁽⁴⁾	10,0
2.4.	Dezoxinivalenol ⁽¹⁷⁾	
2.4.1.	Feldolgozatlan gabonafélék ⁽¹⁸⁾ , ⁽¹⁹⁾ kivéve durumbúza, zab és kukorica	1 250
2.4.2.	Feldolgozatlan durumbúza és zab ⁽¹⁸⁾ , ⁽¹⁹⁾	1 750
2.4.3.	Feldolgozatlan kukorica ⁽¹⁸⁾	1 750 ⁽²⁰⁾
2.4.4.	Közvetlen emberi fogyasztásra szánt gabonafélék, gabonalisztek (beleértve a kukoricalisztet, a kukoricakorpát és a kukoricadarát ⁽²¹⁾), korpa mint közvetlen emberi fogyasztásra szánt késztermék és csíra, a 2.4.7. pontban felsorolt élelmiszerek kivételével	750
2.4.5.	Tészta (száraz) ⁽²²⁾	750
2.4.6.	Kenyér (beleértve a kis pékárukat), tésztafélék, kekszek, gabonaszeletek és reggeli gabonapelyhek	500
2.4.7.	Csecsemők és kisgyermekek számára készült feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bébitelek ⁽³⁾ , ⁽⁷⁾	200
2.5.	Zearalenon ⁽¹⁷⁾	
2.5.1.	Feldolgozatlan gabonafélék ⁽¹⁸⁾ ⁽¹⁹⁾ a kukorica kivételével	100
2.5.2.	Feldolgozatlan kukorica ⁽¹⁸⁾	200 ⁽²⁰⁾
2.5.3.	Közvetlen emberi fogyasztásra szánt gabonafélék, gabonaliszt, korpa mint közvetlen emberi fogyasztásra szánt késztermék és csíra, a 2.5.4., 2.5.7. és 2.5.8. pontban felsorolt élelmiszerek kivételével	75
2.5.4.	Közvetlen emberi fogyasztásra szánt kukorica, kukoricaliszt, kukoricakorpa, kukoricadara kukoricacsíra és finomított kukoricaolaj ⁽²¹⁾	200 ⁽²⁰⁾
2.5.5.	Kenyér (beleértve a kis pékárukat), tésztafélék, kekszek, gabonaszeletek és reggeli gabonapelyhek, kivéve a kukoricaszeleteket és kukoricaalapú reggeli pelyheket	50
2.5.6.	Kukoricaszeletek és kukoricaalapú reggeli pelyhek	50 ⁽²⁰⁾

Élelmiszerek ⁽¹⁾		Felső határértékek (µg/kg)
2.5.7.	Csecsemők és kisgyermekek számára készült feldolgozott gabonaaalapú élelmiszerek és bébitelek (a feldolgozott kukoricaalapú élelmiszerek kivételével) ⁽³⁾ , ⁽⁷⁾	20
2.5.8.	Csecsemők és kisgyermekek ⁽³⁾ , ⁽⁷⁾ számára készült feldolgozott kukoricaalapú élelmiszerek	20 ⁽²⁰⁾
2.6.	Fumonizinek	B ₁ és B ₂ összege
2.6.1.	Feldolgozatlan kukorica ⁽¹⁸⁾	2 000 ⁽²³⁾
2.6.2.	Kukoricaliszt, kukoricakorpa, kukoricadara, kukoricacsíra és finomított kukoricaolaj ⁽²¹⁾	1 000 ⁽²³⁾
2.6.3.	Közvetlen emberi fogyasztásra szánt kukoricaalapú élelmiszerek, a 2.6.2. és 2.6.4. pontban felsorolt élelmiszerek kivételével	400 ⁽²³⁾
2.6.4.	Csecsemők és kisgyermekek számára készült feldolgozott kukoricaalapú élelmiszerek és bébitelek ⁽³⁾ , ⁽⁷⁾	200 ⁽²³⁾
2.7.	T-2 és HT-2 toxin ⁽¹⁷⁾	A T-2 és HT-2 toxin összege
2.7.1.	Feldolgozatlan gabonafélék ⁽¹⁸⁾ és gabonakészítmények	

3. szakasz: Fémek

Élelmiszerek ⁽¹⁾		Felső határértékek (mg/kg nedves tömeg)
3.1.	Ólom	
3.1.1.	Nyerstej ⁽⁶⁾ , tejalapú termékek előállításához használt tej és hőkezelt tej	0,020
3.1.2.	Anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek ⁽⁴⁾ , ⁽⁸⁾	0,020
3.1.3.	Szarvasmarhafélék, juh, sertés, és baromfi húsa (a belsőségek kivételével) ⁽⁶⁾	0,10
3.1.4.	Szarvasmarhafélék, juh, sertés, baromfi belsőségei ⁽⁶⁾	0,50
3.1.5.	Hal színhúsa ⁽²⁴⁾ , ⁽²⁵⁾	0,30
3.1.6.	Rákfélék, kivéve a tarisznyarák barna húsát, valamint a homár és a hasonló nagy rákfélék (<i>Nephropidae</i> és <i>Palinuridae</i>) fejének és fejtorának a húsát ⁽²⁶⁾	0,50
3.1.7.	Kéthéjű kagylók ⁽²⁶⁾	1,5
3.1.8.	Lábasfejűek (zsigerek nélkül) ⁽²⁶⁾	1,0
3.1.9.	Gabonafélék, nagymagvú hüvelyesek és hüvelyesek	0,20
3.1.10.	Zöldségfélék, a káposztafélék, leveles zöldségek, friss fűszernövények és gombák kivételével ⁽²⁷⁾ . A burgonya esetében a felső határérték a hámozott burgonyára alkalmazandó.	0,10

Élelmiszerek ⁽¹⁾		Felső határértékek (mg/kg nedves tömeg)
3.1.11.	Káposztafélék, leveles zöldségek és termesztett gombák ⁽²⁷⁾	0,30
3.1.12.	Gyümölcsök, a bogyós gyümölcsök kivételével ⁽²⁷⁾	0,10
3.1.13.	Bogyós gyümölcsök ⁽²⁷⁾	0,20
3.1.14.	Zsírok és olajok, beleértve a tejszírt is	0,10
3.1.15.	Gyümölcslevek, koncentrátumból készített gyümölcslevek és gyümölcsnektárok ⁽¹⁴⁾	0,050
3.1.16.	Bor (beleértve a habzóborot és kivéve a likőrborokat), almabor, körtebor és gyümölcsbor ⁽¹¹⁾	0,20 ⁽²⁸⁾
3.1.17.	Ízesített borok, ízesített boralapú italok és ízesített boralapú koktélok ⁽¹³⁾	0,20 ⁽²⁸⁾
3.2.	Kadmium	
3.2.1.	Szarvasmarhafélék, juh, sertés, és baromfi húsa (a belsőségek kivételével) ⁽⁶⁾	0,050
3.2.2.	Lóhús a belsőségek kivételével ⁽⁶⁾	0,20
3.2.3.	Szarvasmarhafélék, juh, sertés, baromfi és ló mája ⁽⁶⁾	0,50
3.2.4.	Szarvasmarhafélék, juh, sertés, baromfi és ló veséje ⁽⁶⁾	1,0
3.2.5.	Halak színhúsa ⁽²⁴⁾ , ⁽²⁵⁾ , kivéve a 3.2.6. és 3.2.7. pontban felsorolt fajok	0,050
3.2.6.	Az alábbi halfajták színhúsa ⁽²⁴⁾ , ⁽²⁵⁾ : szardella (<i>Engraulis spp.</i>) bonitófélék (<i>Sarda sarda</i>) kétsávos gyűrűskereszeg (<i>Diplodus vulgaris</i>) angolna (<i>Anguilla anguilla</i>) húsosajkú tengeri pér (<i>Mugil labrosus labrosus</i>) fattyúmakréla (<i>Trachurus species</i>) ezüstkirály (<i>Luvarus imperialis</i>) szardínia (<i>Sardina pilchardus</i>) a <i>Sardinops</i> nembe tartozó szardínia fajok (<i>Sardinops spp.</i>) tonhalfélék (<i>Thunnus spp.</i> , <i>Euthynnus spp.</i> , <i>Katsuwonus pelamis</i>) karcsú nyelvhal (<i>Dicologlossa cuneata</i>)	0,10
3.2.7.	A kardhal színhúsa (<i>Xiphias gladius</i>) ⁽²⁴⁾ , ⁽²⁵⁾	0,30
3.2.8.	Rákfélék, kivéve a tarisznyarak barna húsát, valamint a homár és a hasonló nagy rákfélék (<i>Nephropidae</i> és <i>Palinuridae</i>) fejének és fejtörének a húsát ⁽²⁶⁾	0,50
3.2.9.	Kéthéjú kagylók ⁽²⁶⁾	1,0
3.2.10.	Lábasfejűek (zsigerek nélkül) ⁽²⁶⁾	1,0

Élelmiszerek ⁽¹⁾		Felső határértékek (mg/kg nedves tömeg)
3.2.11.	Gabonafélék a korpa, csíra, búza és rizs kivételével	0,10
3.2.12.	Korpa, csíra, búza és rizs	0,20
3.2.13.	Szójabab	0,20
3.2.14.	Zöldség és gyümölcs, kivéve a leveles zöldségeket, friss fűszernövényeket, gombákat, szárúért termesztett zöldségeket, fenyőmagot, gyökérszöldségeket és burgonyát ⁽²⁷⁾	0,050
3.2.15.	Leveles zöldségek, friss fűszernövények, termesztett gombák és gumós zeller ⁽²⁷⁾	0,20
3.2.16.	Szárúért termesztett zöldségek, gyökérszöldségek és burgonya, a gumós zeller kivételével ⁽²⁷⁾ . A burgonya esetében a hámozott burgonyákra a felső határérték alkalmazandó.	0,10
3.3.	Higany	
3.3.1.	Halászati termékek ⁽²⁶⁾ , illetve halak színhúsa ⁽²⁴⁾ , ⁽²⁵⁾ , a 3.3.2. pontban említett fajták kivételével. A felső határértéket alkalmazni kell a rákfélékre, kivéve a tarisznyarak barna húsát és a homár és hasonló nagyméretű rákfélék (<i>Nephropidae</i> és <i>Palinuridae</i>) fejének és fejtorának a húsát.	0,50
3.3.2.	Az alábbi halfajták színhúsa ⁽²⁴⁾ , ⁽²⁵⁾ : ördöghalfélék (<i>Lophius spp.</i>) pásztás farkashal (<i>Anarhichas lupus</i>) bonitófélék (<i>Sarda sarda</i>) angolnafélék (<i>Anguilla spp.</i>) csillagos hal (<i>Hoplostethus spp.</i>) gránátoshal (<i>Coryphaenoides rupestris</i>) óriás laposhal (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>) nyársorrúhal-félék (<i>Makaira spp.</i>) nyelvhal (<i>Lepidorhombus spp.</i>) tengeri márnák (<i>Mullus spp.</i>) csuka (<i>Esox lucius</i>) karcsú palamida (<i>Orcynopsis unicolor</i>) törpe tőkehal (<i>Tricopterus minutus</i>) portugál cápa (<i>Centroscyms coelolepis</i>) rájafélék (<i>Raja species</i>) vörös álsügér, mélyvízi vörös álsügér, kis álsügér (<i>Sebastes marinus</i> , <i>S. mentella</i> , <i>S. viviparus</i>) amerikai vitorlášhal (<i>Istiophorus platypterus</i>) villásfarkú abroncschal, fekete abroncschal (<i>Lepidopus caudatus</i> , <i>Aphanopus carbo</i>) vörös durbincs, pandora (<i>Pagellus spp.</i>) cápa (valamennyi fajta) kígyómakréla vagy olajhal (<i>Lepidocybium flavobrunneum</i> , <i>Ruvettus pretiosus</i> , <i>Gempylus serpens</i>) kecsegefélék (<i>Acipenser species</i>) kardhal (<i>Xiphias gladius</i>) tonhalfélék (<i>Thunnus spp.</i> , <i>Euthynnus spp.</i> , <i>Katsuwonus pelamis</i>)	1,0
3.4.	Ón (szervetlen)	
3.4.1.	Élelmiszerkonzervek az italok kivételével	200
3.4.2.	Dobozos italok, beleértve a gyümölcsleveket és zöldségleveket	100

Élelmiszerek ⁽¹⁾		Felső határértékek (mg/kg nedves tömeg)
3.4.3.	Csecsemők és kisgyermekek számára készült bébiételkonzervek és feldolgozott gabonaalapú élelmiszerkonzervek, a szárított és porított termékek kivételével ⁽³⁾ , ⁽²⁹⁾	50
3.4.4.	Konzervként kiszerelt anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek (beleértve a tejalapú anyatej-helyettesítő tápszert és a tejalapú anyatej-kiegészítő tápszert), a szárított és porított termékek kivételével ⁽⁸⁾ , ⁽²⁹⁾	50
3.4.5.	Speciális gyógyászati célokra szolgáló konzervként kiszerelt diétás élelmiszerek ⁽⁹⁾ , ⁽²⁹⁾ kifejezetten csecsemők számára, a szárított és porított termékek kivételével	50

4. szakasz: 3-monoklór-propán-1,2-diol (3-MCPD)

Élelmiszerek ⁽¹⁾		Felső határértékek (µg/kg)
4.1.	Hidrolizált növényi fehérje ⁽³⁰⁾	20
4.2.	Szójaszószt ⁽³⁰⁾	20

5. szakasz: Dioxinok és PCB-k ⁽³¹⁾

Élelmiszerek		Felső határértékek	
		Dioxinok összege (WHO-PCDD/F-TEQ) ⁽³²⁾	Dioxinok és dioxinszerű PCB-k összege (WHO-PCDD/F-PCB-TEQ) ⁽³²⁾
5.1.	Az alábbi állatok húsa vagy az azokból készült húskészítmények (az ehettő belsőségek kivételével) ⁽⁶⁾		
	— szarvasmarhafélék és juh	3,0 pg/g zsír ⁽³³⁾	4,5 pg/g zsír ⁽³³⁾
	— baromfi	2,0 pg/g zsír ⁽³³⁾	4,0 pg/g zsír ⁽³³⁾
	— sertés	1,0 pg/g zsír ⁽³³⁾	1,5 pg/g zsír ⁽³³⁾
5.2.	Az 5.1. pontban említett ⁽⁶⁾ szárazföldi állatok mája és a belőlük készült termékek	6,0 pg/g zsír ⁽³³⁾	12,0 pg/g zsír ⁽³³⁾
5.3.	Hal színhúsa, halászati termékek és azokból készült termékek, az angolna kivételével ⁽²⁵⁾ , ⁽³⁴⁾ . A felső határértéket alkalmazni kell a rákfélékre, kivéve a tarisznyarák barna húsát és a homár és hasonló nagyméretű rákfélék (<i>Nephropidae</i> és <i>Palinuridae</i>) fejének és fejtorának a húsát.	4,0 pg/g nedves tömeg	8,0 pg/g nedves tömeg
5.4.	Angolna színhúsa (<i>Anguilla anguilla</i>) és az abból készült termékek	4,0 pg/g nedves tömeg	12,0 pg/g nedves tömeg
5.5.	Nyerstejt ⁽⁶⁾ és tejtermékek ⁽⁶⁾ , beleértve a vajzsírt is	3,0 pg/g zsír ⁽³³⁾	6,0 pg/g zsír ⁽³³⁾

Élelmiszerek		Felső határértékek	
		Dioxinok összege (WHO-PCDD/F-TEQ) ⁽³²⁾	Dioxinok és dioxinszerű PCB-k összege (WHO-PCDD/F-PCB-TEQ) ⁽³²⁾
5.6.	Tyúktújtás és tojtástermékek ⁽⁶⁾	3,0 pg/g zsír ⁽³³⁾	6,0 pg/g zsír ⁽³³⁾
5.7.	Az alábbi állatok zsírja: — szarvasmarhafélék és juh — baromfi — sertés	3,0 pg/g zsír 2,0 pg/g zsír 1,0 pg/g zsír	4,5 pg/g zsír 4,0 pg/g zsír 1,5 pg/g zsír
5.8.	Vegyes állati zsírok	2,0 pg/g zsír	3,0 pg/g zsír
5.9.	Növényi olaj és zsírok	0,75 pg/g zsír	1,5 pg/g zsír
5.10.	Tengeri élőlények olaja (halolaj, halmájolaj és más tengeri szervezetekből kivont, emberi fogyasztásra szánt olajok)	2,0 pg/g zsír	10,0 pg/g zsír

6. szakasz: Policiklikus aromás szénhidrogének

Élelmiszerek		Felső határértékek (µg/kg nedves tömeg)
6.1.	Benzo[a]pirén ⁽³⁵⁾	
6.1.1.	Közvetlen emberi fogyasztásra szánt, vagy étel-miszer-összetevőként használt olajok és zsírok (a kakaóvaj kivételével)	2,0
6.1.2.	Füstölt húsk és füstölt húskészítmények	5,0
6.1.3.	Füstölt hal színhúsa és füstölt halászati termékek ⁽²⁵⁾ , ⁽³⁶⁾ a kéthéjú kagylók kivételével. A felső határértéket alkalmazni kell a füstölt rákfélékre, kivéve a tarisznyarak barna húsát és a homár és hasonló nagyméretű rákfélék (<i>Nephropidae</i> és <i>Palinuridae</i>) fejének és fejtorának húsát.	5,0
6.1.4.	Hal színhúsa ⁽²⁴⁾ , ⁽²⁵⁾ , a füstölt hal kivételével	2,0
6.1.5.	Rákfélék, lábasfejűek, a füstölt termékek kivételével ⁽²⁶⁾ . A felső határértéket alkalmazni kell a rákfélékre, kivéve a tarisznyarak barna húsát és a homár és hasonló nagyméretű rákfélék (<i>Nephropidae</i> és <i>Palinuridae</i>) fejének és fejtorának húsát.	5,0
6.1.6.	Kéthéjú kagylók ⁽²⁶⁾	10,0
6.1.7.	Csecsemők és kisgyermek számára készült feldolgozott gabonalapú étel-miszerek és bÉbiÉtelek ⁽³⁾ , ⁽²⁹⁾	1,0
6.1.8.	Az anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek, beleértve a tejalapú anyatej-helyettesítő tápszert és a tejalapú anyatej-kiegészítő tápszert ⁽⁸⁾ , ⁽²⁹⁾	1,0
6.1.9.	Speciális gyógyászati célokra szánt diétás étel-miszerek ⁽⁹⁾ , ⁽²⁹⁾ kifejezetten csecsemők számára	1,0

- (¹) A gyümölcsök, zöldségek és gabonafélék tekintetében hivatkozás történik a legutóbb a 178/2006/EK rendelettel (HL L 29., 2006.2.2., 3. o.) módosított, a növényi és állati eredetű élelmiszerekben és takarmányokban, illetve azok felületén található megengedett növényvédőszer-maradékok határértékéről, valamint a 91/414/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2005. február 23-i 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL L 70., 2005.3.16., 1. o.) meghatározott vonatkozó kategóriában felsorolt élelmiszerekre. Ez többek között azt jelenti, hogy a hajdina (*Fagopyrum spp.*) a „gabonafélék”, a hajdinából készült termékek pedig a „gabonakészítmények” közé tartoznak.
- (²) A legmagasabb határértékek nem vonatkoznak a feldolgozásra szánt, a szántóföldről közvetlenül a feldolgozó üzembe ömlesztve szállított friss parajra.
- (³) A legutóbb a 2003/13/EK irányelvvel (HL L 41., 2003.2.14., 33. o.) módosított, csecsemők és kisgyermekek számára készült feldolgozott gabonaalapú élelmiszerekről és bébitelekről szóló, 1996. február 16-i 96/5/EK bizottsági irányelvben (HL L 49., 1996.2.28., 17. o.) meghatározottak szerint e kategóriában felsorolt élelmiszerek.
- (⁴) A felső határérték a fogyasztásra kész állapotban forgalmazott, vagy a gyártó utasításai szerint a fogyasztásra elkészített termékekre vonatkozik.
- (⁵) A felső határértékek a földimogyoró és a diófélék ehető részére vonatkoznak. Héjas földimogyoró és diófélék elemzése során az aflatoxintartalom megállapításakor azt kell feltételezni, hogy a szennyeződés egésze az ehető részben található.
- (⁶) Az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározottak szerint e kategóriában felsorolt élelmiszerek (HL L 226., 2004.6.25., 22. o.).
- (⁷) A felső határérték a szárazanyagra vonatkozik. A szárazanyagot a 401/2006/EK rendelet szerint kell meghatározni.
- (⁸) A legutóbb a 2003/14/EK irányelvvel (HL L 41., 2003.2.14., 37. o.) módosított, az anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszer-ekről szóló, 1991. május 14-i 91/321/EGK bizottsági irányelvben (HL L 175., 1991.7.4., 35. o.) meghatározottak szerint e kategóriában felsorolt élelmiszerek.
- (⁹) A speciális gyógyászati célokra szánt diétás élelmiszerekről szóló, 1999. március 25-i 1999/21/EK bizottsági irányelvben (HL L 91., 1999.4.7., 29. o.) meghatározottak szerint e kategóriában felsorolt élelmiszerek.
- (¹⁰) A felső határértékek a tej és tejtermékek esetében a fogyasztásra kész állapotban forgalmazott, vagy a gyártó utasításai szerint a fogyasztásra elkészített termékekre vonatkoznak, a tejtől és tejtermékektől eltérő termékek esetében pedig a szárazanyagra. A szárazanyagot a 401/2006/EK rendelet szerint kell meghatározni.
- (¹¹) A legutóbb a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióba történő felvételének feltételeiről és részletes szabályairól szóló jegyzőkönyvvel (HL L 157., 2005.6.21., 29. o.) módosított, a borpiac közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1493/1999/EK tanácsi rendeletben (HL L 179., 1999.7.14., 1. o.) meghatározottak szerint e kategóriában felsorolt élelmiszerek.
- (¹²) A felső határérték a 2005. évi betakarítástól kezdve előállított termékekre vonatkozik.
- (¹³) A legutóbb a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióba történő felvételének feltételeiről és részletes szabályairól szóló jegyzőkönyvvel módosított, az ízesített bor, ízesített boralapú italok és az ízesített boralapú koktélok meghatározására, megnevezésére és kiserelésére vonatkozó általános szabályok meghatározásáról szóló, 1991. június 10-i 1601/91/EGK tanácsi rendeletben (HL L 149., 1991.6.14., 1. o.) meghatározottak szerint e kategóriában felsorolt élelmiszerek. Az ezekre az italokra alkalmazott legmagasabb ochratoxin A-tartalom a végtermékben lévő bor és/vagy szőlőmust arányának függvénye.
- (¹⁴) A gyümölcslevelekről és egyes hasonló, emberi fogyasztásra szánt termékekről szóló, 2001. december 20-i 2001/112/EK tanácsi irányelvben (HL L 10., 2002.1.12., 58. o.) meghatározottak szerint e kategóriában felsorolt élelmiszerek.
- (¹⁵) A legutóbb a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióba történő felvételének feltételeiről és részletes szabályairól szóló jegyzőkönyvvel módosított, a szeszes italok meghatározására, megnevezésére és kiserelésére vonatkozó általános szabályok megállapításáról szóló, 1989. május 29-i 1576/89/EGK tanácsi rendeletben (HL L 160., 1989.6.12., 1. o.) meghatározottak szerint e kategóriában felsorolt élelmiszerek.
- (¹⁶) Csecsemők és kisgyermekek a 91/321/EGK és a 96/5/EK irányelvben meghatározottak szerint.
- (¹⁷) A deoxinivalenol, zearalenon, B1 és B2, T-2 és HT-2 toxinokra a 2.4., 2.5. és 2.7. pontban meghatározott felső határértékek alkalmazásában a rizs nem tartozik a „gabonafélék” közé, és a rizstermékek sem tartoznak a „gabonakészítmények” közé.
- (¹⁸) A felső határérték az első szintű feldolgozás céljából forgalomba hozott feldolgozatlan gabonafélékre vonatkozik. „Első szintű feldolgozás” bármilyen fizikai kezelést vagy hőkezelést jelent, kivéve a gabonaszemek vagy azok felületének a szárítását. A tisztítási, válogatási, szárítási eljárások nem számítanak „első szintű feldolgozásnak”, amennyiben a gabonaszemen nem történik fizikai beavatkozás, és az egész gabonaszem épen marad a tisztítást és válogatást követően. Integrált termelési és feldolgozási rendszerekben a felső határérték az első szintű feldolgozás céljából forgalomba hozott feldolgozatlan gabonafélékre vonatkozik.
- (¹⁹) A felső határértékek a betakarított és átvett gabonafélék esetén a 2005/2006-os gazdasági évtől alkalmazandók a legutóbb az 1068/2005/EK rendelettel (HL L 174., 2005.7.7., 65. o.) módosított, a gabonafélék intervenciók hivatalként által történő átvételére vonatkozó eljárások létrehozásáról, valamint a gabona minőségének meghatározására szolgáló vizsgálati módszerek megállapításáról szóló, 2000. április 19-i 824/2000/EK bizottsági rendelet (HL L 100., 2000.4.20., 31. o.) szerint.
- (²⁰) A felső határérték 2007. július 1-jétől alkalmazandó.
- (²¹) Ez a kategória más névvel ellátott hasonló termékeket is magában foglal, például búzadara.
- (²²) Tészta (száraz) a megközelítőleg 12 %-os víztartalmú tészta.

- (²³) A felső határérték 2007. október 1-jétől alkalmazandó.
- (²⁴) Az a) kategóriában meghatározottak szerinti hal a legutóbb a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Uniót alapító szerződések kiigazításáról szóló okmánnyal (HL L 236., 2003.9.23., 33. o.) módosított 104/2000/EK tanácsi rendelet (HL L 17., 2000.1.21., 22. o.) 1. cikkében lévő jegyzék KN 0302 70 00 kódja alá sorolt hal májának kivételével. Szárított, hígított, feldolgozott és/vagy összetett élelmiszerek esetében a 2. cikk (1) és (2) bekezdése alkalmazandó.
- (²⁵) Amennyiben a halat egészben történő fogyasztásra szánják, a felső határérték az egész halra alkalmazandó.
- (²⁶) A 104/2000/EK rendelet 1. cikkében szereplő jegyzék c) és f) kategóriáiban meghatározottak szerinti élelmiszerek (a vonatkozó bejegyzésben felsorolt fajok). Szárított, hígított, feldolgozott és/vagy összetett élelmiszerek esetében a 2. cikk (1) és (2) bekezdése alkalmazandó.
- (²⁷) A felső határérték a gyümölcs vagy zöldség megmosása és az ehető rész leválasztása után alkalmazandó.
- (²⁸) A felső határérték a 2001. évi gyümölcsbetakarítástól kezdve előállított termékekre vonatkozik.
- (²⁹) A felső határérték a forgalomba hozott termékekre mint olyanra vonatkozik.
- (³⁰) A felső határérték a 40 % szárazanyagot tartalmazó folyékony termékekre van megadva, mely a szárazanyagban lévő 50 µg/kg felső határértéknek felel meg. Az értéket a termékek szárazanyag-tartalmának megfelelően arányosan kell kiigazítani.
- (³¹) Dioxinok (poliklórozott dibenzo-para-dioxinok (PCDD-k) és poliklórozott dibenzofuránok (PCDF-k) összege, az Egészségügyi Világszervezet (WHO) toxicitási egyenértékében, WHO-TEF-ek használatával (toxicitási egyenérték tényezők, 1997) kifejezve, valamint a dioxinok és dioxinszerű PCB-k (poliklórozott dibenzo-para-dioxinok (PCDD-k), poliklórozott dibenzo-furánok (PCDF-k) és poliklórozott bifenilek (PCB-k) összege, az Egészségügyi Világszervezet (WHO) toxicitási egyenértékében, WHO-TEF-ek használatával (toxicitási egyenérték tényezők) kifejezve). Az Egészségügyi Világszervezet 1997. június 15–18-án Svédországban, Stockholmban tartott ülésén hozott következtetései alapján az emberi kockázatbecsléshez használt WHO TEF-ek (Van den Berg et al., (1998) Toxic Equivalency Factors (TEFs) for PCBs, PCDDs, PCDFs for Humans and for Wildlife. Environmental Health Perspectives, 106(12), 775)

Rokon vegyület	TEF érték	Rokon vegyület	TEF érték
Dibenzo-p-dioxinok („PCDD-”)		Dioxinszerű PCB-k: Nem orto-PCB-k + mono-orto-PCB-k	
2,3,7,8-TCDD	1	Nem orto-PCB-k	
1,2,3,7,8-PeCDD	1	PCB 77	0,0001
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB 169	0,01
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,0001		
Dibenzofuránok („PCDF-k”)		Mono-orto-PCB-k	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB 105	0,0001
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05	PCB 114	0,0005
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5	PCB 118	0,0001
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 123	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 156	0,0005
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 157	0,0005
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 167	0,00001
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB 189	0,0001
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0001		

Használt rövidítések: „T” = tetra, „Pe” = penta, „Hx” = hexa, „Hp” = hepta, „O” = okta, „CDD” = klór-dibenzodioxin, „CDF” = klór-dibenzofurán, „CB” = klór-bifenil.

- (³²) Koncentrációs felső határ: a koncentráció felső határának kiszámítása azon a feltételezésen alapul, hogy a különböző rokon vegyületek minden, a mennyiségi meghatározás határa alatti értéke egyenlő a mennyiségi meghatározás határának értékével.
- (³³) A felső határérték nem alkalmazandó az 1 %-nál kevesebb zsírt tartalmazó élelmiszerekre.
- (³⁴) A 104/2000/EK rendelet 1. cikkében szereplő jegyzék a), b), c), e) és f) kategóriáiban meghatározottak szerinti élelmiszerek, a KN 0302 70 00 kód alá sorolt halak kivételével.
- (³⁵) A benzo(a)pirén, melynek felső határértéke szerepel a listán, a karcinogén PAH jelentétének és hatásának markereként használatos. Ezen intézkedések a PAH felső határértékei tekintetében a felsorolt élelmiszerekben minden tagállamban teljesen mértékű harmonizációt biztosítanak.
- (³⁶) A 104/2000/EK rendelet 1. cikkében szereplő jegyzék b), c) és f) kategóriáiban meghatározottak szerinti élelmiszerek.

A BIZOTTSÁG 1882/2006/EK RENDELETE**(2006. december 19.)****egyes élelmiszerek nitráttartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról****(EGT vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 11. cikke (4) bekezdésére,

mivel

- (1) Az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok legmagasabb értékének meghatározásáról szóló 2006. december 19-i 1881/2006/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ a spenótban, fejes- és jégsalátában, bébiételekben, valamint csecsemőknek és kisgyermekeknek szánt gabonaalapú feldolgozott élelmiszerekben előforduló nitrátokra felső határértékeket állapít meg.
- (2) A mintavétel döntő szerepet játszik a nitrátok szintjeinek pontos meghatározásában és a minta-előkészítési eljárásokban.
- (3) Szükséges olyan általános kritériumok megállapítása is, amelyeknek meg kell felelniük az analitikai módszereknek ahhoz, hogy az ellenőrző laboratóriumok egymással összehasonlítható teljesítményjellemzőkkel rendelkező vizsgálati módszereket használjanak.

(4) A friss fejes saláta és a spenót nagyon könnyen romlandó termék, ezért a legtöbb esetben nem lehetséges a szállítást addig visszatartani, míg elkészül a hatósági ellenőrzés analitikai eredménye. Emiatt a fenti esetekben az illetékes hatóságok megfelelő és szükséges módszernek ítélik meg a röviddel a betakarítást megelőzően, a termőföldön elvégzett hatósági mintavételt.

(5) Az ebben a rendeletben meghatározott intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 1881/2006/EK rendelet mellékletének 1. szakaszában megadott élelmiszerek nitráttartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételt, minta-előkészítést és vizsgálati módszereket az ezen rendelet mellékletében meghatározott módszereknek megfelelően kell végrehajtani.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2007. március 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 19-én.

a Bizottság részéről

Markos KYPRIANOU

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o. Helyesbítve: HL L 191., 2004.5.28., 1. o. A 776/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 136., 2006.5.24., 3. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 5. oldalát.

MELLÉKLET

EGYES ÉLELMISZEREK NITRÁTTARTALMÁNAK HATÓSÁGI ELLENŐRZÉSÉRE SZOLGÁLÓ MINTAVÉTELT, MINTA-ELŐKÉSZÍTÉSI ÉS VIZSGÁLATI MÓDSZEREK**A. ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK**

A hatósági ellenőrzéseket a 882/2004/EK rendelet rendelkezései szerint kell elvégezni. A 882/2004/EK rendelet előírásainak sérelme nélkül az alábbi általános rendelkezéseket kell alkalmazni.

A.1. Az irányelv alkalmazási köre

A 1881/2006/EK rendelet mellékletének 1. szakaszában megadott élelmiszerek nitráttartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételt az alábbi mellékletben meghatározott módszereknek megfelelően kell végrehajtani. A közvetlenül a termőföldről vett vagy az egy tételből származó egyesített mintákat a vizsgálandó tételekre nézve reprezentatívnak kell tekinteni.

A meghatározott felső határértékeknek történő megfelelésről a laboratóriumi mintákban mért mennyiségek alapján kell dönteni.

A.2. Fogalommeghatározások

E melléklet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

A.2.1. „tétel”: egy élelmiszercikk azonosítható, egy időben betakarított vagy szállított mennyisége, amelyről a hatósági ellenőr megállapította, hogy származás, fajta vagy maximum két hektár területen belül található talajtípus, továbbá csomagolástípus, csomagoló, feladó, jelölések stb. szempontjából közös jellemzőkkel bír.

A.2.2. „altétel”: egy nagyobb tétel mintavételre kijelölt része, minden altételnek fizikailag elkülönítettnek és azonosíthatónak kell lennie.

A.2.3. „részminta”: a tétel vagy az altétel egy adott helyéről vett anyagmennyiség. Ebben az esetben ez egyetlen salátafejet vagy spenótnövényt, vagy egy maroknyi zsenge spenót- vagy salátalevelet, vagy egy tasak spenót- vagy salátalevelet jelenthet.

A.2.4. „egyesített”: minta a tételből vagy altételből vett részminták egyesítésével kapott minta.

A.2.5. „laboratóriumi minta”: laboratóriumi célokra szánt minta.

A.2.6. „termőföld”: meghatározott talajtípusú és megművelésű földterület, melyen azonos fajtahoz tartozó és azonos fejlődési szakaszban lévő saláta- és spenótnövények találhatók. A mintavételezési módszerben a tétel elnevezést is alkalmazhatják a termőföldre.

A.2.7. „fedett”: terület olyan földterület, melyet üvegház vagy fóliasátor fed (műanyag vagy polietilén alagút vagy üvegház), és melyen azonos fajtahoz tartozó, azonos fejlődési szakaszban lévő és ugyanazon időpontban betakarítandó saláta- és spenótnövények találhatók. A mintavételezési módszerben a tétel elnevezést is alkalmazhatják a fedett területre.

A.3. Általános rendelkezések**A.3.1. Személyzet**

A mintavételt egy, a tagállam által kijelölt, arra feljogosított személy végzi.

A.3.2. Mintavételre szánt anyag

Minden vizsgálandó tételből külön-külön kell mintát venni. A nagy tételeket (a 30 tonnát vagy 3 hektárt meghaladó tételeket) altételekre kell osztani, és azokból külön-külön kell mintát venni.

A.3.3. Óvintézkedések

A mintavétel és a minta-előkészítés során óvintézkedéseket kell tenni az olyan változások elkerülése érdekében, amelyek

— kihatással lennének a nitráttartalomra, hátrányosan befolyásolnák az analitikai meghatározást vagy veszélyeztetnék az egyesített minták reprezentativitását (pl. a minta-előkészítés során talaj található a spenóton vagy salátán),

— befolyásolnák az érintett tételek élelmiszerbiztonsági tulajdonságait vagy sértetlenségét.

Gondoskodni kell továbbá a mintavételt végző személy munkabiztonsági védelmét szolgáló valamennyi óvintézkedésről is.

A.3.4. Részminták

A részmintákat lehetőség szerint a tétel vagy az altétel különböző helyeiről kell venni. Az ezen eljárástól való eltérést az e melléklet A.3.8. pontjában előírt jegyzőkönyvben kell rögzíteni.

A.3.5. Egyesített minta készítése

Az egyesített mintát a részminták egyesítésével kell előállítani.

A.3.6. Párhuzamos minták

A homogenizált egyesített mintából ellenőrző mintát, ellenmintát és döntő mintát kell elkülöníteni, ha ez nem ellentétes az adott tagállam élelmiszeripari szereplők jogaira vonatkozó jogszabályaival.

A.3.7. A minták csomagolása és szállítása

Minden mintát olyan tiszta, inert, lepecsételt, nem átlátszó műanyag tasakba kell helyezni, mely megakadályozza a minta nedvességtartalmának a csökkenését, és megfelelő védelmet nyújt bármely szennyeződés vagy sérülés ellen.

A mintát a mintavételtől számított 24 órán belül a laboratóriumba kell szállítani, és szállítás közben hűvösen kell tartani. Amennyiben ez nem lehetséges, a mintát 24 órán belül gyorsfagyasztani kell, és fagyaszttva kell tárolni (legfeljebb 6 hétig).

Minden kiegészítő óvintézkedést meg kell tenni a szállítás vagy a tárolás során a minta összetételében bekövetkező változások elkerülése érdekében.

A.3.8. A minták lepecsételése és címkézése

A hatósági felhasználásra vett mintákat a mintavétel helyszínén le kell pecsételni, és a tagállam szabályainak megfelelően azonosítóval kell ellátni.

Minden egyes mintavételről olyan jegyzőkönyvet kell felvenni, amely alapján minden tételt egyértelműen azonosítani lehet; a mintavételt végző tisztviselőnek a következő adatokat kell feljegyeznie: fajtát, természetét, termesztési módszert, mintavétel időpontját és helyét, a szállítmányért felelős élelmiszeripari vállalkozó adatait, valamint minden olyan további információt, mely segítheti a vizsgálatot végző személy munkáját.

A.4. Különböző tételtípusok

Az élelmiszercikkek forgalmazhatók ömlesztett formában vagy kiserelve, például zsákokban, tasakokban, rekeszekben vagy egyedi kiskereskedelmi kiserelésben. A mintavételi módszer az áruk forgalomba hozatalának valamennyi formájára alkalmazható.

B. MINTAVÉTELI MÓDSZER

A részmintákat lehetőség szerint a tétel vagy az altétel teljességére kiterjedően, azok különböző helyeiről kell venni.

B.1. Termőföld

Amennyiben az illetékes hatóság szükségesnek tartja a saláta vagy spenót termőföldön történő mintavételezését, azt az alábbiakban leírt módon kell elvégezni:

A nem reprezentatívnak tűnő termőföldekről vagy fedett területekről nem lehet részmintát venni. A következő területeket különálló tételként vagy termőföldként kell kezelni: különböző talajtípusokkal rendelkező területek, vagy területek, amelyeken különböző földművelési módszereket alkalmaztak vagy különböző saláta- vagy spenót-fajtákat termelnek vagy a betakarításra különböző időpontokban kerül sor. Amennyiben a termőföld területe meghaladja a 3 hektárt, a termőföldet kéthektáros altételekre kell osztani, és minden altétel esetében külön kell elvégezni a mintavételt.

A részminták gyűjtésekor W vagy X alakban kell bejárni a termőföldet. A keskeny ágyásokból és a fedett területekről származó terményt számos ágyásból W vagy X alakban kell összegyűjteni, majd egyesített mintát kell készíteni belőlük.

A növényeket talajszinten kell elvágni.

A mintának legalább 10 növényt kell tartalmaznia, és a 10 növényből készült egyesített mintának legalább 1 kg súlyúnak kell lennie. Mintát venni csak a forgalomba hozatalnak megfelelő méretű ⁽¹⁾ mintaegységekből lehet. A mintaegységekről el kell távolítani a talajszennyeződést, valamint a külső, nem ehető és sérült leveleket.

B.2. A forgalomban lévő spenót, saláta, bébiétel, valamint a csecsemőknek és kisgyermekeknek szánt gabonalapú feldolgozott élelmiszerek tételeinek mintavételezése

A mintavételezési módszer 25 tonnánál nem nagyobb tételekre vonatkozik.

A nagyobb tételeket (30 tonna felett) 25 tonnás altételekre kell osztani, amennyiben az altételek fizikai elkülönítése megoldható. Tekintettel arra, hogy a tétel tömege nem mindig pontosan osztható 25 tonnával, az altétel tömege legfeljebb 20 %-kal haladhatja meg az említett tömeget. Ez azt jelenti, hogy az altétel tömege 15–30 tonna között lehet. Amennyiben a tételt fizikailag nem osztották, vagy nem osztható altételekre, a tételből kell mintát venni.

Az egyesített minta előírt tömege legalább 1 kg, kivéve ha ez nem megoldható (pl. egyetlen növényből vagy csomagból vesznek mintát).

A tételből vett részminták legkisebb számát az 1. táblázat szerint kell meghatározni.

1. táblázat

Egy tételből vett részminták legkisebb száma

A tétel tömege (kg)	A részminták legkisebb száma	Az egyesített minta legkisebb tömege (kg)
< 50	3	1
50–500	5	1
> 500	10	1

Ha a tétel különálló csomagokból áll, az egyesített minta előkészítéséhez szükséges csomagok számát a 2. táblázat adja meg.

2. táblázat

Az egyesített minta előállításához szükséges csomagok (részminták) száma különálló csomagokból álló tétel esetében

A tételhez tartozó csomagok vagy mintaegységek száma	A tételből veendő csomagok vagy mintaegységek száma	Az egyesített minta legkisebb tömege (kg)
1–25	1 csomag vagy mintaegység	1
26–100	kb. 5 % és legalább 2 csomag vagy mintaegység	1
> 100	kb. 5 % és legfeljebb 10 csomag vagy mintaegység	1

⁽¹⁾ A fejes saláta, a fodros endíviasaláta és a széles levelű endíviasaláta megfelelő forgalomba hozatali méretéről a legutóbb a 2005. január 4-i 6/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 2., 2005.1.5., 3. o.) módosított, a fejes saláta, a fodros endíviasaláta és a széles levelű endíviasaláta forgalmazási előírásainak megállapításáról szóló, 2001. július 27-i 1543/2001/EK bizottsági rendelet (HL L 203., 2001.7.28., 9. o.) rendelkezik.

A megfelelőség megállapítása céljából ellenőrzött minden egyes tételből vagy altételből külön kell mintát venni. Amennyiben azonban a mintavételezési módszer a tételben okozott kár (csomagolás, szállítási mód stb. miatt) elfogadhatatlan kereskedelmi következményekhez vezetne, alternatív, teljes egészében leírt és dokumentált mintavételi módszer is alkalmazható, amennyiben az biztosítja, hogy az egyesített minta kielégítően reprezentatív legyen a mintavételezett tételre vonatkozóan. A tételben a mintavétel helyét lehetőleg véletlenszerűen kell kiválasztani, azonban ha ez nem megvalósítható, a tétel hozzáférhető részei közül kell véletlenszerűen választani.

B.3. Mintavétel kiskereskedelmi kiszérés esetén

A kiskereskedelmi kiszérésű élelmiszerek mintavételezését, ha lehetséges, a B.2. pontban meghatározott rendelkezéseknek megfelelően kell elvégezni.

Amennyiben ez nem lehetséges, a kiskereskedelmi kiszérés esetében olyan alternatív, teljes mértékben leírt és dokumentált mintavételi módszer⁽¹⁾ is alkalmazható, mely megfelelően reprezentatív egyesített mintával szolgál a tételből.

B.4. A tétel vagy altétel megfelelőségre vonatkozó értékelése

- a minta megfelel az előírásoknak, ha a visszanyerési korrekció és a mérési bizonytalanság figyelembevételével a laboratóriumi minta megfelel a felső határértékre vonatkozó előírásoknak,
- a minta nem felel meg az előírásoknak, ha a visszanyerési korrekció és a mérési bizonytalanság figyelembevételével a laboratóriumi minta kétségtől meghaladja a felső határértékre vonatkozó előírásokat (vagyis az előírásoknak való megfelelés értékeléséhez a visszanyeréssel korrigált analitikai eredményből a kiterjesztett mérési bizonytalanság kivonása után kapott értéket használjuk).

C. MINTA-ELŐKÉSZÍTÉS

1. Friss termékek mintavételezése esetén a minta-előkészítést lehetőség szerint a mintavételtől számított 24 órán belül el kell végezni. Ha mégsem, akkor a mintát fagyasztva kell tárolni (legfeljebb 6 hétig).
2. Az egyedi mintákról el kell távolítani a talajszennyeződést, valamint a rendkívül szennyezett, külső nem ehető és sérült leveleket. A mintákat tilos megmosni, mivel ezáltal csökkenhet a minták nitráttartalma.
3. A teljes mintát homogenizálni kell (ismert mennyiségű víz hozzáadása lehetséges). Az alkalmazott keverőgép/-puhítógép/aprítógép típusától függően homogenizálás céljából egy vagy több mintaegység is keverhető. A keverést elősegíthetjük úgy, hogy a mintát a homogenizálást megelőzően lefagyasztjuk és felaprítjuk. Igazolni kell, hogy az alkalmazott homogenizálási eljárás teljes homogenizációt biztosít. A nitrát teljes extrakciója és visszanyerése csak alapos homogenizálás segítségével lehetséges. A mintákat ilyen módon egyformán kell kezelni, függetlenül attól, hogy a termőföldről vagy kereskedelmi forgalomból származnak-e.
4. Az egyesített elegyből egy vagy több vizsgálati mintát kell venni elemzésre.

D. VIZSGÁLATI MÓDSZER, AZ EREDMÉNYEK JELENTÉSE, ÉS A LABORATÓRIUMI ELLENŐRZÉSRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

D.1. Fogalommeghatározások

E melléklet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

r = Ismételhetőség: az az érték, amelynél az ismételhetőségi feltételek (azaz ugyanaz a minta, kezelőszemély, berendezés, laboratórium és rövid időköz) mellett kapott, két egyedi analitikai eredmény közötti abszolút eltérés – meghatározott (jellemzően 95 %) valószínűséggel – kisebb; és így $r = 2,8 \times s_r$.

s_r = Az ismételhetőségi feltételek mellett kapott eredményekből számított normál szórás.

⁽¹⁾ Az egyesített minta tömege lehet 1 kg-nál kisebb is, ha a mintavétel tárgyát képező adag annyira kicsi, hogy abból nem lehet 1 kg átlagmintát venni. A gabonaalapú feldolgozott élelmiszerek és a csecsemőknek és kisgyermeknek szánt bébitelemek mintavételezésekor alkalmazott egyesített minta súlya is lehet 0,5 kg.

RSD_r = Az ismételhetőségi feltételek mellett kapott eredményekből számított relatív normál szórás $[(s_r / \bar{x}) \times 100]$.

R = Reprodukálhatóság: az az érték, amelynél a reprodukálhatósági feltételek (azaz azonos anyagon, különböző laboratóriumokban dolgozó vizsgálók által egységes módszer alkalmazása) mellett kapott egyedi analitikai eredmények közötti abszolút eltérés – meghatározott (jellemzően 95 %) valószínűséggel – kisebb; $R = 2,8 \times s_R$.

s_R = A reprodukálhatósági feltételek mellett kapott eredményekből számított normál szórás.

RSD_R = A reprodukálhatósági feltételek mellett kapott eredményekből számított relatív normál szórás $[(s_R / \bar{x}) \times 100]$.

D.2. Általános rendelkezések

Az élelmiszer-ellenőrzési célokra alkalmazott vizsgálati módszereknek meg kell felelniük a 882/2004/EK rendelet III. mellékletének 1. és 2. pontjában foglalt rendelkezéseknek.

D.3. Különleges rendelkezések

D.3.1. Extrakciós eljárás

Különös figyelmet kell fordítani az alkalmazott extrakciós eljárásra. A nitrát esetében számos eljárás bizonyult sikeres extrakciós módszernek, pl. a forró vizes vagy metanol/víz (30/70) extrakciós módszer. Hideg vizes extrakciót csak akkor lehet alkalmazni, ha a vizsgálati minta az extrakciót megelőzően le lett fagyasztva.

D.3.2. Hatékonysági kritériumok

A nitrátszintek ellenőrzését szolgáló vizsgálati módszer különleges követelményei a következők:

Követelmény	Koncentrációtartomány	Ajánlott érték	Legnagyobb megengedett érték
Visszanyerés	< 500 mg/kg	60–120 %	
	≥ 500 mg/kg	90–110 %	
RSD_R -precizitás	mind	A Horwitz-egyenletből származtatva	A Horwitz-egyenletből levezetett érték kétszerese

Az RSD_r precizitási érték az adott koncentrációra érvényes RSD_R precizitási érték 0,66-tal történő szorzásával számítható ki.

Megjegyzések a hatékonysági kritériumhoz

— Az egyes módszerek koncentrációtartományai nincsenek megadva, mivel a precizitási értékek az adott koncentrációra vannak kiszámítva.

— A precizitási értéket a Horwitz-egyenletből kell kiszámítani, vagyis:

$$RSD_R = 2^{(1-0,5\log C)}$$

ahol:

— RSD_R a reprodukálhatósági feltételek mellett kapott eredményekből számított relatív szórás $[(s_R / \bar{x}) \times 100]$

— C a koncentrációarány (vagyis $1=100$ g/100 g, $0,001 = 1\,000$ mg/kg)

D.4. Az eredmények jelentése, a mérési bizonytalanság és a visszanyerés kiszámítása ⁽¹⁾

Az analitikai eredményt visszanyeréssel korrigálva vagy korrekció nélkül kell jelenteni. A jelentés módszerét és a visszanyerés szintjét jelenteni kell. A visszanyeréssel korrigált analitikai eredményt kell használni a minta megfelelőségének megállapítása érdekében.

Az analitikai eredményt $\times \pm U$ formában kell megadni, ahol $\times$ az analitikai eredmény, U a kiterjesztett mérési bizonytalanság.

U a kiterjesztett mérési bizonytalanság, 2-es kiterjesztési tényezővel számolva, ami kb. 95 %-os konfidencia-szintnek felel meg.

A tétel elfogadására vagy nem elfogadására vonatkozóan az analitikai eredmény jelen értelmezési szabályai a hatósági ellenőrzéshez vett mintáknál kapott analitikai eredményre vonatkoznak. Az érdekvédelmi és szakértői célokra végzett vizsgálatok esetében a nemzeti szabályok alkalmazandók.

D.5. A laboratóriumokra vonatkozó minőségi szabványok

A laboratóriumoknak a 2004/882/EK rendelet 12. cikkében meghatározott követelményeknek kell megfelelniük.

⁽¹⁾ A mérési bizonytalanság becslésére és a visszanyerés meghatározására vonatkozó eljárásokkal kapcsolatban a Report on the relationship between analytical results, measurement uncertainty, recovery factors and the provisions of EU food and feed legislation (Jelentés az analitikai eredmények, mérési bizonytalanság, visszanyerési tényezők és a közösségi élelmiszer- és takarmányjogi rendelkezések közötti kapcsolatáról) című jelentésben található további információ:
http://europa.eu.int/comm/food/food/chemicalsafety/contaminants/report-sampling_analysis_2004_en.pdf

A BIZOTTSÁG 1883/2006/EK RENDELETE**(2006. december 19.)****egyes élelmiszerek dioxin- és dioxinszerű PCB-tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról****(EGT vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 11. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok legmagasabb értékeinek meghatározásáról szóló, 2006. december 19-i 1881/2006/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾ meghatározza az egyes élelmiszerekben előforduló dioxinok és furánok, valamint a dioxinok, a furánok és a dioxinszerű PCB-k összegének legmagasabb értékeit.
- (2) Az élelmiszerek dioxintartalmának hatósági ellenőrzésére és a dioxinszerű PCB-k meghatározására szolgáló mintavételi és vizsgálati módszerek megállapításáról szóló, 2002. július 26-i 2002/69/EK bizottsági irányelv ⁽³⁾ különleges rendelkezéseket határoz meg a hatósági ellenőrzéshez alkalmazandó mintavételi eljárásra és vizsgálati módszerekre vonatkozóan.
- (3) A dioxinok, furánok és a dioxinszerű PCB-k összegére megállapított új maximális értékek alkalmazása szükségessé teszi a 2002/69/EK irányelv módosítását. Az egyértelműség kedvéért helyénvaló, hogy a 2002/69/EK irányelv helyébe e rendelet lépjen.
- (4) Az ezen rendeletben megállapított rendelkezések csak az 1881/2006/EK rendelet végrehajtása céljából vonatkoznak a dioxinok és a dioxinszerű PCB-k mintavételére és vizsgálatára, és nem érintik az egyes élő állatokban és állati termékekben lévő anyagok és azok maradványainak

ellenőrzésére szolgáló intézkedésekről, valamint a 85/358/EGK és a 86/469/EGK irányelv, továbbá a 89/187/EGK és a 91/664/EGK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 1996. április 29-i 96/23/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ III. és IV. mellékletében meghatározott mintavételi stratégiát, a mintavételi szinteket és a mintavételi gyakoriságot. Nem érintik továbbá az egyes élő állatokban és állati termékekben lévő anyagok és azok maradványainak ellenőrzésére szolgáló hatósági mintavételes vizsgálatra vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1998. február 23-i 98/179/EK bizottsági határozatban ⁽⁵⁾ meghatározott mintavételi célkritériumokat.

- (5) A jelentős mennyiségű dioxint és dioxinszerű PCB-t tartalmazó minták kiválasztásához egy bizonyított és széles körben elfogadott hitelesítéssel rendelkező, nagy teljesítményű, szűrési vizsgálati módszert kell alkalmazni. E minták dioxin- és dioxinszerű PCB-tartalmát egy megerősítő vizsgálati módszerrel kell meghatározni. Ajánlatos tehát szigorú követelményeket megállapítani a megerősítő vizsgálati módszer, illetve minimális követelményeket a szűrési módszer vonatkozásában.
- (6) A nagyon nagy halak mintavételénél külön mintavételi eljárás szükséges, hogy az az egész Közösség területén harmonizált megközelítést biztosítson.
- (7) Ugyanabba a fajba tartozó és azonos régióból származó halak esetében a dioxin- és a dioxinszerű PCB-szint eltérő lehet a hal méretének és korának függvényében. Ezen felül a dioxin- és dioxinszerű PCB-szint nem szükségszerűen azonos a hal valamennyi részében. Ennek megfelelően a halakból történő mintavétel esetén meg kell határozni a mintavételi és minta-előkészítési eljárást, hogy az egész Közösség területén összehangolt megközelítést biztosítsanak.
- (8) Kiemelkedően fontos a vizsgálati eredmények egységes módon történő jelentése és értékelése annak érdekében, hogy a végrehajtás az egész Közösség területén összehangolt legyen.
- (9) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

⁽¹⁾ HL L 165., 2004.4.30., 1. o. A 776/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 136., 2006.5.24., 3. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 5. oldalát.

⁽³⁾ HL L 209., 2002.8.6., 5. o. A legutóbb a 2004/44/EK irányelvvel (HL L 113., 2004.4.20., 17. o.) módosított irányelv.

⁽⁴⁾ HL L 125., 1996.5.23., 10. o. A legutóbb a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 165., 2004.4.30., 1. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 65., 1998.3.5., 31. o. A 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított határozat.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1881/2006/EK rendelet mellékletének 5. szakaszában felsorolt élelmiszerek dioxin-, furán- és dioxinszerű PCB-tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló mintavételt az ezen rendelet I. mellékletében meghatározott módszereknek megfelelően kell végrehajtani.

2. cikk

Az 1881/2006/EK rendelet mellékletének 5. szakaszában felsorolt élelmiszerek dioxin-, furán- és dioxinszerű PCB-tartalmának hatósági ellenőrzésére szolgáló minta-előkészítést és mintaelem-

zést az ezen rendelet II. mellékletében meghatározott módszereknek megfelelően kell elvégezni.

3. cikk

A 2002/69/EK irányelv hatályát veszti. A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozást az e rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2007. március 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 19-én.

a Bizottság részéről

Markos KYPRIANOU

a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

EGYES ÉLELMISZEREK DIOXIN- (PCDD/PCDF) ÉS DIOXINSZERŰ PCB-TARTALMÁNAK HATÓSÁGI ELLENŐRZÉSÉRE SZOLGÁLÓ MINTAVÉTELI MÓDSZEREK**1. ALKALMAZÁSI KÖR**

Az élelmiszerek dioxin- (PCDD/PCDF) és dioxinszerű PCB-tartalmának hatósági ellenőrzésére az e mellékletben leírt módszereknek megfelelően kell mintát venni. Az így kapott összesített mintákat az adott tételre vagy altételre vonatkozóan reprezentatívnak kell tekinteni. Az élelmiszerekben előforduló egyes szennyező anyagok legmagasabb értékeinek meghatározásáról szóló 1881/2006/EK bizottsági rendeletben meghatározott maximális szinteknek történő megfelelésről a laboratóriumi mintákban megállapított szintek alapján kell dönteni.

2. FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

Tétel: egy élelmiszercikk azonosítható, egyszerre szállított mennyisége, amelyről a hatósági ellenőr megállapította, hogy származás, fajta, csomagolási típus, csomagoló, feladó vagy jelölések szempontjából közös jellemzőkkel bír. Hal és halászati termékek esetében a hal méretének is összehasonlíthatónak kell lennie. A szállítmány akkor is tételnek tekinthető, ha a hal mérete és/vagy súlya egy szállítmányon belül nem összehasonlítható, de ebben az esetben különleges mintavételi eljárást kell alkalmazni.

— Altétel: egy nagy tétel kijelölt része, amelyen a mintavételi eljárást alkalmazzák. Minden egyes altételnek fizikailag elkülönítettnek és azonosíthatónak kell lennie.

— Egyedi minta: a tétel vagy az altétel egyetlen helyéről vett anyagmennyiség.

— Összesített minta: a tételből vagy altételből vett összes egyedi minta együttese.

— Laboratóriumi minta: az összesített minta laboratóriumba küldendő reprezentatív része/mennyisége.

3. ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK**3.1. Személyzet**

A mintavételt egy, a tagállam által felhatalmazott személy végzi.

3.2. Mintavételezésre szánt anyag

Minden megvizsgálandó tételből vagy altételből külön-külön kell mintát venni.

3.3. Óvintézkedések

A mintavétel és a minták előkészítése során óvintézkedéseket kell tenni minden olyan változás elkerülésére, amely befolyásolná a dioxin- és a dioxinszerű PCB-tartalmat, károsan befolyásolná az analitikai meghatározást vagy csorbítaná az összesített minták reprezentativitását.

3.4. Egyedi minták

Az egyedi mintákat lehetőség szerint a tétel vagy az altétel különböző, egymástól távoli helyeiről kell venni. Az ezen eljárástól történő eltéréseket fel kell jegyezni a 3.8. pontban előírt mintavételi naplóba.

3.5. Az összesített minta előkészítése

Az összesített mintát az összes egyedi minta egyesítésével kell előállítani. Súlya legalább 1 kg, kivéve ha ez gyakorlatban nem megvalósítható, pl. ha egyetlen csomagból vesznek mintát.

3.6. Párhuzamos minták

A megerősítési, védekezési és referenciacélokat szolgáló párhuzamos mintákat a homogenizált összesített mintából kell venni, ha ez az eljárás nem ütközik az adott tagállam jogszabályaiba az élelmiszer-ipari szereplők jogai tekintetében. A megerősítési célú laboratóriumi minták nagyságát úgy kell megválasztani, hogy az legalább két párhuzamos mérést lehetővé tegyen.

3.7. A minták csomagolása és szállítása

Minden mintát olyan tiszta, inert edénybe kell helyezni, amely megfelelő védelmet nyújt a szennyeződések, az edény belső fala általi adszorpció miatti komponensvesztés és a szállítás okozta károsodások ellen. Minden szükséges óvintézkedést meg kell tenni a minta összetételében a szállítás vagy a tárolás során esetleg bekövetkező változás elkerülése érdekében.

3.8. A minták lezárása és címkézése

A hatósági felhasználásra vett mintákat a mintavétel helyszínén le kell zárni, és a tagállamok szabályainak megfelelően azonosítóval kell ellátni.

A mintavételről jegyzőkönyvet kell felvenni – amely alapján a tétel egyértelműen azonosítható –, feljegyezve benne a mintavétel időpontját és helyét, továbbá minden olyan további információt, amely segítheti az elemzést végző személy munkáját.

4. MINTAVÉTELI TERVEK

Az alkalmazott mintavételi módszernek biztosítania kell, hogy az összesített minta az ellenőrizendő (al)tétel vonatkozásában reprezentatív legyen.

4.1. Tételek altételekre való felosztása

Amennyiben az altétel fizikailag elkülöníthető, a nagy tételeket altételekre kell osztani. A nagy ömlesztett szállítmányok formájában forgalmazott termékek esetében (pl. növényi olajok), az 1. táblázatot kell alkalmazni. Más termékekre a 2. táblázatot kell alkalmazni. Tekintettel arra, hogy a tétel tömege nem mindig pontosan többszöröse az altételek tömegének, az altétel tömege legfeljebb 20 %-kal meghaladhatja az említett tömeget.

1. táblázat

Tételek altételekre való felosztása ömlesztett szállítmányok formájában forgalmazott termékek esetében

A tétel tömege (tonna)	Az altételek tömege vagy száma
$\geq 1\,500$	500 tonna
> 300 és $< 1\,500$	3 altétel
≥ 50 és ≤ 300	100 tonna
< 50	—

2. táblázat

Tételek altételekre való felosztása egyéb termékek esetében

A tétel tömege (tonna)	Az altételek tömege vagy száma
≥ 15	15–30 tonna
< 15	—

4.2. Az egyedi minták száma

Az összes egyedi mintát egyesítő összesített mintának legalább 1 kg súlyúnak kell lennie (lásd ezen melléklet 3.5. pontját).

A tételből vagy altételből kivételre kerülő egyedi minták legkisebb számát a 3. és 4. táblázat szerint kell meghatározni.

Folyékony ömlesztett termékek esetében a tételt vagy altételt kézi vagy gépi eszközökkel közvetlenül a mintavételt megelőzően a lehetőségekhez mérten alaposan össze kell keverni, amennyiben ez nem befolyásolja a termék minőségét. Ebben az esetben feltételezhető a szennyező anyagok homogén eloszlása egy adott tételen vagy altételen belül. Így elegendő három egyedi mintát venni egy tételből vagy altételből az összesített minta előállításához.

Az egyedi minták tömegének hasonlóknak kell lenniük. Egy egyedi minta minimális súlya 100 gramm.

Az ezen eljárástól történő eltéréseket fel kell jegyezni az e melléklet 3.8. részében előírt mintavételi naplóba. Az egyes állati termékekben lévő egyes anyagok és azok maradványai ellenőrzése céljából a 96/23/EK tanácsi irányelvben előírt mintavétel szintjeinek és gyakoriságának a megállapításáról szóló, 1997. október 27-i 97/747/EK bizottsági határozat ⁽¹⁾ rendelkezéseivel összhangban tyúktojások esetében az összesített minta mennyisége legalább 12 tojás (ömlesztett tételek és egyedi csomagokból álló tételek esetében lásd a 3. és 4. táblázatot).

⁽¹⁾ HL L 303., 1997.11.6., 12. o.

3. táblázat

Egy tételből vagy altételből kivételre kerülő egyedi minták legkisebb száma

A tétel/altétel tömege vagy térfogata (kg vagy liter)	A kivételre kerülő egyedi minták legkisebb száma
< 50	3
50–500	5
> 500	10

Ha a tétel vagy altétel egyedi csomagokból vagy egységekből áll, akkor az egyesített minta elkészítéséhez szükséges csomagok vagy egységek számát a 4. táblázat tartalmazza.

4. táblázat

Az egyesített minta előállításához felhasználandó csomagok vagy egységek (egyedi minták) száma, ha a tétel vagy altétel különálló csomagokból vagy egységekből áll

A tétel/altételt képező csomagok vagy egységek száma	A kivételre kerülő csomagok vagy egységek száma
1–25	Legalább egy csomag vagy egység
26–100	Hozzávetőlegesen 5 %, de legalább 2 csomag vagy egység
> 100	Hozzávetőlegesen 5 %, de legfeljebb 10 csomag vagy egység

4.3. Különleges rendelkezések az összehasonlítható méretű és súlyú egész halakat tartalmazó tételek mintavételéhez

A halak akkor tekinthetők összehasonlítható méretűnek és súlyúnak, ha a méretbeli és súlybeli különbség nem haladja meg hozzávetőleg az 50 %-ot.

A tételből kivételre kerülő egyedi minták száma a 3. táblázatban található. Az összes egyedi mintát egyesítő összesített mintának legalább 1 kg tömegűnek kell lennie (lásd a 3.5. pontot).

— Kis halakat tartalmazó tétel esetén (az egyes halak tömege < hozzávetőleg 1 kg) összesített mintát alkotó egyedi mintaként az egész halat kell felhasználni. Ha az eredményül kapott összesített minta több, mint 3 kg, az összesített mintát alkotó halak középső, egyenként legalább 100 gramm súlyú részei képezhetik az egyedi mintákat. Az egész mennyiséget, amelyre a maximális szint alkalmazható, a minta homogenizálására kell használni.

A hal középső része a súlypontjánál található. Ez legtöbbször a hátúszónál (ha van hátúszója a halnak) vagy a kopolyúnyílás és a végbélnyílás között félúton található.

— Nagyobb halakat tartalmazó tétel esetén (az egyes halak súlya hozzávetőlegesen meghaladja az 1 kg-ot) az egyedi minta a hal középső részéből áll. Minden egyedi minta legalább 100 gramm súlyú.

Közepes méretű halak esetében (hozzávetőleg 1–6 kg), az egyedi mintát a hal közepéből kell venni, szelet formájában a gerinctől a hasoldal irányában.

Nagyon nagy halak esetében (például > hozzávetőleg 6 kg), az egyedi mintát a hátsó-oldalsó jobb oldali (előlnézet) színhúsból, a hal középső részéből kell venni. Amennyiben a hal középső részéből egy darab kivétele jelentős gazdasági kárt okozna, három, egyenként legalább 350 gramm tömegű egyedi minta vétele elegendőnek tekinthető a tétel nagyságától függetlenül, vagy a hal farok- és a fejtájékaról vett azonos nagyságú színhús minta a dioxinszintet illetően az egész halra reprezentatív mintának tekinthető.

4.4. Különböző méretű és/vagy súlyú egész halakat tartalmazó tételekből történő mintavétel

- A minta összeállításával kapcsolatban a 4.3. pont rendelkezéseit kell alkalmazni.
- Amennyiben egy méret- vagy súlyosztály/-kategória a meghatározó (a tétel kb. 80 %-át, vagy még nagyobb hányadot képvisel), a mintát a meghatározó méretű vagy súlyú osztályba/kategóriába tartozó halakból kell venni. Úgy kell tekinteni, hogy ez a minta az egész tételre nézve reprezentatív.
- Amennyiben nincs meghatározó méret- vagy súlyosztály/-kategória, akkor gondoskodni kell arról, hogy a mintavételre kiválasztott halak a szállítmányra nézve reprezentatívak legyenek. Az ilyen esetekre vonatkozó különleges iránymutatást az „Útmutató a különböző méretű és/vagy súlyú egész halakat tartalmazó tételekből történő mintavételhez” című kiadvány ⁽¹⁾ tartalmazza.

4.5. Mintavétel kiskereskedelmi szinten

Kiskereskedelmi szinten az élelmiszerből lehetőség szerint e melléklet 4.2. részében leírt rendelkezések szerint kell mintát venni.

Amennyiben ez nem lehetséges, akkor más mintavételi módszer is alkalmazható a kiskereskedelem esetében, feltéve hogy az kielégítően reprezentatív a mintavétel alapjául szolgáló tételre vagy altételre nézve.

5. A TÉTEL VAGY ALTÉTEL ELŐÍRÁSOKNAK VALÓ MEGFELELÉSE

A tételt el kell fogadni, ha az egyszeri vizsgálat eredménye – a mérési bizonytalanságot is figyelembe véve – nem haladja meg az 1881/2006/EK rendeletben megállapított, vonatkozó maximális dioxinszintet, valamint a dioxinok és dioxinszerű PCB-k összegére vonatkozó maximális szintet.

A vizsgált tétel nem felel meg az 1881/2006/EK rendeletben megállapított maximális határértéknek, ha a párhuzamos vizsgálattal ⁽²⁾ megerősített felső határ ⁽³⁾ – a mérési bizonytalanságra is figyelemmel – az ésszerűség határain belül kétséget kizáróan meghaladja a maximális határértéket.

A mérési bizonytalanság figyelembevétele a következő megközelítések egyikének megfelelően történhet:

- kiterjesztett bizonytalanság számítása, két kiterjesztési tényező alkalmazásával, amelynek megbízhatósága megközelítőleg 95 %. A tétel vagy altétel nem megfelelő, ha az U-val csökkentett mért érték meghaladja a meghatározott engedélyezett határértéket. A dioxinok és dioxinszerű PCB-k külön meghatározása esetén a dioxinok és dioxinszerű PCB-k külön vizsgálati eredményei becsült kiterjesztett bizonytalanságának összegét kell felhasználni a dioxinok és a dioxinszerű PCB-k összegének kiszámításához,
- a 96/23/EK tanácsi irányelvnek az analitikai módszerek elvégzése és az eredmények értelmezése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2002. augusztus 12-i 2002/657/EK bizottsági határozat ⁽⁴⁾ rendelkezéseinek megfelelő döntési határérték (CCa) meghatározása (a melléklet 3.1.2.5. pontja – meghatározott engedélyezett határértékkel rendelkező anyagok esetén). A tétel vagy altétel nem megfelelő, ha a mért érték egyenlő a CCa-val, vagy meghaladja azt.

A jelenlegi értelmezési szabályok érvényesek a hatósági ellenőrzéshez vett mintából nyert vizsgálati eredményre. A védekezési vagy szakértői célokra végzett vizsgálatok esetében a nemzeti szabályok alkalmazandók.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/food/food/chemicalsafety/contaminants/dioxins_en.htm

⁽²⁾ Párhuzamos vizsgálatra van szükség ahhoz, hogy kizárjuk a minták belső keresztaszennyeződésének, valamint esetleges összecszerelésének veszélyét. Az első elemzés – a mérési bizonytalanságot figyelembe véve – a megfelelés ellenőrzésére szolgál. Amennyiben dioxinszennyeződés miatt történik az elemzés, el lehet tekinteni a párhuzamos vizsgálat általi megerősítéstől abban az esetben, ha az elemzésre vételezett minták nyomon követhetően a dioxinnal szennyezett tételből származnak.

⁽³⁾ A „felső határérték” kiszámításánál minden egyes mennyiségileg nem meghatározható rokonvegyület a toxicitási egyenértékhez (TEQ) való hozzájárulásának értéke a mennyiségi meghatározás határértékének tekintendő. Az „alsó határ” koncepciója szerint nullát kell használni minden egyes nem számszerűsített rokonvegyület TEQ-hoz történő hozzájárulásának a kiszámításánál.

A „középső értékek” koncepciója szerint a számszerűsítési határ felét kell használni minden egyes nem számszerűsített rokonvegyület TEQ-hoz történő hozzájárulásának a kiszámításánál.

⁽⁴⁾ HL L 221., 2002.8.17., 8. o. A 2004/25/EK határozattal (HL L 6., 2004.1.10., 38. o.) módosított határozat.

II. MELLÉKLET

MINTA-ELŐKÉSZÍTÉS ÉS EGYES ÉLELMISZEREK DIOXIN- (PCDD/PCDF) ÉS DIOXINSZERŰ PCB-TARTALMÁNAK HATÓSÁGI ELLENŐRZÉSEKOR ALKALMAZOTT VIZSGÁLATI MÓDSZEREKRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK**1. ALKALMAZÁSI TERÜLET**

Az e mellékletben leírt követelményeket kell alkalmazni az élelmiszerek dioxin- (poliklórozott dibenzo-p-dioxin (PCDD), poliklórozott dibenzo-furán- (PCDF)) és dioxinszerű PCB-tartalmának hatósági ellenőrzése során.

A dioxinok élelmiszerekben történő előfordulását olyan szűrési módszert magában foglaló stratégiával vizsgálhatjuk, amely segítségével kiválaszthatjuk azokat a mintákat, amelyekben a dioxinok és a dioxinszerű PCB-k mennyisége legfeljebb 25 %-kal van a maximális szint alatt vagy meghaladja a maximális szintet. A jelentős mennyiséget tartalmazó minták dioxin-koncentrációját, valamint a dioxinok és a dioxinszerű PCB-k összegét megerősítő módszerrel kell meghatározni/megerősíteni.

A szűrési módszerekkel a dioxinoknak és dioxinszerű PCB-knek a kérdéses koncentrációban történő előfordulása mutatható ki. E módszerek nagy teljesítményűek, és nagyszámú minta közül a potenciálisan pozitív minták kiszűrésére alkalmazzák őket. Kialakításuk kimondottan azt a célt szolgálja, hogy segítségével elkerülhetők legyenek a fals negatív eredmények.

A megerősítő módszerek olyan teljes vagy kiegészítő információkkal szolgálnak, amelyek lehetővé teszik a dioxinok és a dioxinszerű PCB-k kérdéses koncentrációban történő azonosítását és egyértelmű mennyiségi meghatározását.

2. HÁTTÉR

Az egyes anyagok adott mintában mért koncentrációit megszorozzuk az Egészségügyi Világszervezet által megállapított és az e melléklet függelékében felsorolt, hozzájuk tartozó toxicitási egyenérték-tényezővel (TEF), majd összeadjuk őket, és így kapjuk a dioxinszerű vegyületek toxicitási egyenértékben (TEQ) kifejezett összkoncentrációját.

E rendelet alkalmazásában az egyes rokonvegyületek elfogadott mennyiségi határa a vizsgált vegyület mintakivonatban mért azon koncentrációja, amelynél két különböző vizsgált ion S/N (jel/zaj) aránya a legkevésbé érzékeny ionra vonatkozóan 3:1, és amely megfelel az EPA 1613 módszer B. felülvizsgálata szerinti meghatározási módszerben megadott alapkövetelményeknek, mint például a retenciós idő, az izotóparány.

3. A MINTA ELŐKÉSZÍTÉSÉRE VONATKOZÓ MINŐSÉGBIZTOSÍTÁSI KÖVETELMÉNYEK

— Intézkedéseket kell hozni a mintavétel és a vizsgálati eljárás minden egyes szakaszában a minták keresztszenyveződésének megelőzése érdekében.

— A mintákat üveg-, alumínium-, polipropilén vagy polietilén edényekben kell tárolni és szállítani. A papírpomradékokat el kell távolítani a mintatartóból. Az üvegszközöket dioxinmentesnek minősített vagy dioxin jelenléte tekintetében előzetesen ellenőrzött oldószerekkel kell kiöblíteni.

— A minták tárolása és szállítása során gondoskodni kell az élelmiszerminta épségének megőrzéséről.

— Szükség esetén őröljünk finomra és alaposan keverjünk össze minden egyes laboratóriumi mintát egy bizonyítottan teljes homogenizációt eredményező eljárás alkalmazásával (pl. őröljük olyan finomságúra, hogy átmenjen egy 1 mm-es szitán); a túl nagy nedvességtartalmú mintákat őrlés előtt meg kell szárítani.

— Végezzünk vakpróbát úgy, hogy elvégezzük az egész analitikai eljárást és csak a mintát hagyjuk ki belőle.

— Az extrakcióhoz használt minta súlyának meg kell felelnie az érzékenységre vonatkozó követelményeknek.

— A kérdéses termékekhez alkalmazott különleges minta-előkészítési eljárásnak nemzetközileg elfogadott irányelvek szerint hitelesített eljárásnak kell lennie.

— Halak esetében a bőrt el kell távolítani, hiszen a maximális értéket a bőr nélküli színhúsról kell alkalmazni. Szükséges azonban szükséges, hogy a bőr belső oldalára tapadó minden színhúst és zsírszövetet gondosan és teljes egészében lekaparjunk a bőrről, és ezeket hozzáadjuk a vizsgálandó mintához.

4. A LABORATÓRIUMOKRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

— A laboratóriumoknak úgy kell bizonyítaniuk egy módszer teljesítményét, hogy az a kérdéses tartományban – pl. a kérdéses koncentráció felénél, egyszeresénél és kétszeresénél – elfogadható relatív szórási együtthatót adjon ismételt elemzésekben. Az elfogadási kritériumokat részletesen lásd az 5. részben.

— Megerősítő módszer esetében a számszerűsítési határnak a kérdéses koncentráció körülbelül egyötödénél kell lennie.

— Belső minőség-ellenőrzési intézkedésként rendszeresen vakkontrollvizsgálatokat és gyarapított mintákkal való kísérleteket vagy kontrollminta-analízist kell végezni (amennyiben rendelkezésre állnak, lehetőleg hitelesített referenciaanyagon).

— A laboratóriumok szakmai felkészültségét bizonyítani kell a folyamatos, sikeres részvételnek olyan, laboratóriumok közötti tanulmányokban, amelyek a dioxinok és a dioxinszerű PCB-k meghatározására irányulnak a megfelelő takarmány/élelmiszer mátrixokban.

— A 882/2004/EK rendelet rendelkezéseivel összhangban az analitikai minőségbiztosítás alkalmazásának biztosítása érdekében a laboratóriumokat elismert és az ISO 58 útmutatóval összhangban működő testületeknek kell akkreditálniuk. A laboratóriumokat az EN ISO/IEC 17025 szabvány szerint kell akkreditálni.

5. A DIOXINOKHOZ ÉS DIOXINSZERŰ PCB-KHEZ HASZNÁLT ELEMZÉSI ELJÁRÁSOKRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

Az elemzési eljárás elfogadására vonatkozó alapkövetelmények:

— *Nagy érzékenység és alacsony kimutatási határ.* A PCDD-k és PCDF-ek vonatkozásában a kimutatási határnak a pikogramm (10^{-12} g) TEQ tartományban kell lennie, mivel ezen vegyületek némelyike nagyon mérgező. Ismert, hogy a PCB-k nagyobb koncentrációban fordulnak elő, mint a PCDD-k és PCDF-ek. A legtöbb PCB rokonvegyület esetében már a nanogrammos (10^{-9} g) érzékenység is elegendő. A mérgezőbb dioxinszerű PCB rokonvegyületek (és különösen a nem-orto szubsztituált rokonvegyületek) méréséhez azonban ugyanolyan érzékenységre van szükség, mint a PCDD-k és PCDF-ek esetében.

— *Nagy szelektivitás (specifitás).* Meg kell tudni különböztetni a PCDD-eket, PCDF-eket és dioxinszerű PCB-eket attól a sokféle, együtt extrahált és a mérést esetleg zavaró más vegyülettől, amely több nagyságrenddel magasabb koncentrációban lehet jelen, mint a kérdéses komponensek. A gázkromatográfiás/tömegspektrometriás (GC/MS) módszerekhez a különböző rokonvegyületeket, így például a mérgező (pl. a tizenhét 2,3,7,8-szubsztituált PCDD-t és PCDF-et és a dioxinszerű PCB-eket) és egyéb típusokat is meg kell tudni különböztetni egymástól. A biológiai tesztekkel szelektíven meg kell tudni határozni a TEQ-értékeket, a PCDD-k, a PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k összességét.

— *Nagy pontosság (megbízhatóság és precizitás).* A meghatározásnak megalapozott becslést kell adnia a minta valós koncentrációjáról. A nagy pontosságra (a mérés pontossága: egy mérés eredménye és a mérendő mennyiség valódi vagy hozzárendelt értéke közötti egyezés foka) azért van szükség, hogy elkerüljük egy mintaanalízis eredményének elvetését a becsült TEQ-érték gyenge megbízhatósága miatt. A pontosságot a megbízhatósággal (egy hitelesített anyagban az adott komponensre mért átlagérték és a hitelesített érték közötti különbség, ez utóbbi százalékában kifejezve) és a precizitással (a relatív szórás, amit a reprodukálhatósági körülmények között kapott eredményekből kell kiszámítani) fejezzük ki.

A szűrési módszerek lehetnek biológiai tesztek és GC/MS módszerek; a megerősítő módszerek nagyfelbontású gázkromatográfiás/nagyfelbontású tömegspektrometriás (HRGC/HRMS) módszerek. Az összesített TEQ-értéknek az alábbi követelményeknek kell megfelelnie:

	Szűrési módszerek	Megerősítő módszerek
Fals negatív arány	< 1 %	
Megbízhatóság		– 20 %tól + 20 %
Precizitás, RSD _R	< 30 %	< 15 %

6. A SZŰRÉSI VAGY MEGERŐSÍTÉSI CÉLRA ALKALMAZOTT GC/MS MÓDSZEREKRE VONATKOZÓ KÜLÖNLEGES KÖVETELMÉNYEK

- Az elemzési eljárás hitelesítéséhez a ^{13}C -jelölésű 2,3,7,8-klórszubsztituált belső PCDD/F-standardok és a ^{13}C -jelölésű belső dioxinszerű PCB-standardok hozzáadását az elemzési módszer legelején, pl. az extrakció előtt kell elvégezni. A tetraklórozottól az oktaklórozottig terjedő PCDD/F-ek homológ csoportjai mindegyikéből legalább egy rokonvegyületet és a dioxinszerű PCB-k homológ csoportjai mindegyikéből legalább egy rokonvegyületet kell hozzáadni (illetve, legalább egy rokonvegyület kerül hozzáadásra a PCDD/F-ek és dioxinszerű PCB-k nyomon követéséhez használt, tömegspektrometriával kiválasztott ionregisztráló funkcióként). A megerősítő módszerek esetében mindenképpen előnyösebb, ha mind a tizenhét ^{13}C -jelölésű 2,3,7,8-klórszubsztituált belső PCDD/F-standardot és mind a tizenkettő ^{13}C -jelölésű belső dioxinszerű PCB-standardot alkalmazzuk.

Megfelelő kalibrációs oldatok alkalmazásával a relatív válaszfaktorokat is meg kell határozni azokra a rokonvegyületekre, amelyek ^{13}C -jelölt analógját nem adtuk hozzá a standardhoz.

- A növényi eredetű élelmiszerek és a 10 %-nál kevesebb zsírt tartalmazó, állati eredetű élelmiszerek esetében a belső standardokat kötelező az extrakció előtt hozzáadni. A 10 %-nál magasabb zsírtartalmú, állati eredetű élelmiszerek esetében a belső standardokat az extrakció előtt vagy a zsírextrakció után is hozzáadhatjuk. Az extrakció hatékonyságát is megfelelően hitelesíteni kell attól függően, hogy a belső standardokat melyik szakaszban adjuk a mintákhoz, illetve hogy az eredményeket termékre vagy zsírra adjuk-e meg.
- A GC/MS elemzés előtt egy vagy két visszanyerési (helyettesítő) standardot is hozzá kell adni.
- A visszanyerést is ellenőrizni kell. A megerősítő módszerek esetében az egyes belső standardok visszanyerésének a 60–120 %-os tartományban kell lennie. Az egyes rokonvegyületek vonatkozásában, különösen egyes hepta- és oktaklórozott dibenzodioxinok és dibenzofuránok esetében, ennél alacsonyabb vagy magasabb visszanyerés is elfogadható azzal a feltétellel, hogy a TEQ-értékhez való hozzájárulásuk nem haladja meg az összesített (PCDD/F-ek és dioxinszerű PCB-k összegére alapozott) TEQ-érték 10 %-át. A szűrési módszerek esetében a visszanyerésnek a 30–140 %-os tartományban kell lennie.
- A dioxinokat az interferáló klórozott vegyületektől, így például a nem dioxinszerű PCB-ktől és a klórozott difenil-éterektől megfelelő kromatográfiás eljárással kell elválasztani (lehetőleg florisil-, alumínium-oxid- és/vagy szénsz-lopion).
- Megfelelő ehhez az izomerek gázkromatográfiás elválasztása (< 25 % csúcsok közti elválasztás az 1,2,3,4,7,8-HxCDF és az 1,2,3,6,7,8-HxCDF között).
- A meghatározást az EPA 1613 (B. módosítás) módszerrel összhangban kell elvégezni: tetra-oktaklórozott dioxinok és furánok izotóphígításos HRGC/HRMS-sel vagy más, egyenértékű teljesítménykritériumokkal rendelkező módszerrel.
- A felső határ és az alsó határ közötti különbség nem haladhatja meg a 20 %-ot olyan élelmiszerekben, amelyek dioxin-szennyezettsége körülbelül 1 pg WHO-TEQ/g zsír (a PCDD/PCDF-ek és a dioxinszerű PCB-k összegére alapozva). Az alacsony zsírtartalmú élelmiszerek esetében a körülbelül 1 pg WHO-TEQ/g termékszennyezettségi szintre ugyanezt a követelményt kell alkalmazni. Az ennél alacsonyabb szennyezettségi szintek – pl. 0,50 pg WHO-TEQ/g termék – esetében a felső határ és az alsó határ közötti különbség a 25–40 %-os tartományban mozoghat.

7. SZŰRÉSES VIZSGÁLATI MÓDSZEREK

7.1. Bevezetés

A szűrési módszerekhez különböző vizsgálati megközelítések alkalmazhatók: a tisztán szűrési és a kvantitatív megközelítés.

Szűrési megközelítés

A minták eredményeit összehasonlítjuk egy, a kérdéses szinthez alkalmazott referenciaminta eredményével. A referenciánál kisebb eredményt adó mintákat negatívnak minősítjük, a nagyobb eredményt adókat pedig feltételezett pozitívnak. Követelmények:

- Minden kísérlet sorozatnak tartalmaznia kell egy vak- és egy referenciamintát is, amelyeket azonos körülmények között és egyidejűleg extrahálunk és tesztelünk. A referenciamintának egyértelműen magasabb eredményt kell adnia, mint a vakmintának.
- A kérdéses szint ellenőrzésére a kérdéses szint felének és kétszeresének megfelelő további referenciamintákat is alkalmazni kell annak igazolására, hogy a teszt a kérdéses tartományban megfelelő teljesítményű.

- Amikor más mátrixokat tesztelünk, a referenciaminta vagy referenciaminták megfelelőségét is bizonyítani kell lehetőleg úgy, hogy olyan mintákat is beveszünk, amelyek HRGC/HRMS-sel mért TEQ-értéke hasonló a referenciaminta értékéhez vagy pedig egy vakmintát, amely erre a szintre van kihegyezve.
- Mivel a biológiai tesztekben nem használhatók belső standardok, a kísérletsorozatokon belüli standard eltérés megállapításához megismételhetőségi tesztekkel kell elvégezni. A relatív szórási együtthatónak 30 % alatt kell lennie.
- A biológiai tesztek esetében meg kell határozni a célvegyületeket, az esetleges zavaró komponenseket és a maximálisan tolerálható vakszinteket.

Kvantitatív megközelítés

A kvantitatív megközelítés során standard hígítási sorokat kell készíteni két vagy három párhuzamos méréssel, valamint vak- és visszanyerési próbákkal. Az eredmények kifejezhetők TEQ-ban, feltételezve, hogy a szignálért felelős vegyületek megfelelnek a TEQ-alapelvnek. Ezt TCDD (vagy egy dioxin/furán/dioxinszerű PCB standard keverék) alkalmazásával végezhetjük, amellyel felvesszünk egy kalibrációs görbét, hogy ez alapján ki tudjuk számolni az extraktumra és ezen keresztül a mintára jellemző TEQ-szintet. Az eredményt azután korrigáljuk a vakmintára számított TEQ-szinttel (hogy figyelembe vegyük az alkalmazott oldószerekből és vegyszerekből származó szennyeződések) és egy visszanyerésre számított TEQ-szinttel (amelyet a kérdéses szint körüli értékű minőség-ellenőrző minta TEQ-szintjéből számolunk). Fontos megjegyezni, hogy a látszólagos visszanyerési veszteség egy része mátrixhatásokból és/vagy a biológiai tesztekben kapott TEF-értékek és a WHO által rögzített hivatalos TEF-értékek különbségéből is eredhet.

7.2. A szűrésre használt vizsgálati módszerekre vonatkozó követelmények

- A szűréshez használhatók GC/MS vizsgálati módszerek és biológiai tesztek. A GC/MS módszerek vonatkozásában a 6. pontban megállapított követelményeket kell alkalmazni. A sejtalapú biológiai tesztelési eljárások vonatkozásában e melléklet 7.3. részében, a reagenskészlet-alapú biológiai tesztek vonatkozásában az e melléklet 7.4. részében megállapított különleges követelményeket kell alkalmazni.
- Egy nagyszámú – a maximális vagy akciós szint alatti vagy feletti mintát tartalmazó – sorozatban szükség van a fals pozitív és a fals negatív eredmények számával kapcsolatos információkra a megerősítő elemzési módszerrel meghatározott TEQ-tartalommal történő összehasonlításban. A tényleges fals negatív aránynak 1 % alatt kell lennie. A fals pozitív minták arányának elég alacsonynak kell lenni ahhoz, hogy a szűrőeszköz alkalmazása előnyössé váljon.
- A pozitív eredményeket mindig meg kell erősíteni megerősítő elemzési módszerrel (HRGC/HRMS). Ezenkívül a széles TEQ-tartományból származó mintákat is HRGC/HRMS-sel kell megerősíteni (a negatív minták körülbelül 2–10 %-a). A biológiai tesztek és a HRGC/HRMS eredményei közötti megfeleléssel kapcsolatos információkat is meg kell adni.

7.3. A sejtalapú biológiai tesztekre vonatkozó különleges követelmények

- Biológiai tesztek végzése során minden teszthez szükség van a TCDD vagy egy dioxin/furán/dioxinszerű PCB-keverék referenciakonzentrációjának egy sorozatára (teljes dózis-válasz görbe, $R^2 > 0,95$). Szűrési célokra azonban egy kibővített, alacsony szintű minták mérésére alkalmas alacsony szintű görbét alkalmazhatunk.
- A minőség-ellenőrzési lapon egy (a számszerűsítési határ körülbelül háromszorosának megfelelő) TCDD-referenciakonzentrációt kell alkalmazni a konstans időtartamú biológiai tesztek eredményeihez. Másik lehetőség lehet egy referenciamintának a TCDD kalibrációs vonalhoz viszonyított relatív válasza, mivel a sejtek válasza sok tényezőtől függhet.
- Minden egyes referenciaanyag-típushoz fel kell venni egy minőség-ellenőrzési (QC) diagramot, amelynek ellenőrzésével igazolható, hogy az eredmények valóban összhangban vannak a megfogalmazott iránymutatásokkal.
- Különösen a kvantitatív számítások esetében, az alkalmazott mintahígítás indukciójának a válaszgörbe lineáris szakaszára kell esnie. A válaszgörbe lineáris szakasza feletti mintákat fel kell hígítani és újra meg kell vizsgálni. Ennélfogva tehát egyszerre legalább két vagy három hígítást kell vizsgálni.
- Az egyes mintahígítások három párhuzamos meghatározása esetén a százalékos szórás nem lehet 15 % felett, három független kísérlet között pedig nem haladhatja meg a 30 %-ot.
- A kimutatási határt az oldószeres vak- vagy a háttér által adott válasz szórásának háromszorosában lehet megállapítani. Egy másik megközelítés szerint alkalmazhatunk egy, a napi kalibrációs görbéből számolt háttér (az indukciós tényező az oldószeres vakérték ötszöröse) feletti választ is. A számszerűsítési határt az oldószeres vakérték vagy a háttér által adott válasz szórásának öt-hatszorosában lehet megállapítani, vagy alkalmazhatunk a napi kalibrációs görbéből számolt háttér (az indukciós tényező az oldószeres vakérték tízszerese) feletti választ is.

7.4. A reagenskészlet-alapú biológiai tesztekre vonatkozó különleges követelmények

- Gondoskodni kell arról, hogy a reagenskészlet-alapú biológiai tesztek kellően érzékenyek és megbízhatóak legyenek az élelmiszerekhez való alkalmazáshoz.
- Követni kell a gyártó minta-előkészítésre és mintaelemzésre vonatkozó utasításait.
- A szavatossági idő lejártá után a reagenskészleteket nem szabad felhasználni.
- Nem alkalmazhatók más reagenskészletekkel történő alkalmazásra szánt anyagok vagy komponensek.
- A reagenskészleteket a megadott tárolási hőmérsékleti tartományban kell tartani, és a megadott működési hőmérsékleten kell használni.
- Az immuntesztek kimutatási határát a tíz párhuzamosan mért vakpróbával kapott szórás háromszorosában kell megállapítani, amelyet el kell osztani a lineáris regressziós egyenlet meredekségével.
- A laboratóriumban végzett tesztekhez referenciastandardokat kell használni annak ellenőrzésére, hogy a standardra adott válasz valóban elfogadható tartományba esik-e.

8. AZ EREDMÉNYEK JELENTÉSE

Amennyiben az alkalmazott analitikai eljárás lehetővé teszi, az analitikai eredmények között fel kell tüntetni az egyes PCDD/F- és PCB-rokonvegyületek szintjeit is, és ki kell fejezni azokat alsó határral, felső határral és középső értékekkel is ahhoz, hogy a jelentés az eredmények tekintetében maximális mennyiségű információt tartalmazzon, és így lehetővé tegye az eredmények különleges követelmények szerinti értelmezését.

A jelentésben meg kell adni a minta lipidtartalmát, valamint a lipidextrakcióhoz alkalmazott módszert is.

Abban az esetben, ha a visszanyerések a 6. pontban említett tartományon kívül esnek, ha az eredmények a maximális szintet meghaladják, egyéb esetekben pedig kérés alapján, az egyes belső standardok visszanyerését is meg kell adni.

Mivel a minta megfelelőségéről való döntésnél figyelembe kell venni a mérési bizonytalanságot, ezt a paramétert is meg kell adni. Tehát az analitikai eredményeket $x \pm U$ formában kell jelenteni, ahol x a vizsgálati eredmény, U a kiterjesztett mérési bizonytalanság, a kiterjesztési tényező 2, amely körülbelül 95 %-os megbízhatósági szintet eredményez. A dioxinok és dioxinszerű PCB-k külön meghatározása esetén, a dioxinok és dioxinszerű PCB-k külön vizsgálati eredményei becsült kiterjesztett bizonytalanságának összegét kell felhasználni a dioxinok és a dioxinszerű PCB-k összegének megállapításához.

Ha a CCa alkalmazásával vesszük figyelembe a mérési bizonytalanságot (az I. melléklet 5. részében leírt módon), ezt a paramétert is jelenteni kell.

Az eredményeket ugyanabban a mértékegységben és (legalább) annyi tizedesjeggyel kell megadni, mint amilyenekben az 1881/2006/EK rendelet a felső határértékeket megadja.

A II. melléklet függeléke

A WHO humánkockázat-felméréshez használt TEF-táblázata az Egészségügyi Világszervezet 1997. június 15–18-i stockholmi (Svédország) találkozóján elfogadott következtetések alapján (Van den Berg és mtsai., „Toxic Equivalency Factors (TEFs) for PCBs, PCDDs, PCDFs for Humans and for Wildlife”. *Environmental Health Perspectives*, 106(12), 775)

Rokonvegyület	TEF-érték	Rokonvegyület	TEF-érték
Dibenzo-p-dioxinok (PCDD-k)		Dioxinszerű PCB-k: nem-orto PCB-k + mono-orto PCB-k	
2,3,7,8-TCDD	1		
1,2,3,7,8-PeCDD	1	Nem-orto PCB-k	
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB77	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB81	0,0001
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB126	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	PCB169	0,01
OCDD	0,0001		
Dibenzofuránok (PCDF-ek)		Mono-orto PCB-k	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB105	0,0001
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05	PCB114	0,0005
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5	PCB118	0,0001
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB123	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB156	0,0005
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB157	0,0005
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB167	0,00001
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB189	0,0001
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0001		

Alkalmazott rövidítések: „T” = tetra; „Pe” = penta; „Hx” = hexa; „Hp” = hepta; „O” = okta; „CDD” = klór-dibenzo-dioxin; „CDF” = klór-dibenzo-furán; „CB” = klór-bifenil.

A BIZOTTSÁG 1884/2006/EK RENDELETE**(2006. december 19.)****a manióka és az édesburgonya behozatali vámkontingenseinek kezelésére vonatkozó részletes szabályok tekintetében a 2402/96/EK, 2449/96/EK és a 2390/96/EK rendeletek módosításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a GATT XXIII. cikkének megfelelően Thaifölddel folytatott konzultációk eredményéről szóló, 1996. május 13-i 96/317/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 3. cikkére,tekintettel a GATT XXIV. cikkének (6) bekezdése alapján folytatott tárgyalások eredményeként összeállított CXL engedményes listában meghatározott engedmények végrehajtásáról szóló, 1996. június 18-i 1095/96/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 1. cikke (1) bekezdésére,tekintettel az afrikai, karibi és csendes-óceáni országokból (AKCS-országok) származó mezőgazdasági termékek feldolgozásával készült mezőgazdasági termékekre és árukra alkalmazandó szabályokról, valamint az 1706/98/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. december 10-i 2286/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽³⁾ és különösen annak 5. cikkére,tekintettel a gabonafélék piacának közös szervezéséről szóló, 2003. szeptember 29-i 1784/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾ és különösen annak 9. cikke (2) bekezdésére és 12. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az importengedélyek rendszere alá tartozó mezőgazdasági termékek behozatali vámkontingenseinek kezelésére vonatkozó közös szabályok megállapításáról szóló, 2006. augusztus 31-i 1301/2006/EK bizottsági rendelet ⁽⁵⁾ a 2007. január 1-jétől kezdődő vámkontingens-időszakokra érvényes importengedélyekre vonatkozik.
- (2) Az 1301/2006/EK rendelet által előírt közös szabályok, különösen a kérelmekre, a kérelmezők minőségére, valamint az engedélyek kiadására vonatkozó szabályok, amelyek a vámkontingens-időszak utolsó napjáig korlátozzák az engedélyek érvényességét, az ágazati rendeletek által előírt kiegészítő feltételek vagy korlátozások sérelme nélkül alkalmazandók. Az egyes ágazati rendeletekből kifolyó szabályeltérések kiküszöbölése érdekében módosítani kell tehát az édesburgonya és a maniókakeményítő

egyes éves vámkontingenseinek megnyitásáról és az azok kezeléséről szóló szabályok meghatározásáról szóló, 1996. december 17-i 2402/96/EK bizottsági rendelet ⁽⁶⁾, a Thaiföldön kívüli egyes harmadik országokból származó, a 0714 10 91, 0714 10 99, 0714 90 11 és 0714 90 19 KN-kód alá tartozó termékekre vonatkozó egyes éves vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről szóló, 1996. december 18-i 2449/96/EK bizottsági rendelet ⁽⁷⁾ és az 1706/98/EK tanácsi rendelet alkalmazása részletes szabályainak az afrikai, karibi és csendes-óceáni államokból, illetve a tengerentúli országokból és területekről származó egyes gabonahelyettesítő termékek és feldolgozott gabona- és rizstermékek behozatalára vonatkozó szabályok tekintetében történő megállapításáról szóló, 1998. november 5-i 2390/98/EK bizottsági rendelet ⁽⁸⁾, annak érdekében, hogy valamennyi kontingens és alkottingens tételszámát meghatározzák, és újra-definiálják az alkalmazandó különleges szabályokat, nevezetesen az engedélyek megállapítására, kibocsátására, érvényességi idejére és a Bizottságnak elküldendő információkra vonatkozóan.

- (3) Ezeket az intézkedéseket 2007. január 1-jétől, azaz az 1301/2006/EK rendeletben előírt intézkedések alkalmazásának időpontjától kell alkalmazni.
- (4) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Gabonapiaci Irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2402/96/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„Az első bekezdésben felsorolt kontingensekre a következő tételszámok vonatkoznak:

— 09.4014 tételszám az 1. pontban említett kontingensre,

⁽¹⁾ HL L 122., 1996.5.22., 15. o.

⁽²⁾ HL L 146., 1996.6.20., 1. o.

⁽³⁾ HL L 348., 2002.12.21., 5. o.

⁽⁴⁾ HL L 270., 2003.10.21., 78. o. Az 1154/2005/EK bizottsági rendelettel (HL L 187., 2005.7.19., 11. o.) módosított rendelet.

⁽⁵⁾ HL L 238., 2006.9.1., 13. o.

⁽⁶⁾ HL L 327., 1996.12.18., 14. o. A 777/2004/EK rendelettel (HL L 123., 2004.4.27., 50. o.) módosított rendelet.

⁽⁷⁾ HL L 333., 1996.12.21., 14. o. A legutóbb a 777/2004/EK rendelettel módosított rendelet.

⁽⁸⁾ HL L 297., 1998.11.6., 7. o. A 777/2004/EK rendelettel módosított rendelet.

- 09.4013 tételszám a 2. pontban említett kontingensre,
- 09.4064 tételszám a 3. pontban említett, 10 000 tonna maniókakeményítőre, és a 4. pontnak megfelelően nem a Thaiföldi Királyság számára fenntartott 500 tonna maniókakeményítőre,
- 09.4065 tételszám a 4. pont értelmében a Thaiföldi Királyság számára fenntartott 10 000 tonna maniókakeményítőre.”

2. A rendelet az I. cím előtt az alábbi 1a. cikkel egészül ki:

„1a. cikk

E rendelet eltérő rendelkezéseinek hiányában az 1291/2000/EK (*), az 1342/2003/EK (**) és az 1301/2006/EK (***) bizottsági rendeletek rendelkezéseit kell alkalmazni.

(*) HL L 152., 2000.6.24., 1. o.

(**) HL L 189., 2003.7.29., 12. o.

(***) HL L 238., 2006.9.1., 13. o.”

3. A 4. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az engedély 24. rovata tartalmazza a III. mellékletben felsorolt jelölések egyikét.”

4. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

A tagállamok a 3. cikkben előírt kérelem benyújtásának napját követő munkanapon legkésőbb 18 óráig (brüsszeli idő szerint) tájékoztatják a Bizottságot a következőkről:

- a) az engedélykérelmekben szereplő összmennyiségek származással és termékkóddal;
- b) a Kínai Népköztársaságból származó termékek esetében a kiviteli engedély számai és a hajó neve.”

5. A 8. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„8. cikk

(1) A behozatali engedélyt a 7. cikkben említett közleményt követő negyedik munkanapon bocsátják ki.

(2) A kiállított engedélyek a Közösség egész területén érvényesek, az 1291/2000/EK rendelet 23. cikkének (2) bekezdése értelmében a tényleges kiállítás napjától az azt követő negyedik hónap végéig, a kiállítás évén belül.”

6. A 12. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„12. cikk

A tagállamok a 9. cikkben előírt kérelem benyújtásának napját követő munkanapon legkésőbb 18 óráig (brüsszeli idő szerint) tájékoztatják a Bizottságot az alábbiakról:

- a) az engedélykérelmekben szereplő összmennyiségek származással és termékkóddal;
- b) a thaiföldi hatóságok által kiállított kiviteli engedélyek számai, az azokhoz kapcsolódó megfelelő mennyiségek és a hajó neve.”

7. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

(1) A behozatali engedélyt a 12. cikkben említett tájékoztatást követő negyedik munkanapon bocsátják ki.

(2) A kiállított engedélyek a Közösség egész területén érvényesek, az 1291/2000/EK rendelet 23. cikkének (2) bekezdése értelmében a tényleges kiállítás napjától az azt követő harmadik hónap végéig; a kiállítás évén belül.”

8. A rendelet az e rendelet I. mellékletében szereplő III. melléklettel egészül ki.

2. cikk

A 2449/96/EK rendelet a következőképpen módosul.

1. Az 1. cikk a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A 1., 2. és 3. pontban említett kontingenshez a 09.4009, 09.4011 és 09.4010 tételszám tartozik.

A 4. pontban említett kontingenshez a 09.4021 és 09.4012 tételszámok tartoznak, az előbbi az emberi fogyasztásra szánt termék behozatalára fenntartott részre (2 000 tonna), az utóbbi a nem meghatározott részre (30 000 tonna).

E rendelet eltérő rendelkezéseinek hiányában az 1291/2000/EK (*), az 1342/2003/EK (**) és az 1301/2006/EK (***) bizottsági rendeletek rendelkezéseit kell alkalmazni.

(*) HL L 152., 2000.6.24., 1. o.

(**) HL L 189., 2003.7.29., 12. o.

(***) HL L 238., 2006.9.1., 13. o.”

2. A 6. cikk b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 24. rovatban a IV. mellékletben szereplő megjegyzések egyikét.”

3. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok a kérelmek benyújtásának napját követő napon, de legkésőbb a kérelmek benyújtásának az (1) bekezdés első albekezdésében megállapított határidejét követő kedden 13 óráig tájékoztatják a Bizottságot az alábbiakról:

a) az engedélykérelmekben szereplő összmennyiségek származással és termékkóddal;

b) a benyújtott származási bizonyítvány száma és az eredeti dokumentumon vagy annak kivonatán feltüntetett teljes mennyiség;

c) az indonéz vagy kínai hatóságok által kiállított kiviteli engedélyek számai, az azokhoz kapcsolódó mennyiségek és a hajó neve.”

b) A (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A behozatali engedélyt a (3) bekezdésben említett tájékoztatást követő negyedik munkanapon bocsátják ki.”

4. A 10. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdése utolsó mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„Ezen kívül a kiegészítő behozatali engedély 20. rovatában fel kell tüntetni az V. mellékletben szereplő bejegyzések egyikét.”

5. A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) A második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az e rendelet értelmében kiállított engedélyek a Közösség egész területén érvényesek, az 1291/2000/EK rendelet 23. cikkének (2) bekezdése értelmében a tényleges kiállítás napjától az azt követő hatvan napig.”

b) a következő albekezdéssel egészül ki:

„A behozatali engedélyek érvényességének utolsó napja azonban nem lehet a kiadási év december 31-e után.”

6. A rendelet IV. és V. mellékletként e rendelet II. mellékletével egészül ki.

3. cikk

A 2390/98/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk az alábbi albekezdéssel egészül ki:

„E rendelet eltérő rendelkezéseinek hiányában az 1291/2000/EK (*), az 1342/2003/EK (**) és az 1301/2006/EK (***) bizottsági rendeletek rendelkezéseit kell alkalmazni.

(*) HL L 152., 2000.6.24., 1. o.

(**) HL L 189., 2003.7.29., 12. o.

(***) HL L 238., 2006.9.1., 13. o.”

2. A 2. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A behozatali engedély 24. rovatában fel kell tüntetni a I. mellékletben szereplő bejegyzések egyikét.”

3. A 4. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„4. cikk

A 2286/2002/EK rendelet 3. cikkének (4) bekezdése értelmében a 0714 10 91 és a 0714 90 11 KN-kód alá tartozó termékek Franciaország tengerentúli megyéiben történő szabad forgalomba bocsátására a következő különleges rendelkezések vonatkoznak:

a) e behozatalokat a 09.4192 tételszám alá tartozó behozatali kontingensekre vonatkozó feltételek mellett követik nyomon;

b) az engedélykérelmekben szereplő mennyiségek az egyes kérelmezők esetében nem haladhatják meg az 500 tonnát;

- c) az engedélykérelmek és a behozatali engedélyek 8. rovatában fel kell tüntetni annak az AKCS-államnak, illetve tengerentúli országnak vagy területnek a nevét, amelyből a termék származik. Az engedély kötelezővé teszi az adott országból vagy területről történő behozatalt;
- d) a behozatali engedély 24. rovatában fel kell tüntetni a II. mellékletben szereplő bejegyzések egyikét.”
4. Az 5. cikk a következőképpen módosul:
- a) A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(2) A tagállamok a kérelmek benyújtásának napját követő napon 13 óráig (brüsszeli idő szerint) tájékoztatják a Bizottságot az engedélykérelmekben szereplő összmennyiségekről, származással és termékkóddal.”
- b) A (3) bekezdést el kell hagyni.
- c) A (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(4) A behozatali engedélyt az 5. cikk (2) bekezdésében említett tájékoztatást követő negyedik munkanapon bocsátják ki.”
- d) Az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(5) Az 1291/2000/EK rendelet 23. cikkének (2) bekezdése értelmében a kiállított engedélyek kizárólag a Franciaország tengerentúli megyéiben történő szabad forgalomba bocsátásra érvényesek, a tényleges kiállítás napjától az azt követő negyedik hónap végéig, a kiállítás évén belül.”
5. A rendelet I. és II. mellékletként e rendelet III. mellékletével egészül ki.
4. cikk
- Ez a rendelet 2007. január 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 19-én.

a Bizottság részéről

Mariann FISCHER BOEL

a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

„III. MELLÉKLET

- *Bolgárul:* Освобождение от мита [член 4 от Регламент (ЕО) № 2402/96]
 - *Spanyolul:* Exención del derecho de aduana [artículo 4 del Reglamento (CE) n° 2402/96]
 - *Csehül:* Osvobození od cla [čl. 4 nařízení (ES) č. 2402/96]
 - *Dánul:* Fritagelse for toldsatser (artikel 4 i forordning (EF) nr. 2402/96)
 - *Németül:* Zollfrei (Artikel 4 der Verordnung (EG) Nr. 2402/96)
 - *Észtül:* Tollimaksuvaba (määruse (EÜ) nr 2402/96 artikkel 4)
 - *Görögül:* Απαλλαγή από τον τελωνειακό δασμό [άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2402/96]
 - *Angolul:* Exemption from customs duty (Article 4 of Regulation (EC) No 2402/96)
 - *Franciaül:* exemption du droit de douane [article 4 du règlement (CE) n° 2402/96]
 - *Olaszul:* Esenzione dal dazio doganale [articolo 4 del regolamento (CE) n. 2402/96]
 - *Lettül:* Atbrīvošana no muitas nodevas (regulas (EK) Nr. 2402/96 4. pants)
 - *Litvánul:* Atleidimas nuo muito mokesčio (reglamento (EB) Nr. 2402/96 4 straipsnis)
 - *Magyarul:* Vámmentesség [2402/96/EK rendelet 4. cikk]
 - *Hollandul:* Vrijgesteld van douanerecht (artikel 4 van Verordening (EG) nr. 2402/96)
 - *Lengyelül:* Zwolnienie z należności celnych (Art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2402/96)
 - *Portugálul:* Isenção de direito aduaneiro [artigo 4.º do Regulamento (CE) n.º 2402/96]
 - *Románul:* Scutit de taxe vamale (articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 2402/96)
 - *Szlovákul:* Oslobodenie od cla (článok 4 nariadenia (ES) č. 2402/96)
 - *Szlovénül:* Oproščenocarinske dajatve (člen 4 Uredbe (ES) št. 2402/96)
 - *Finnül:* Tullivapaa (asetuksen (EY) N:o 2402/96 4 artikla)
 - *Svédül:* Tullfri (artikel 4 i förordning (EG) nr 2402/96)“
-

II. MELLÉKLET

„IV. MELLÉKLET

— Bolgárul:	Мита, ограничени до 6 % <i>ad valorem</i> [Регламент (ЕО) № 2449/96]
— Spanyolul:	Derechos de aduana limitados al 6 % <i>ad valorem</i> [Reglamento (CE) n° 2449/96]
— Csehül:	Clo limitované 6 % <i>ad valorem</i> (nařízení (ES) č. 2449/96)
— Dánul:	Toldsatsen begrænses til 6 % af værdien (Forordning (EF) nr. 2449/96)
— Németül:	Beschränkung des Zolls auf 6 % des Zollwerts (Verordnung (EG) Nr. 2449/96)
— Észtül:	Väärtuseline tollimaks piiratud 6 protsendini (määrus (EÜ) nr 2449/96)
— Görögül:	Τελωνειακός δασμός κατ' ανώτατο όριο 6 % κατ' αξία [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2449/96]
— Angolul:	Customs duties limited to 6 % <i>ad valorem</i> (Regulation (EC) No 2449/96)
— Franciául:	Droits de douane limités à 6 % <i>ad valorem</i> [règlement (CE) n° 2449/96]
— Olaszul:	Dazi doganali limitati al 6 % <i>ad valorem</i> [Regolamento (CE) n. 2449/96]
— Lettül:	Muitas nodokļi nepārsniedz 6 % <i>ad valorem</i> (Regula (EK) Nr. 2449/96)
— Litvánul:	Muito mokestis neviršija 6 % <i>ad valorem</i> (Reglamentas (EB) Nr. 2449/96)
— Magyarul:	Mérsékelt, 6 %-os értékvám (2449/96/EK rendelet)
— Hollandul:	Douanerechten beperkt tot 6 % <i>ad valorem</i> (Verordening (EG) nr. 2449/96)
— Lengyelül:	Należności celne ograniczone do 6 % <i>ad valorem</i> (Rozporządzenie (WE) nr 2449/96)
— Portugálul:	Direitos aduaneiros limitados a 6 % <i>ad valorem</i> [Regulamento (CE) n.º 2449/96]
— Románul:	Taxe vamale limitate la 6 % <i>ad valorem</i> (Regulamentul (CE) nr. 2449/96)
— Szlovákul:	Dovozné clo so stropom 6 % <i>ad valorem</i> (nariadenie (ES) č. 2449/96)
— Szlovénül:	Omejitev carinskih dajatev na 6 % <i>ad valorem</i> (Uredba (ES) št. 2449/96)
— Finniül:	Arvotulli rajoitettu 6 prosenttiin (asetus (EY) N:o 2449/96)
— Svédiül:	Tullsatsen begränsad till 6 % av värdet (Förordning (EG) nr 2449/96)

V. MELLÉKLET

— Bolgárul:	Допълнителна лицензия, член 10, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2449/96
— Spanyolul:	Certificado complementario, apartado 2 del artículo 10 del Reglamento (CE) n.º 2449/96
— Csehül:	Licence pro dodatečné množství, čl. 10 odst. 2 nařízení (ES) č. 2449/96
— Dánul:	Supplerende licens, forordning (EF) nr. 2449/96, artikel 10, stk. 2
— Németül:	Zusätzliche Lizenz — Artikel 10 Absatz 2 der Verordnung (EG) Nr. 2449/96
— Észtül:	Lisakoguse litsents, määruse (EÜ) nr 2449/96 artikli 10 lõige 2
— Görögül:	Συμπληρωματικό ποσοποιητικό — Άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2449/96
— Angolul:	Licence for additional quantity, Article 10(2) of Regulation (EC) No 2449/96
— Franciálul:	Certificat complémentaire, règlement (CE) n.º 2449/96, article 10, paragraphe 2
— Olaszul:	Titolo complementare, regolamento (CE) n. 2449/96, articolo 10, paragrafo 2
— Lettiül:	Atļauja par papildu daudzumu, Regulas (EK) Nr. 2449/96 10. panta 2. punkts
— Litvánul:	Papildomoji licencija, Reglamento (EB) Nr. 2449/96 10 straipsnio 2 dalis
— Magyarul:	Kiegészítő engedély, 2449/96/EK rendelet 10. cikk (2) bekezdés
— Hollandul:	Aanvullend certificaat — artikel 10, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2449/96
— Lengyelül:	Uzupełniająca pozwolenie, rozporządzenie (WE) nr 2449/96 art. 10 ust. 2
— Portugálul:	Certificado complementar, n.º 2 do artigo 10.º do Regulamento (CE) n.º 2449/96
— Románul:	Licență complementară, articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2449/96
— Szlovákul:	Dodatočné povolenie, článok 10 ods. 2 nariadenia (ES) č. 2449/96
— Szlovénül:	Dovoljenje za dodatne količine, člen 10(2), Uredba (ES) št. 2449/96
— Finnül:	Lisätodistus, asetuksen (EY) N:o 2449/96 10 artiklan 2 kohta
— Svédül:	Kompletterande licens, artikel 10.2 i förordning (EG) nr 2449/96

III. MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

- *Bolgárul:* — продукт АКТЬ:
- освобождаване от мито
 - Регламент (ЕО) № 2286/2002, член 1, параграф 3
- *Spanyolul:* — Producto ACP:
- exención del derecho de aduana
 - apartado 3 del artículo 1 del Reglamento (CE) nº 2286/2002
- *Csehül:* — Produkt AKT:
- osvobození od cla
 - nařízení (ES) č. 2286/2002 čl. 1 ods. 3
- *Dánul:* — AVS-produkt:
- toldfritagelse
 - forordning (EF) nr. 2286/2002: artikel 1, stk. 3
- *Németül :* — Erzeugnis AKP:
- Zollfrei
 - Verordnung (EG) Nr. 2286/2002, Artikel 1 Absatz 3
- *Észtül:* — AKV riikide toode:
- Tollimaksuvaba
 - Määruse (EÜ) nr 2286/2002 artikli 1 lõige 3
- *Görögül:* — Προϊόν ΑΚΕ:
- Απαλλαγή από δασμούς
 - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2286/2002 άρθρο 1 παράγραφος 3
- *Angolul:* — ACP product:
- exemption from customs duty
 - Regulation (EC) No 2286/2002, Article 1(3)
- *Franciául:* — produit ACP:
- exemption du droit de douane
 - règlement (CE) nº 2286/2002, article 1, paragraphe 3

- *Olaszul:* — prodotto ACP:
- esenzione dal dazio doganale
 - regolamento (CE) n. 2286/2002, articolo 1, paragrafo 3
- *Lettül:* — AĀK produkts:
- atbrīvots no muitas nodevas
 - Regulas (EK) Nr. 2286/2002 1. panta 3. daļa
- *Litvánul:* — AKR produktas:
- atleistas nuo muito mokesčio
 - Reglamento (EB) Nr. 2286/2002 1 straipsnio 3 dalis
- *Magyarul:* — AKCS-termék:
- vámmentes
 - 2286/2002/EK rendelet, 1. cikk (3) bekezdés
- *Hollandul:* — Product ACS:
- vrijgesteld van douanerecht
 - Verordening (EG) nr. 2286/2002: artikel 1, lid 3
- *Lengyelül:* — Produkt AKP:
- zwolnienie z należności celnych
 - art. 1 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2286/2002
- *Portugálul:* — produto ACP:
- isenção do direito aduaneiro
 - Regulamento (CE) n.º 2286/2002, n.º 3 do artigo 1.º
- *Románul:* — produs ACP:
- scutit de taxe vamale
 - Regulamentul (CE) nr. 2286/2002, articolul 1 alineatul (3)
- *Szlovákul:* — Výrobok zo štátov AKP
- oslobodenie od cla
 - nariadenie (ES) č. 2286/2002, článok 1 odsek 3

- Szlovénül: — AKP proizvodi
 - oproščeni carinskih dajatev
 - Uredba (ES) št. 2286/2002, člen 1(3)
 - Finnül: — AKT-maista:
 - Tullivapaa
 - asetuksen (EY) N:o 2286/2002 1 artiklan 3 kohta
 - Svédül: — AVS-produkt:
 - Tullfri
 - Förordning (EG) nr 2286/2002 artikel 1.3
-

II. MELLÉKLET

- *Bolgárul:* — продукт АКТЬ/ОСТ:
- освобождаване от мито
 - Регламент (ЕО) № 2286/2002, член 3, параграф 4
 - важи изключително за пускане в свободно обръщение в отвъдморските департаменти
- *Spanyolul:* — Producto ACP/PTU:
- exención del derecho de aduana
 - apartado 4 del artículo 3 del Reglamento (CE) nº 2286/2002
 - exclusivamente válido para el despacho a libre práctica en los departamentos de Ultramar
- *Csehül:* — AKT/ZZÚ produkty:
- osvobozeno od cla
 - nařízení (ES) č. 2286/2002 čl. 3 ods. 4
 - platné výhradně pro vydání do volného oběhu v zámořských zemích a územích
- *Dánul:* — AVS/OLT-produkt:
- toldfritagelse
 - forordning (EF) nr. 2286/2002: artikel 3, stk. 4
 - gælder udelukkende for overgang til fri omsætning i de oversøiske departementer
- *Németül :* — Erzeugnis AKP/ÜLG:
- Zollfrei
 - Verordnung (EG) Nr. 2286/2002, Artikel 3 Absatz 4
 - gilt ausschließlich für die Abfertigung zum freien Verkehr in den französischen überseeischen Departements
- *Észtül:* — AKV/ÜMT riikide toode:
- Tollimaksuvaba
 - Määruse (EÜ) nr 2286/2002 artikli 3 lõige 4
 - Jõus ainult vabasse ringlusesse laskmiseks ülemeremaadel ja-territooriumitel
- *Görögül:* — Προϊόν ΑΚΕ/ΥΧΕ:
- Απαλλαγή από δασμούς
 - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2286/2002 άρθρο 3 παράγραφος 4
 - Ισχύει αποκλειστικά για μία θέση σε ελεύθερη κυκλο-φορία στα Υπερπόντια Διαμερίσματα

-
- *Angolul:* — ACP/OCT product:
- exemption from customs duty
 - Regulation (EC) No 2286/2002, Article 3(4)
 - valid exclusively for release for free circulation in the overseas departments
- *Franciául:* — produit ACP/PTOM:
- exemption du droit de douane
 - règlement (CE) n° 2286/2002, article 3, paragraphe 4
 - exclusivement valable pour une mise en libre pratique dans les départements d'outre-mer
- *Olaszul:* — prodotto ACP/PTOM:
- esenzione dal dazio doganale
 - regolamento (CE) n. 2286/2002, articolo 3, paragrafo 4
 - valido esclusivamente per l'immissione in libera pratica nei DOM
- *Lettül:* — AĀK/AZT produkts:
- atbrīvots no muitas nodevas
 - Regulas (EK) Nr. 2286/2002 3. panta 4. daļa
 - ir derīgs laišanai brīvā apgrozībā vienīgi aizjūru teritorijās
- *Litvánul:* — AKR/UŠT produktas:
- atleistas nuo muito mokesčio
 - Reglamento (EB) Nr. 2286/2002 3 straipsnio 4 dalis
 - galioja leidimui į laisvą apyvartą tikrai užjūrio šalių teritorijose
- *Magyarul:* — AKCS/TOT-termék:
- vámmentes
 - 2286/2002/EK rendelet, 3. cikk (4) bekezdés
 - kizárólag a tengerentúli területeken történő szabad forgalomba bocsátás esetén érvényes
- *Hollandul:* — Product ACS/LGO:
- vrijgesteld van douanerecht
 - Verordening (EG) nr. 2286/2002: artikel 3, lid 4
 - geldt uitsluitend voor het in het vrije verkeer brengen in de Franse overzeese departementen

- *Lengyelül:* — Produkt AKP/KTZ:
- zwolnienie z należności celnych
 - art. 3 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2286/2002
 - ważne wyłącznie dla wprowadzenia do wolnego obrotu w departamentach zamorskich
- *Portugálul:* — produto ACP/PTU:
- isenção do direito aduaneiro
 - Regulamento (CE) n.º 2286/2002, n.º 4 do artigo 3.º
 - válido exclusivamente para uma introdução em livre prática nos departamentos ultramarinos
- *Románul:* — produs ACP/TTPM:
- scutit de taxe vamale
 - Regulamentul (CE) nr. 2286/2002, articolul 3 alineatul (4)
 - valabil doar pentru punerea în liberă circulație în departamentele de peste mări
- *Szlovákul:* — výrobok zo štátov AKP/ZKU
- oslobodenie od cla
 - nariadenie (ES) č. 2286/2002, článok 3 odsek 4
 - platné výhradne pre uvoľnenie do voľného obehu v zámorských krajinách a územiach
- *Szlovéniul:* — AKP/ČDO
- oproščene carinskih dajatev
 - Uredba (ES) št. 2286/2002, člen 3(4)
 - Veljavna samo za sproščenje prostega pretoka v prekomorskih področjih
- *Finniul:* — AKT-maista/Merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin oleva tuote:
- Tullivapaa
 - asetuksen (EY) N:o 2286/2002 3 artiklan 4 kohta
 - voimassa ainoastaan merentakaisilla alueilla vapaaseen liikkeeseen laskemiseksi
- *Svédül:* — AVS/ULT-produkt:
- Tullfri
 - Förordning (EG) nr 2286/2002 artikel 3.4
 - Uteslutande avsedd för övergång till fri omsättning i de utomeuropeiska länderna och territorierna”
-

A BIZOTTSÁG 1885/2006/EK RENDELETE**(2006. december 19.)****a Thaiföldről származó maniókára vonatkozó 2007. évi közösségi vámkontingens megnyitásáról és kezeléséről**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a GATT XXIV. cikkének (6) bekezdése alapján folytatott tárgyalások eredményeként összeállított CXL. jegyzékében meghatározott engedmények végrehajtásáról szóló, 1996. június 18-i 1095/96/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 1. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) A Kereskedelmi Világszervezet többoldalú kereskedelmi tárgyalásai során a Közösség kötelezettséget vállalt arra, hogy a 0714 10 10, a 0714 10 91 és a 0714 10 99 KN-kód alá tartozó, Thaiföldről származó termékekre négy-éves időszakonként 21 millió tonnára korlátozott vámkontingenst nyit meg 6 %-ra csökkentett vámmal. A kontingenst a Bizottságnak kell megnyitnia és kezelnie.
- (2) Olyan igazgatási rendszer fenntartására van szükség, amely biztosítja, hogy a kontingens keretében kizárólag Thaiföldről származó termékeket lehessen importálni. A behozatali engedély kiállításának ezért továbbra is feltétele a thaiföldi hatóságok által – a Bizottságnak eljuttatott minta alapján – kiállított kiviteli engedély bemutatása.
- (3) Tekintettel arra, hogy az érintett termékeknek a Közösség piacára történő behozatalát hagyományosan naptári év alapján igazgatják, indokolt ezt a rendszert fenntartani. Ezért 2007-re vonatkozóan kontingenst kell megnyitni.
- (4) A 0714 10 10, a 0714 10 91 és a 0714 10 99 KN-kód alá tartozó termékek behozatalának feltétele a behozatali engedély bemutatása a mezőgazdasági termékekre vonatkozó behozatali és kiviteli engedélyek, valamint előzetes rögzítési igazolások rendszerének alkalmazására vonatkozó közös részletes szabályok megállapításáról szóló, 2000. június 9-i 1291/2000/EK bizottsági rendelettel ⁽²⁾,

valamint a gabonafélék és a rizs behozatali és kiviteli engedélyei rendszerének alkalmazására vonatkozó különös részletes szabályok megállapításáról szóló, 2003. július 28-i 1342/2003/EK bizottsági rendelettel ⁽³⁾ összhangban.

- (5) Az importengedélyek rendszere alá tartozó mezőgazdasági termékek behozatali vámkontingenseinek kezelésére vonatkozó közös szabályok megállapításáról szóló, 2006. augusztus 31-i 1301/2006/EK bizottsági rendeletet ⁽⁴⁾ a 2007. január 1-jétől kezdődő kontingensidőszakokra kell alkalmazni. Az 1301/2006/EK rendelet többek között az engedélykérelmekre, a kérelmezők jogállására és az engedélyek kiállítására vonatkozó szabályokat állapítja meg. A rendelet a vámkontingens-időszak utolsó napját jelöli meg az engedélyek érvényességi határidejéül, és alkalmazása nem sértheti az ágazati rendeletekben megállapított kiegészítő feltételeket, illetve eltéréseket.
- (6) A korábbi tapasztalatok ismeretében és figyelembe véve, hogy a közösségi engedmény négy évre 21 000 000 tonnás összmenyiséget – ezen belül évente legfeljebb 5 500 000 tonnát – ír elő, célszerű fenntartani olyan intézkedéseket, amelyek – bizonyos feltételek mellett – vagy megkönnyítik a behozatali engedélyben feltüntetett mennyiséget meghaladó termékmennyiségek szabad forgalomba bocsátását, vagy engedélyezik a behozatali engedélyben feltüntetett mennyiség és az ennél kevesebb ténylegesen behozott mennyiség közötti különbség átvitelét.
- (7) A megállapodás megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében szigorú és következetes ellenőrzési rendszerre van szükség, amely figyelembe veszi a thaiföldi kiviteli engedélyben feltüntetett adatokat, valamint a thaiföldi hatóságoknak a kiviteli engedélyek kiállítására vonatkozó eljárásait.
- (8) Amennyiben a kérelmezett mennyiségek meghaladják a rendelkezésre álló mennyiségeket, mennyiségcsökkentő mechanizmust indokolt meghatározni annak érdekében, hogy az előírt éves mennyiséget ne lépjék túl.
- (9) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Gabonapiaci Irányítóbizottság véleményével,

⁽¹⁾ HL L 146., 1996.6.20., 1. o.⁽²⁾ HL L 152., 2000.6.24., 1. o. A legutóbb az 1713/2006/EK rendelettel (HL L 321., 2006.11.21., 11. o.) módosított rendelet.⁽³⁾ HL L 189., 2003.7.29., 12. o. A legutóbb az 1713/2006/EK rendelettel módosított rendelet.⁽⁴⁾ HL L 238., 2006.9.1., 13. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

A KONTINGENS MEGNYITÁSA

1. cikk

(1) Behozatali vámkontingens megnyitására kerül sor a 0714 10 10, a 0714 10 91 és a 0714 10 99 KN-kód alá tartozó, Thaiföldről származó 5 500 000 tonna maniókára vonatkozóan a 2007. január 1-jétől december 31-ig tartó időszakra.

Az e kontingens keretében alkalmazandó vámtétel 6 %-os értékű.

A kontingens tételszáma 09.4008.

(2) Az e rendeletben előírt rendelkezések azzal a feltétellel vonatkoznak az (1) bekezdésben említett termékekre, hogy azokat olyan behozatali engedéllyel importálják, amelyet a Department of Foreign Trade, Ministry of Commerce, Government of Thailand (Thaiföld Kormánya Kereskedelmi Minisztériumának Külkereskedelmi Osztálya) által kiállított, az Európai Közösségnek bemutatott kiviteli engedély (a továbbiakban: kiviteli engedély) alapján bocsátanak ki.

(3) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az 1291/2000/EK, az 1342/2003/EK és az 1301/2006/EK rendeletben foglalt rendelkezéseket alkalmazni kell.

II. FEJEZET

KIVITELI ENGEDÉLY

2. cikk

(1) A kiviteli engedélyt egy eredeti és legalább egy másolati példányban kell kiállítani az I. mellékletben megadott mintának megfelelő formanyomtatványon.

A nyomtatvány formátuma körülbelül 210 × 297 milliméter. Az eredeti példányt fehér, sárga nyomtatott guilloche-mintás háttérrel rendelkező fehér papírra kell nyomtatni, amely láthatóvá tesz bárminemű – mechanikai vagy vegyi eszközzel megkísérelt – hamisítást.

(2) A kiviteli engedélyt angolul kell kitölteni.

(3) A kiviteli engedély eredeti példányát és másolatait géppel vagy kézzel kell kitölteni. Az utóbbi esetben ezeket tintával és nyomtatott betűvel kell kitölteni.

(4) Minden egyes kiviteli engedélyen egy előre rányomtatott sorszámnak, a legfelső rovatban pedig az engedély számának kell szerepelnie. A másolatokon ugyanazoknak a számoknak kell szerepelniük, mint az eredetin.

3. cikk

(1) A kiviteli engedély a kiállítás napjától számított 120 napig érvényes. Az engedély kiállításának napját bele kell számítani az engedély érvényességi idejébe.

Az engedély csak akkor érvényes, ha a különböző rovatokat – az azokban megadott utasításoknak megfelelően – pontosan kitöltötték, és a (2) bekezdéssel összhangban megfelelően hitelesítették. A „shipped weight” rovatban feltüntetett berakodási tömeget betűvel és számmal is ki kell írni.

(2) Az engedély akkor minősül hitelesnek, ha szerepel rajta a kiállítás napja, valamint a kiállító hatóság pecsétje és a felhatalmazott személy vagy személyek aláírása.

III. FEJEZET

BEHOZATALI ENGEDÉLY

4. cikk

A 0714 10 10, a 0714 10 91 és a 0714 10 99 KN-kód alá tartozó, Thaiföldről származó termékekre vonatkozó behozatali engedély iránti kérelmeket a kiviteli engedély eredeti példányával együtt a tagállamok illetékes hatóságaihoz kell benyújtani.

A kiviteli engedély eredeti példányát a behozatali engedélyt kiállító hatóság tartja meg. Amennyiben azonban a behozatali engedély iránti kérelem a kiviteli engedélyben szereplő mennyiségnek csak egy részére vonatkozik, a kiállító hatóság feltünteti az eredeti példányon azt a mennyiséget, amelyre behozatali engedélyt adott ki, majd – miután pecséttel látta el – visszaküldi az érintett félnek.

A kiviteli engedélyen a „shipped weight” rovatban feltüntetett mennyiséget veszik csak figyelembe a behozatali engedély kiállításához.

5. cikk

Amennyiben megállapítják, hogy egy adott szállítmányból ténylegesen kirakodott mennyiség nagyobb, mint az e szállítmányra kiállított behozatali engedélyen vagy engedélyeken szereplő össz mennyiség, az érintett behozatali engedélyt vagy engedélyeket kiállító illetékes hatóságok az importőr kérelmére elektronikus úton – eseti alapon és a lehető legkorábban – közlik a Bizottsággal a thaiföldi kiviteli engedélyek számát vagy számait, a behozatali engedély vagy engedélyek számát, az adott többletmennyiséget és a teherszállító hajó nevét.

A Bizottság kapcsolatba lép a thaiföldi hatóságokkal, hogy új kiviteli engedélyeket állíthassanak ki.

Az új kiviteli engedélyek kiállításáig a többletmennyiségeket addig nem lehet az e rendeletben foglalt feltételek mellett szabad forgalomba bocsátani, amíg a kérdéses mennyiségekre nem mutatnak be új behozatali engedélyeket.

Az új behozatali engedélyeket a 10. cikkben megállapított feltételek szerint kell kiállítani.

6. cikk

Az 5. cikk harmadik albekezdésétől eltérve, amennyiben megállapítják, hogy a ténylegesen kirakodott mennyiség egy adott szállítmány esetében legfeljebb 2 %-kal haladja meg a bemutatott behozatali engedélyen vagy engedélyeken feltüntetett mennyiséget, a szabad forgalomba bocsátás szerinti tagállam illetékes hatóságai az importőr kérelmére engedélyezik a többletmennyiség szabad forgalomba bocsátását, ha az importőr megfizette a 6 %-os értékvámot, és biztosítékot helyezett letétbe a Közös Vámtarifában megállapított vám és a megfizetett vám közötti különbözettel megegyező értékben.

A biztosítékot az adott mennyiségekre vonatkozó kiegészítő behozatali engedélynek a szabad forgalomba bocsátás szerinti tagállam illetékes hatóságainak történő bemutatásakor oldják fel. A kiegészítő engedély iránti kérelemre nem vonatkozik az 1291/2000/EK rendelet 15. cikkének (2) bekezdésében, illetve az e rendelet 8. cikkében említett biztosíték letétbe helyezésének kötelezettsége.

Kiegészítő behozatali engedély kiállítására a 10. cikkben megállapított feltételek mellett, valamint a thaiföldi hatóságok által kiállított egy vagy több új kiviteli engedély bemutatása esetén kerül sor.

A kiegészítő behozatali engedély 20. rovatában fel kell tüntetni a II. mellékletben szereplő bejegyzések egyikét.

Vis maior esetét kivéve elvész a biztosíték az olyan mennyiségek esetében, amelyekre vonatkozóan az első albekezdésben említett szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó nyilatkozat elfogadásának napjától számított négy hónapon belül nem mutatnak be kiegészítő behozatali engedélyt. A biztosíték elvész azon mennyiségek esetében, amelyekre vonatkozóan nem lehet kiegészítő behozatali engedélyt kiállítani a 10. cikk (1) bekezdése szerint.

Amikor az első albekezdésben előírt biztosítékot feloldják – és miután az illetékes hatóság bejegyezte a mennyiséget a kiegészítő behozatali engedélyre és hitelesítette a bejegyzést –, az engedélyt a lehető legrövidebb határidőn belül visszaküldik a kiállító hatóságnak.

7. cikk

E rendelet értelmében a behozatali engedélyek iránti kérelmeket valamennyi tagállamban be lehet nyújtani, és a kiállított engedélyek a Közösség egész területén érvényesek.

Az 1291/2000/EK rendelet 5. cikke (1) bekezdése első albekezdésének negyedik francia bekezdése nem alkalmazandó az e rendelet értelmében végrehajtott behozatalokra.

8. cikk

Az 1342/2003/EK rendelet 12. cikkétől eltérve, az e rendeletben előírt behozatali engedélyekhez kapcsolódó vámbiztosíték mértéke 5 euro/tonna.

9. cikk

(1) A behozatali engedély iránti kérelem és az engedély 8. rovatában szerepelnie kell a „Thaiföld” bejegyzésnek.

(2) A behozatali engedélynek tartalmaznia kell a következőket:

a) a 24. rovatban a III. mellékletben felsorolt bejegyzések valamelyikét;

b) a 20. rovatban a következő információkat:

i. a teherszállító hajó neve a thaiföldi kiviteli engedélyen megadottak szerint,

ii. a thaiföldi kiviteli engedély száma és kiállításának napja.

(3) A behozatali engedély csak akkor fogadható el a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó nyilatkozat aláírtasára, ha nevezetesen az érdekelt fél által bemutatott hajóraklevél alapján kitűnik, hogy azokat a termékeket, amelyekkel kapcsolatban kérelmezik a szabad forgalomba bocsátást, a behozatali engedélyen megnevezett hajón szállították a Közösségbe.

(4) E rendelet 6. cikkére is figyelemmel, valamint az 1291/2000/EK rendelet 8. cikkének (4) bekezdésétől eltérve, a szabad forgalomba bocsátott mennyiség nem haladhatja meg a behozatali engedély 17. és 18. rovatában feltüntetett mennyiséget. Ezért az említett engedély 19. rovatába a 0 számjegyet kell beírni.

10. cikk

(1) Amennyiben az engedélyek iránti kérelmek az 1. cikkben meghatározott mennyiségnél nagyobb mennyiségre irányulnak, a Bizottság a kérelmezett mennyiségekre alkalmazandó odaítélési együttthatót határoz meg, vagy elutasítja a kérelmeket.

(2) A behozatali engedélyt a kérelem benyújtásának napját követő ötödik munkanapon kell kiállítani, figyelembe véve az (1) bekezdés értelmében hozott bizottsági intézkedéseket.

(3) Az (1) bekezdés szerinti odaítélési együtttható meghatározása esetén a kérelmeket az említett együtttható közzétételének időpontját követő tíz munkanapon belül vissza lehet vonni.

A kérelmek visszavonása esetén a (2) bekezdésnek megfelelően kibocsátott engedélyeket vissza kell szolgáltatni.

A kérelem visszavonása esetén a biztosítékot feloldják. A biztosítékot az elutasított kérelmek esetében is feloldják.

(4) Amennyiben a behozatali engedély kiállítására irányadó feltételek nem teljesülnek, a Bizottság szükség esetén és a thaiföldi hatóságokkal folytatott konzultációt követően megfelelő intézkedéseket fogadhat el.

11. cikk

Az 1342/2003/EK rendelet 6. cikkétől eltérve, a behozatali engedély érvényességi idejének utolsó napja megegyezik a megfelelő kiviteli engedély érvényességi idejének utolsó napjától számított harmincadik nappal. Az 1301/2006/EK rendelet 8. cikkének megfelelően azonban az érvényességi idő utolsó napja nem lehet 2007. december 31. utáni időpont.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 19-én.

a Bizottság részéről

Mariann FISCHER BOEL

a Bizottság tagja

12. cikk

(1) A tagállamok minden egyes behozatali engedély iránti kérelemre vonatkozóan minden munkanapon értesítik a Bizottságot – kizárólag elektronikus úton, a Bizottság által a rendelkezésükre bocsátott formanyomtatványokon, és a Bizottság által üzembe helyezett számítógépes rendszerben adott feltételek mellett – a következőkről:

a) az a mennyiség, amelyre vonatkozóan az egyes behozatali engedélyeket kérelmezik, adott esetben a „kiegészítő behozatali engedély” megjelöléssel;

b) a benyújtott kiviteli engedély száma az engedély legfelső rovatában feltüntetettek szerint;

c) a kiviteli engedély kiállításának napja;

d) az össz mennyiség, amelyre a kiviteli engedélyt kiállították.

(2) A behozatali engedélyek kiállításáért felelős hatóságok legkésőbb 2008 első félévének végén, az (1) bekezdésben meghatározott feltételek szerint, elektronikus úton megküldik a Bizottságnak a behozatali engedélyek hátoldalán feltüntetett, be nem számított mennyiségek teljes jegyzékét, a teherszállító hajó nevét és az Európai Közösségbe irányuló szállításra vonatkozó fuvarozási szerződés számát, valamint az érintett kiviteli engedélyek számát.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

13. cikk

Ez a rendelet 2007. január 1-jén lép hatályba.

I. MELLÉKLET

SERIAL No

ORIGINAL**DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE****MINISTRY OF COMMERCE
GOVERNMENT OF THAILAND****EXPORT CERTIFICATE SUBJECT TO REGULATION (EC) No 2248/2004**

SPECIAL FORM FOR PRODUCTS FALLING WITHIN CN CODES 0714 10 10, 0714 10 91, 0714 10 99

EXPORT CERTIFICATE No	
EXPORT PERMIT No	

1. EXPORTER (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)		2. FIRST CONSIGNEE (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)	
NAME		NAME	
ADDRESS		ADDRESS	
COUNTRY		COUNTRY	
3. SHIPPED PER		4. COUNTRY/COUNTRIES OF DESTINATION IN EU	
5. TYPE OF MANIOC PRODUCTS	6. WEIGHT (TONNES)	7. PACKING	
☐ CN CODE 0714 10 10 ☐ CN CODE 0714 10 91 ☐ CN CODE 0714 10 99	SHIPPED WEIGHT	☐ IN BULK	
		☐ BAGS	
	ESTIMATED NET WEIGHT	☐ OTHERS	

WE HEREBY CERTIFY THAT THE ABOVEMENTIONED PRODUCTS ARE PRODUCED IN AND ARE EXPORTED FROM THAILAND

DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE

DATE

.....
NAME AND SIGNATURE OF AUTHORISED OFFICIAL AND STAMP

THIS CERTIFICATE IS VALID FOR 120 DAYS FROM THE DATE OF ISSUE

FOR USE BY EU AUTHORITIES:

II. MELLÉKLET

- *Bolgárul:* Допълнителна лицензия, член 6 от Регламент (ЕО) № 1885/2006,
 - *Spanyolul:* Certificado complementario, artículo 6 del Reglamento (CE) n° 1885/2006,
 - *Csehül:* Licence pro dodatečné množství, čl. 6 nařízení (ES) č. 1885/2006,
 - *Dánul:* Supplerende licens, forordning (EF) nr. 1885/2006, artikel 6,
 - *Németül:* Zusätzliche Lizenz — Artikel 6 der Verordnung (EG) Nr. 1885/2006,
 - *Észtül:* Lisakoguse litsents, määruse (EÜ) nr 1885/2006 artikkel 6,
 - *Görögül:* Συμπληρωματικό πιστοποιητικό — Άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1885/2006,
 - *Angolul:* Licence for additional quantity, Article 6 of Regulation (EC) No 1885/2006,
 - *Franciául:* Certificat complémentaire, règlement (CE) n° 1885/2006, article 6,
 - *Olaszul:* Titolo complementare, regolamento (CE) n. 1885/2006 articolo 6,
 - *Lettül:* Atļauja par papildu daudzumu, Regulas (EK) Nr. 1885/2006 6. pants,
 - *Litvánul:* Papildomoji licencija, Reglamento (EB) Nr. 1885/2006 6 straipsnio,
 - *Magyarul:* Kiegészítő engedély, 1885/2006/EK rendelet 6. cikk,
 - *Hollandul:* Aanvullend certificaat — artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1885/2006,
 - *Lengyelül:* Uzupełniające pozwolenie, rozporządzenie (WE) nr 1885/2006 art. 6,
 - *Portugálul:* Certificado complementar, artigo 6.º do Regulamento (CE) n.º 1885/2006,
 - *Románul:* Licență pentru cantitatea excedentară, articolul 6 din Regulamentul nr. 1885/2006,
 - *Szlovákul:* Dodatočné povolenie, článok 6 nariadenia (ES) č. 1885/2006,
 - *Szlovénul:* Dovoljenje za dodatne količine, člen 6, Uredba (ES) št. 1885/2006,
 - *Finnül:* Lisätodistus, asetus (EY) N:o 1885/2006 6 artikla,
 - *Svédül:* Kompletterande licens, artikel 6 i förordning (EG) nr 1885/2006.
-

III. MELLÉKLET

- *Bolgárul:* Мита, ограничени до 6 % *ad valorem* [Регламент (ЕО) № 1885/2006],
 - *Spanyolul:* Derechos de aduana limitados al 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n° 1885/2006],
 - *Csehül:* Clo limitované 6 % *ad valorem* (nařízení (ES) č. 1885/2006),
 - *Dánul:* Toldsatsen begrænses til 6 % af værdien (forordning (EF) nr. 1885/2006),
 - *Németül:* Beschränkung des Zolls auf 6 % des Zollwerts (Verordnung (EG) Nr. 1885/2006),
 - *Észtül:* Väärtuseline tollimaks piiratud 6 protsendini (määrus (EÜ) nr 1885/2006),
 - *Görögül:* Τελωνειακός δασμός κατ' ανώτατο όριο 6 % κατ' αξία [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1885/2006],
 - *Angolul:* Customs duties limited to 6 % *ad valorem* (Regulation (EC) No 1885/2006),
 - *Franciaul:* Droits de douane limités á 6 % *ad valorem* [règlement (CE) n° 1885/2006],
 - *Olaszul:* Dazi doganali limitati al 6 % *ad valorem* [regolamento (CE) n. 1885/2006],
 - *Lettül:* Muitas nodokļi nepārsniedz 6 % *ad valorem* (Regula (EK) Nr. 1885/2006),
 - *Litvánul:* Muito mokestis neviršija 6 % *ad valorem* (Reglamentas (EB) Nr. 1885/2006),
 - *Magyarul:* Mérsékelt, 6 %-os értékvám (1885/2006/EK rendelet),
 - *Hollandul:* Douanerechten beperkt tot 6 % *ad valorem* (Verordening (EG) nr. 1885/2006),
 - *Lengyelül:* Należności celne ograniczone do 6 % *ad valorem* (Rozporządzenie (WE) nr 1885/2006),
 - *Portugálul:* Direitos aduaneiros limitados a 6 % *ad valorem* [Regulamento (CE) n.º 1885/2006],
 - *Románul:* Taxe vamale limitate la 6 % *ad valorem* (Regulamentul (CE) nr. 1885/2006),
 - *Szlovákul:* Dovozné clo so stropom 6 % *ad valorem* (Nariadenie (ES) č. 1885/2006),
 - *Szlovénul:* Omejitev carinskih dajatev na 6 % *ad valorem* (Uredba (ES) št. 1885/2006),
 - *Finnül:* Arvotulli rajoitettu 6 prosenttiin (asetus (EY) N:o 1885/2006),
 - *Svédül:* Tullsatsen begränsad till 6 % av värdet (förordning (EG) nr 1885/2006).
-

A BIZOTTSÁG 1886/2006/EK RENDELETE**(2006. december 19.)****a Spanyolország lobogója alatt a 3LMNO. NAFO-övezetben közlekedő hajóknak a grönlandi laposhalra vonatkozó halászati tilalmáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 26. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 21. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) A bizonyos halállományokra és halállomány-csoportokra vonatkozó, halfogási korlátozások alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókon és a közösségi vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2006. évre történő meghatározásáról szóló, 2005. december 22-i 51/2006/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ kvótákat állapít meg a 2006. évre.
- (2) A Bizottsághoz beérkezett információ szerint az e rendelet mellékletében említett állományoknak a mellékletben szereplő tagállam lobogója alatt hajózó vagy az abban a tagállamban bejegyzett halászhajók általi halászata kimerítette a 2006-ra kitűzött kvótát.

- (3) Ezért szükséges megtiltani ezen állomány halászatát, valamint a fedélzeten való tárolását, átrakodását és kirakodását,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk**Kvóta kimerítése**

Az e rendelet mellékletében említett tagállam számára 2006-ra meghatározott, a mellékletben szereplő állományra vonatkozó halászati kvótát a mellékletben meghatározott időponttól számítva kimerítettnek kell tekinteni.

2. cikk**Tilalmak**

A mellékletben említett tagállam lobogója alatt hajózó vagy az abban a tagállamban bejegyzett halászhajóknak az e rendelet mellékletében szereplő állományra vonatkozó halászata a mellékletben meghatározott időponttól számítva tilos. E halászhajók számára ezen időpont után a már kifogott állományok fedélzeten való tárolása, átrakodása és kirakodása is tilos.

3. cikk**Hatályba lépés**

E rendelet Az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 19-én.

a Bizottság részéről

Jörgen HOLMQUIST

halászati és tengerészeti főigazgató

⁽¹⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

⁽²⁾ HL L 261., 1993.10.20., 1. o. A legutóbb a 768/2005/EK rendelettel (HL L 128., 2005.5.21., 1. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 16., 2006.1.20., 1. o. A legutóbb az 1782/2006/EK rendelettel (HL L 345., 2006.12.8., 10. o.) módosított rendelet.

MELLÉKLET

Sz.	53
Tagállam	Spanyolország
Állomány	GHL/N3LMNO.
Faj	Grönlandi laposhal (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)
Övezet	NAFO 3 LMNO
Időpont	2006. november 30.

A BIZOTTSÁG 1887/2006/EK RENDELETE**(2006. december 19.)****a Svédország lobogója alatt a IIIa., IIIb., c. és d. ICES-övezetben (közösségi vizek) közlekedő hajók közösséges nyelvhalra vonatkozó halászatának újbóli megnyitásáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 26. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a közös halászati politika ellenőrző rendszerének létrehozataláról szóló, 1993. október 12-i 2847/93/EGK tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 21. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) A bizonyos halállományokra és halállomány-csoportokra vonatkozó, halfogási korlátozások alá tartozó vizeken tartózkodó közösségi hajókon és a közösségi vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek és kapcsolódó feltételeknek a 2006. évre történő meghatározásáról szóló, 2005. december 22-i 51/2006/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ kvótákat állapít meg a 2006. évre.
- (2) 2006. október 6-án Svédország az 2847/93/EGK rendelet 21. cikkének (2) bekezdése értelmében arról értesítette a Bizottságot, hogy a lobogója alatt közlekedő hajók számára 2006. október 6-ai hatállyal megtiltja a közösséges nyelvhal halászatát a IIIa., IIIb., c és d. ICES-övezet vizein.
- (3) 2006. november 1-jén a Bizottság az 2847/93/EGK rendelet 21. cikkének (3) bekezdése és a 2371/2002/EK rendelet 26. cikkének (4) bekezdése értelmében ugyanezen időbeli hatállyal elfogadta a Svédország lobogója alatt közlekedő hajóknak a IIIa., IIIb., c. és d. (közösségi

vizek) ICES-övezetben a közösséges nyelvhalra vonatkozó halászati tilalmáról szóló, 1631/2006/EK rendeletet.

- (4) A Bizottsághoz a svéd hatóságok által eljuttatott tájékoztatás szerint a IIIa., IIIb., c. és d. övezetekre vonatkozó svéd kvótán belül még rendelkezésre áll egy bizonyos közösséges nyelvhal-mennyiség. Következésképpen a Svédország lobogója alatt közlekedő vagy Svédországban lajstromozott hajók számára engedélyezni kell a közösséges nyelvhal-halászatot az említett övezetekben.

- (5) Az engedély 2006. november 24-étől lép hatályba annak érdekében, hogy a kérdéses közösséges nyelvhal-mennyiséget még ez év vége előtt le lehessen halászni.

- (6) Következésképpen az 1631/2006/EK rendelet 2006. november 24-ével hatályát veszti,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk**Hatályon kívül helyezés**

Az 1631/2006/EK rendelet hatályát veszti.

2. cikk**Hatályba lépés**

E rendelet Az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2006. november 24-étől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 19-én.

a Bizottság részéről

Jörgen HOLMQUIST

halászati és tengerészeti főigazgató⁽¹⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.⁽²⁾ HL L 261., 1993.10.20., 1. o. A legutóbb a 768/2005/EK rendelettel (HL L 128., 2005.5.21., 1. o.) módosított rendelet.⁽³⁾ HL L 16., 2006.1.20., 1. o. A legutóbb az 1782/2006/EK rendelettel (HL L 345., 2006.12.8., 10. o.) módosított rendelet.

MELLÉKLET

Sz.	64
Tagállam	Svédország
Állomány	SOL/3A/BCD
Faj	Közönséges nyelvhal (<i>Solea solea</i>)
Övezet	IIIa., IIIb., c., d. (közösségi vizek)
Időpont	2006. november 24. – Újbóli megnyitás

A BIZOTTSÁG 1888/2006/EK RENDELETE**(2006. december 19.)****egyes Thaiföldről származó, elkészített vagy tartósított morzsolt csemegekukorica-termékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 7. cikkére,

a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS**1. Eljárás kezdeményezése**

- (1) 2006. február 13-án az Association Européenne des Transformateurs de Maïs Doux (AETMD) (a továbbiakban: a panaszos) az egyes Thaiföldről származó, elkészített vagy tartósított morzsolt csemegekukorica-termékek behozataláról szóló panaszt nyújtott be azon gyártók nevében, akik az elkészített vagy tartósított csemegekukorica összesített közösségi termelésének jelentős hányadát, jelen esetben hozzávetőlegesen 70 %-át teszik ki.
- (2) Az említett panaszban szerepelt a szóban forgó termék dömpingelésére vonatkozó bizonyíték, valamint az abból fakadó anyagi kár, amelyet elegendő bizonyítéknak ítélték az eljárás megindításához.
- (3) Az eljárást 2006. március 28-án, az eljárás megindításáról szóló értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽²⁾ való közzétételével indították meg.

2. Az eljárásban érintett felek

- (4) A Bizottság hivatalosan értesítette az exportáló gyártókat, az importőröket, az ismert érintett felhasználókat és társulásaikat, a fogyasztói szövetségeket, az exportáló ország és a közösségi gyártók képviselőit a dömpingellenes eljárás megindításáról. Az érdekelt feleknek lehetőséget biztosítottak arra, hogy az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben megadott határidőn belül írásban ismerlessék álláspontjukat, és meghallgatást kérjenek.
- (5) Figyelembe véve az ebben a vizsgálatban részt vevő exportáló gyártók, közösségi gyártók és importőrök magas számát, az alaprendelet 17. cikke értelmében az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben mintavételt irányoztak elő.
- (6) Annak érdekében, hogy a Bizottság eldönthesse, hogy szükséges-e a mintavétel, és amennyiben igen, elvégezhesse azt, az exportáló gyártók, a közösségi gyártók és az importőrök, vagy az ő nevükben eljáró képviselők kötelesek voltak jelentkezni a Bizottságnál, valamint az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben meghatározottak szerint annak kihirdetésétől számított 15 napon belül kötelesek voltak az érintett termékkel kapcsolatos tevékenységeikre vonatkozó alapvető információkat megadni.

⁽¹⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 2117/2005/EK rendelettel (HL L 340., 2005.12.23., 17. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL C 75., 2006.3.28., 6. o.

- (7) A benyújtott információk megvizsgálását követően, és mivel a közösségi gyártóktól és az importőröktől viszonylag kevés válasz érkezett arra vonatkozóan, hogy vállalkoznának a további együttműködésre, az a döntés született, hogy mintavételre kizárólag az exportőrök vonatkozásában van szükség. A Bizottság négy exportáló gyártóból álló mintát választott ki.
- (8) A Bizottság törekvése szerint igazolta a dömping, az abból eredő kár, valamint a közösségi érdek ideiglenes megállapításához szükségesnek tartott valamennyi információt. Ebből a célból a Bizottság kérdőívet küldött a mintában való részvételre kiválasztott exportáló gyártóknak. Mivel a mintavétel végül szükségtelen volt, a közösségi gyártók és importőrök tekintetében a Bizottság minden olyan vállalatnak küldött kérdőívet, amely az eljárás kezdeményezéséről szóló értesítésben megállapított határidőn belül jelentkezett. A Bizottság emellett kérdőívet küldött a panaszban szereplő valamennyi közösségi kiskereskedőnek és fogyasztói szövetségnek.
- (9) Öt thaiföldi exportáló gyártótól, hat közösségi gyártótól, egy független közösségi importőrtől és egy közösségi kiskereskedőtől érkezett válasz. A thai hatóságok is ismertették nézeteiket.
- (10) Az alábbi vállalatok telephelyein került sor ellenőrző látogatásokra:
- a) *Közösségi gyártók:*
- Bonduelle Conserve International SAS, Renescure, Franciaország,
 - Bonduelle Nagykőrös Kft., Nagykőrös, Magyarország,
 - Compagnie Générale de Conserve SICA SA, Theix, Franciaország,
 - Conserve Italia SCA, San Lazzaro di Savena, Olaszország;
- b) *Thaiföldi exportáló gyártók:*
- Malee Sampran Public Co., Ltd., Pathumthani,
 - Karn Corn Co., Ltd., Bangkok,
 - River Kwai International Food Industry Co. Ltd., Bangkok,
 - Sun Sweet Co., Ltd., Chiangmai.
- (11) Minden olyan érdekelt fél számára lehetővé tették a meghallgatást, aki azt kérelmezte, illetve ismertette azokat a különleges okokat, amelyek alapján meghallgatását szükségesnek tekintette.

3. A vizsgálati időszak

- (12) A dömping és a károkozás vizsgálata a 2005. január 1. és 2005. december 31. közötti időszakra vonatkozott (a továbbiakban: vizsgálati időszak vagy VI). A kárértékelés szempontjából lényeges tendenciákra tekintettel a Bizottság a 2002. január 1-jétől 2005. december 31-ig tartó időszak („a figyelembe vett időszak”) adatait elemezte.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK**1. Érintett termék**

- (13) Az érintett termék (a továbbiakban: az érintett termék) az ecettel vagy ecetsavval elkészített vagy tartósított, nem fagyasztott, és rendszerint az ex 2001 90 30 KN-kód alá sorolt morzsolt csemegekukorica (*Zea mays* var. *saccharata*), valamint a Thaiföldről származó, ecet vagy ecetsav nélkül elkészített vagy tartósított, nem fagyasztott, morzsolt, rendszerint az ex 2005 80 00 KN-kód alá sorolt csemegekukorica (*Zea mays* var. *saccharata*) a 2006-os vámtarifaszám alá tartozó termékek kivételével.
- (14) A vizsgálat bebizonyította, hogy a tartósításban mutatkozó különbségek ellenére az érintett termék különböző típusai ugyanolyan alapvető biológiai és kémiai jellemzőkkel rendelkeznek, és alapvetően ugyanarra a célra használatosak.

2. Hasonló termék

- (15) A közösségi piacon a közösségi gazdasági ágazat által előállított és értékesített csemegekukoricáról és a Thaiföldön előállított és értékesített csemegekukoricáról megállapítást nyert, hogy alapvetően ugyanazokkal a fizikai és kémiai tulajdonságokkal rendelkeznek, mint a Thaiföldön előállított és közösségi exportra értékesített csemegekukorica alapvető felhasználási területei. Ezért e termékek az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében ideiglenesen hasonlóknak tekintendők.

C. A DÖMPING**1. Mintavétel**

- (16) A fenti (5) preambulumbekkezdés megállapításai szerint a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben a thaiföldi exportőr gyártók vonatkozásában mintavételt irányoztak elő. A határidő leteltéig összesen 20 vállalat választotta a mintavételi kérdőívekre, és küldte meg a kívánt információkat. Ugyanakkor a fenti vállalatok egyike – mivel a belföldi kereskedelembe érintett, nem pedig exportáló gyártó – az érintett termék gyártásában és exportálásában sem érintett, ezért a minta összeállításakor nem vehető figyelembe. Emellett három vállalat a vizsgálati időszakban nem exportálta az érintett terméket a Közösségbe. Összesen 16 vállalatot tekintettek együttműködő félnek.
- (17) Az exportőrök mintáját az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban választották ki, a Thaiföldről a Közösségbe irányuló azon legnagyobb reprezentatív exportmennyiség alapján, amely a rendelkezésre álló idő alatt ésszerűen megvizsgálható volt.
- (18) Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság konzultált a thai hatóságokkal és az exportőrökkel azon szándékáról, mely szerint az érintett termék Közösségbe irányuló thai exportjának 52 %-át képviselő négy vállalatból álló mintát kíván összeállítani. A thai hatóságok és néhány exportőr kifogást emelt a kiválasztott minta ellen, és abba több vállalat bevonását kérte. A Bizottság megítélése szerint azonban annak érdekében, hogy a vizsgálat határidőinek keretén belül a mintavétel a lehető legmagasabb fokú reprezentativitást mutassa, a következő okok miatt csak e négy vállalat bevonását látta indokoltnak a mintavételbe: i. a vizsgálat ezáltal nagyobb exportmennyiségre terjedhet ki; és ii. a rendelkezésre álló idő alatt e négy vállalat kivizsgálható.

2. Egyedi vizsgálat

- (19) A mintában nem szereplő vállalatok egyedi dömpingkülönbséget megállapítására irányuló kérelmet nyújtottak be. Ugyanakkor a kérelmek és a mintában szereplő vállalatok nagy számára való tekintettel úgy ítélték meg, hogy ezen egyedi vizsgálat az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése értelmében túlzottan megterhelő lenne, és hátráltatná a vizsgálat kellő időben történő befejezését. Az egyedi különbségek megállapítására irányuló kérelmeket ezért elutasítják.

- (20) A mintában nem szereplő, és egyedi különbözet megállapítását kérelmező egyik vállalat nem értett egyet az egyedi vizsgálat megítélésének elutasítására vonatkozó döntéssel. Az érvelés szerint a mintában szereplő vállalatok nem voltak reprezentatívak, mivel kis vállalatok nem kerültek a mintába, és a minta nem tükrözte a thaiföldi vállalatok földrajzi megoszlását. E vállalat ráadásul még a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül visszaküldte a hiánytalanul kitöltött kérdőívet. A fenti (18) preambulumbekzdésben meghatározottak szerint a mintát az exportmennyiség alapján reprezentatívnak tekintették. Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy e vizsgálat során a minta kiválasztásakor egyik alapvető kritériumként inkább a mennyiséget (azaz az exportáló gyártók Közösségbe irányuló exportmennyiségét), semmint az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésében szereplő alternatív kitételt vették figyelembe (ami szerint olyan mintát kell használni, amely a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikai értelemben érvényes). Ezen túlmenően, amint az a (18) preambulumbekzdésben is szerepel, több vállalatot nem lehetett volna megvizsgálni, mivel ez indokolatlanul megterhelővé tette volna a vizsgálatot, és hátráltatta volna a vizsgálat kellő időben történő befejezését. E körülmények figyelembevételével a vállalat egyedi vizsgálatra vonatkozó kérelmét elutasították.

3. A rendes érték

- (21) A rendes érték meghatározását illetően a Bizottság először minden exportáló gyártó esetében megállapította, hogy a hasonló terméknek e vállalatok általi teljes belföldi értékesítése összehasonlítva e vállalatoknak a Közösségbe irányuló teljes exportértékesítésével reprezentatív volt-e. Az alaprendelet 2. cikke (2) bekezdésének első mondatával összhangban a hasonló termék hazai értékesítését a mintában szereplő vállalatok közül csak egy vállalat esetében találták reprezentatívnak, mivel e vállalat hazai eladása meghaladta a Közösségbe irányuló összes exportértékesítésének 5 %-át.
- (22) A Bizottság ezt követően az említett vállalat vonatkozásában meghatározta a hasonló termék belföldön értékesített azon típusait, amelyek azonosak vagy közvetlenül összehasonlíthatók voltak a Közösségbe irányuló export céljából értékesített típusokkal. Minden ilyen típus esetében megállapították, hogy a hazai értékesítések eléggé reprezentatívak voltak-e az alaprendelet 2. cikkének (2) bekezdése céljából. Egy meghatározott típus esetében a hazai értékesítések eléggé reprezentatívak voltak tekinthetők, ha e típus esetében az összes hazai értékesítés mennyisége a VI során a Közösségbe kivitt összehasonlítható típus összes értékesítési mennyiségének 5 %-a vagy annál több volt.
- (23) A Bizottság ezt követően megvizsgálta, hogy az érintett termék egyes típusainak hazai piacon reprezentatív mennyiségben történő értékesítése az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése értelmében a rendes kereskedelmi forgalomban megvalósuló értékesítésnek tekinthető-e. Ez úgy történt, hogy a belföldi piacon értékesített minden egyes exportált terméktípus esetében meghatározták a független fogyasztók számára történt nyereséges belföldi értékesítések arányát.
- (24) Azon terméktípusoknál, amelyek esetében a belföldi piacon eladott mennyiség több mint 80 %-át a kiszámított gyártási költséggel egyenlő vagy azt meghaladó nettó áron értékesítették, és amelyek súlyozott átlagos eladási ára elérte vagy meghaladta a gyártási költséget, a terméktípusonkénti rendes értéket a szóban forgó terméktípus hazai eladási árának súlyozott átlagaként állapították meg, függetlenül attól, hogy ezek az eladások nyereségesek voltak-e vagy sem.
- (25) Azoknál a terméktípusoknál, amelyek esetében a belföldi piacon eladott mennyiség legalább 10 %-a, de legfeljebb 80 %-a nem a gyártási költség alatt volt, a rendes értéket terméktípusonként a kérdéses típusnak csak azon belföldi értékesítési árai súlyozott átlagaként számították ki, amelyek elérték vagy meghaladták a szóban forgó terméktípus gyártási költségét.
- (26) Azon terméktípusoknál, amelyek esetében a hazai piacon eladott mennyiség kevesebb mint 10 %-a nem a gyártási költség alatt volt, úgy tekintették, hogy az érintett terméktípus eladására nem a rendes kereskedelmi forgalomban került sor.

- (27) Azon terméktípusoknál, amelyek értékesítésére a rendes kereskedelmi forgalmon kívül vagy a belföldi piacon nem reprezentatív mennyiségben került sor, a rendes értéket számtanilag kellett képezni. E vállalat esetében a rendes értéket a Közösségbe irányuló eladási mennyiség hozzávetőlegesen 80 %-ának figyelembevételével állapították meg.
- (28) A (27) preambulumbekzdésben szereplő terméktípusok esetében a rendes értéket – az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének értelmében – úgy számították ki, hogy a Közösségbe exportált minden egyes terméktípus előállításához hozzáadták az értékesítési, általános és igazgatási (SGA-) költségek, valamint a nyereség ésszerű összegét. Az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének címsora alapján az eladási, általános és adminisztratív költségek összegét a felmerült SGA-költségek és a rendes kereskedelmi forgalomban a vállalatnak a hasonló termék hazai piacon való eladásából termelt nyeresége alapján állapították meg.
- (29) A mintában szereplő másik három exportáló gyártó esetében a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (3) bekezdésének értelmében kellett kiszámítani, mivel közülük egyik vállalat sem rendelkezett reprezentatív hazai értékesítéssel. Ezen exportáló gyártók vonatkozásában a rendes értéket úgy számították ki, hogy a Közösségbe exportált egyes terméktípusok előállításához – amely az alábbi (32) preambulumbekzdésben található magyarázat értelmében adott esetben korrigálható – hozzáadták az értékesítési, általános és igazgatási (SGA-) költségek, valamint a nyereség ésszerű összegét. Az SGA-költségeket és a nyereséget az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének a) pontja értelmében nem lehetett kiszámítani, mivel csak egyetlen vállalat rendelkezett reprezentatív hazai értékesítéssel.
- (30) Két vállalat esetében az SGA-költségeket és a nyereséget a 2. cikk (6) bekezdésének b) pontja alapján számították ki, mivel ezek az exportőrök ugyanezen általános termékkategória (azaz egyéb konzerv-árak, köztük a konzerv gyümölcsárak és a konzerv bóbikukorica) vonatkozásában a rendes kereskedelmi forgalomban reprezentatív eladást tudtak felmutatni.
- (31) A többi vállalat vonatkozásában az SGA-költségeket és a nyereséget az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének c) pontja alapján állapították meg, azaz az ugyanezen általános termékkategória eladása során az említett terméknek a rendes kereskedelmi forgalomban történő hazai eladásával foglalkozó két vállalat esetében felmerült SGA-költségek és a termelt nyereség súlyozott átlaga alapján.
- (32) Adott esetben a bejelentett gyártási költségeket és SGA-költségeket a rendes kereskedelmi forgalom vizsgálatában és a rendes értékek képzésekor való felhasználásuk előtt korrigálták.

4. Az exportár

- (33) Az érintett exportáló gyártók valamennyi értékesítésüket közvetlenül a független közösségi fogyasztók irányába valósították meg. Ezen értékesítések esetében az exportátart az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban e független közösségi fogyasztók által ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árak alapján határozták meg.
- (34) Az egyik exportőr a Közösségben értékesített érintett termék jelentős részét felvásárolta. Azt állították, hogy e felvásárlások nem tekinthetők a vállalat által meghonosított bér munka-rendszer részének. Ugyanakkor a felvásárolt késztermékeket ténylegesen és egészében az érintett termék egyéb, független gyártói állították elő. Ennek megfelelően a vállalatot megillető dömpingkülönbözet megállapításakor kizárólag a vállalat saját maga által előállított termékeinek a Közösségbe irányuló eladásait vették figyelembe.

5. Összehasonlítás

- (35) A rendes érték és az exportár közötti összehasonlítást gyártelepi paritáson végezték el. A tisztességes összehasonlítás biztosítása érdekében az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban figyelembe vették az árak összehasonlíthatóságát érintő tényezők különbségeit. Szükséges és indokolt esetben jóváírták a szállítási költségek, a tengeri szállítási és biztosítási költségek, a kezelési költségek, a rakodási és járulékos költségek, a jutalékok, a hitelköltségek és az árfolyamátváltással kapcsolatos bankköltségek eltéréseit, szükség szerint megfelelően korrigálva.

- (36) A fenti (30) preambulumbekzdésben említett két exportáló gyártó az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése d) pontja i. és ii. alpontjának, vagy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése k) pontjának értelmében a kereskedelem szintjében jelentkező különbségek kiigazítását kérelmezte. Ezek az exportáló gyártók azt állították, hogy a saját márkanéven futó termék árai nem egyeznek a kiskereskedelmi márkajelzésű termékek áraival. Tekintettel arra, hogy míg a Közösségbe kizárólag a kiskereskedelmi márkajelzésű termékeket exportáltak, addig az általános termékkategóriák hazai értékesítése során egyaránt értékesítettek saját és kiskereskedelmi márkajelzésű termékeket, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének d) pontja értelmében kiigazításra került sor. A kiigazítás szintjét a közösségi gazdasági iparág saját márkajelzésű termékek illetve az egyéb termékek után szerzett haszonkulcsa közötti viszony alapján becsülték meg.

6. Dömpingkülönbözet

- (37) A mintában részt vevő exportáló gyártók egyéni dömpingkülönbözetének meghatározása – az alaprendelet 2. cikkének (11) és (12) bekezdésével összhangban – a rendes érték súlyozott átlagának és az exportár súlyozott átlagának az összehasonlítása alapján történt.
- (38) Ennek alapján a vámkezelés előtti, közösségi határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezett ideiglenes dömpingkülönbözetek a következők:

Vállalat	Ideiglenes dömpingkülönbözet
Karn Corn	4,3 %
Malee Sampran	17,5 %
River Kwai	15,0 %
Sun Sweet	11,2 %

- (39) A mintának ki nem választott együttműködő vállalatoknál a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 9. cikke (6) bekezdésének megfelelően a mintának kiválasztott vállalatok dömpingkülönbözetének súlyozott átlaga alapján határozták meg. E dömpingkülönbözet súlyozott átlaga a vámfizetés előtti CIF közösségi határparitáson ár százalékában kifejezve 13,2 %.
- (40) Az együttműködésből kimaradó exportáló gyártók esetében a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 18. cikkével összhangban rendelkezésre álló tények alapján számították ki. Ebből a célból először meghatározták az együttműködés szintjét. A Thaiföldről származó behozatalra vonatkozó Eurostat-adatok és a mintavételi válaszok összehasonlításából kiderült, hogy az együttműködés foka magas (több mint 92 %) volt. Ezért, és mivel semmi sem utalt arra, hogy a nem együttműködő vállalatok alacsonyabb szinten dömpingeltek volna, a vizsgálatban való együttműködést elutasító többi vállalat vonatkozásában helyénvalónak ítélték, hogy a dömpingkülönbözetet a mintában részt vevő vállalatok esetében megállapított legmagasabb dömpingkülönbözet szintjén szabják meg. Ez az álláspont összhangban van a közösségi intézmények állandó gyakorlatával, továbbá alkalmazását szükségesnek tekintették az együttműködésre való ösztönzés érdekében. Következésképpen a maradvány-dömpingkülönbözet mértékét 17,5 %-ban határozták meg.

D. A KÁR

1. Közösségi előállítás és közösségi gazdasági ágazat

- (41) A Közösség területén a hasonló terméket 18 gyártó állítja elő. E 18 közösségi gyártó termelése ezért az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében közösségi gyártásnak minősülhet.

- (42) A vizsgálat megkezdéséről szóló értesítésben meghatározott határidőn belül e 18 gyártó közül összesen hat – valamennyien a panaszos szövetség tagjai – nyilatkozott pozitívan az eljárás során tanúsított együttműködéssel kapcsolatban, és tanúsítottak megfelelő együttműködést a vizsgálat ideje alatt. E hat gyártó a hasonló termék teljes közösségi gyártásának jelentős hányadát, jelen esetben megközelítőleg 70 %-át képviseli. Ezért az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése és 5. cikkének (4) bekezdése értelmében e hat együttműködő gyártó alkotja a közösségi gazdasági ágazatot, és a továbbiakban „közösségi gazdasági ágazatként” történik rájuk hivatkozás. A fennmaradó 12 közösségi gyártóra a továbbiakban „egyéb közösségi gyártó”-ként történik hivatkozás. E 12 egyéb közösségi gyártó egyikének sem volt ellenvetése a panasszal kapcsolatban.

2. Közösségi fogyasztás

- (43) A közösségi fogyasztást a közösségi gazdasági ágazat által gyártott és a közösségi piacra szánt termékek eladási mennyiségei, az Eurostattól származó és a közösségi piacra szánt importmennyiségekre vonatkozó adatok, valamint az egyéb közösségi gyártók vonatkozásában a mintavételt szolgáló mini-kérdőívekből, illetve a panaszból származó információk alapján állapították meg.
- (44) A vizsgálati időszakban az érintett és a hasonló termék közösségi piaca hozzávetőlegesen megközelítette a 2002-es szintet, azaz a kb. 330 000 tonnát. A figyelembe vett időszak alatt a fogyasztás viszonylag stabil maradt, kivéve a 2004-es évet, amikor az 5 %-kal meghaladta a 2002-es és a 2003-as szintet.

	2002	2003	2004	VI
EK-fogyasztás összesen (tonna)	330 842	331 945	347 752	330 331
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	100	105	100

Forrás: vizsgálat, Eurostat, panasz

3. Az érintett országból érkező behozatal

a) Mennyiség

- (45) Az érintett terméknek az érintett országból a Közösségbe irányuló összes behozott mennyisége 87 %-kal nőtt, azaz a 2002-es kb. 22 000 tonnáról a vizsgálati időszakban kb. 42 000 tonnára. Ez a mennyiség 2003-ban 58 %-kal, majd 2004-ben további 40 százalékponttal emelkedett, majd a vizsgálati időszakban 11 százalékponttal csökkent.

	2002	2003	2004	VI
A Thaiföldről származó behozatali volumen (tonna)	22 465	35 483	44 435	41 973
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	158	198	187
A Thaiföldről származó behozatok piaci részesedése	6,8 %	10,7 %	12,8 %	12,7 %
A Thaiföldről származó importárak (EUR/tonna)	797	720	690	691
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	90	87	87

Forrás: Eurostat

b) Piaci részesedés

- (46) Az érintett ország exportőrjeinek piaci részesedése közel 6 százalékponttal – azaz a 2002-es 6,8 %-ról a vizsgálati időszakra 12,7 %-ra – emelkedett a figyelembe vett időszak alatt. Részletesebben: a thai exportőrök 2003-ban közel 4 százalékponttal, 2004-ben pedig további 2 százalékponttal növelték piaci részesedésüket, ami a vizsgálati időszakban gyakorlatilag ezen a szinten stabilizálódott.

c) Árak

i. Az árak alakulása

- (47) 2002 és a vizsgálati időszak között az érintett országból származó érintett termék behozatalának átlagára 13 %-kal csökkent. Az árak 2003-ban 10 %-kal, 2004-ben pedig további 3 %-kal csökkentek, majd a vizsgálati időszakban ezen a szinten (azaz kb. 690 EUR/tonna) álltak be.

ii. Alákínálás

- (48) Az exportáló gyártók által és a közösségi gazdasági iparág által a Közösségben alkalmazott eladási árak között összehasonlították a hasonló terméktípusok árait. E célból a közösségi gazdasági ágazat gyártelepi paritáson számolt, árengedményektől és adóktól megtisztított árait hasonlították össze az érintett ország exportáló termelőinek a CIF közösségi határ paritáson számolt, a kirakodási és vámkezelési költségekkel kiigazított áraival. Az összehasonlításból kiderült, hogy a vizsgálati időszak alatt az érintett országból származó és a Közösségben eladott érintett termék – az érintett exportáló gyártótól függően – 2–10 %-kal kínált alá a közösségi gazdasági ágazat árainak, kivéve azt a mintában szereplő két exportáló gyártót, akiknél nem állapítottak meg alákínálást. Típusonként vizsgálva azonban megállapítást nyert, hogy az érintett exportáló gyártók által kínált árak néhány esetben jelentősen alacsonyabbak voltak, mint a fenti átlag alákínálási különbözet.

4. A közösségi iparág helyzete

- (49) Az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében a Bizottság minden olyan vonatkozó gazdasági tényezőt és mutatót megvizsgált, amely befolyásolta a közösségi gazdasági ágazat helyzetét.
- (50) E piacra többek között két értékesítési csatorna – azaz a gyártó saját márkanéven, illetve kiskereskedelmi márkanéven történő értékesítés – jelenléte jellemző. Az első csatornán megvalósult értékesítések nyomán nemcsak az elsősorban marketing és reklámozási célra szánt eladási költségek többnyire emelkednek, hanem az eladási árak is.
- (51) A vizsgálat kimutatta, hogy az együttműködő thai exportőröktől származó valamennyi behozatal kiskereskedelmi márkanév alatti értékesítésbe került. Helyénvalónak ítélték tehát azt, hogy meg kell különböztetni a közösségi gazdasági ágazat saját márkanéven és adott esetben kiskereskedelmi márkanéven történő eladásai között, mivel a dömpingelt behozatal miatt kialakult versenyben elsősorban a közösségi gazdasági ágazatnak a kiskereskedelmi márkanéven értékesített hasonló termékei vesznek részt. E megkülönböztetést elsősorban az eladási mennyiségek, az eladási árak és a nyereségesség megállapítása érdekében végezték el. Ugyanakkor a teljesség érdekében az összes – azaz a saját és a kiskereskedelmi márkanév alatti – eladásokat is feltüntetnek és kommentálják. A vizsgálati időszak alatt a közösségi gazdasági ágazat összes (saját és kiskereskedelmi márkanév alatti) eladásának kb. 63 %-át a közösségi gazdasági ágazat kiskereskedelmi márkanéven történő eladásai tették ki.

a) Gyártás

- (52) A 2002-es kb. 257 000 tonnás szintről a közösségi gazdasági ágazat gyártása a figyelembe vett időszakban szinte állandó ütemben csökkent. A vizsgálati időszakban ez 16 %-kal volt kevesebb, mint 2002-ben. Közelebből: a gyártás 2003-ban 6 %-kal csökkent, majd 2004-ben enyhé, 3 százalékpontos növekedést mutatott, végül a vizsgálati időszakban meredeken, 13 százalékponttal zuhant.

	2002	2003	2004	VI
Gyártás (tonna)	257 281	242 341	249 350	216 129
Index (2002 = 100)	100	94	97	84

Forrás: vizsgálat

b) Kapacitás és a kapacitáskihasználási mutatók

- (53) A gyártási kapacitás 2002-ben megközelítette a 276 000 tonnát, míg a vizsgálati időszakban megközelítőleg 293 000 tonna volt. Részletesebben: a gyártási kapacitás először 2003-ban 9 %-kal nőtt, majd 2004-ben 3 százalékponttal csökkent. A vizsgálati időszakban a gyártási kapacitás nem mozdult erről a szintről. 2002 és a vizsgálati időszak között viszont 6 %-kal emelkedett. A 2003-as növekedés elsősorban egy konkrét gyártó kapacitásnövekedésével magyarázható, aki kapacitását az EU-n kívüli piacok kiszolgálására fordította. Ezt a növekedést 2004-ben valamelyest ellensúlyozták az egyéb közösségi gyártók által végrehajtott bezárások.

	2002	2003	2004	VI
Gyártási kapacitás (tonna)	276 360	300 869	293 424	293 424
Index (2002 = 100)	100	109	106	106
Kapacitáskihasználás	93 %	81 %	85 %	74 %
Index (2002 = 100)	100	87	91	79

Forrás: vizsgálat

- (54) A kapacitáskihasználás 2002-ben 93 %-os volt. Ez 2003-ban 81 %-ra csökkent, majd 2004-ben ismét 85 %-ra nőtt, hogy végül a vizsgálati időszakban jelentősen visszaessen (74 %). Ez a gyártás és az eladási mennyiségek az (52), (56) és az (57) preambulumbekzdésben ismertetett csökkenését tükrözi.

c) Készletek

- (55) A közösségi gazdasági ágazat zárókészleteinek szintje 2003-ban először 2 %-kal, majd 2004-ben további 10 százalékponttal emelkedett, majd a vizsgálati időszakban 14 százalékponttal csökkent. A vizsgálati időszak alatt a közösségi gazdasági iparág készleteinek szintje hozzávetőlegesen 170 000 tonnán állandósult. Mindent egybevéve a vizsgálati időszakban a készlet szint alig maradt el a 2002-es szinttől. Ugyanakkor meg kell jegyezni, hogy a készlet szint nem jelzi megfelelően az e konkrét iparágat ért kárt, mivel az megrendelésre teljesít. Az egyes évek végén jellemző magas készlet szint (az éves gyártási mennyiség körülbelül 75 %-a) összefüggésben áll a ténnyel, hogy az aratás és a tartósítás jellemzően minden év októberében ér véget. Ezért tehát olyan termékek vannak készleten, amelyeket a novembertől júliusig tartó időszakban szállítanak ki.

	2002	2003	2004	VI
Zárókészlet (tonna)	173 653	177 124	194 576	169 693
Index (2002 = 100)	100	102	112	98

Forrás: vizsgálat

d) Eladási mennyiség

- (56) A közösségi gazdasági iparág saját előállításában készült, és a közösségi piacon kiskereskedelmi márkaneven a független fogyasztóknak értékesített mennyiség 2003-ban 4 %-kal nőtt, 2004-ben 11 százalékponttal csökkent, majd a vizsgálati időszakban e szinten maradt. 2002 és a vizsgálati időszak között ezek az eladások a 2002-es kb. 125 000 tonnáról hozzávetőlegesen 7 %-kal csökkentek.

	2002	2003	2004	VI
EK által a független fogyasztóknak (kisker.-i márkajelzés) ért. vol. (t)	124 878	130 145	116 703	116 452
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	104	93	93
EK által a független fogyasztóknak (saját és kisker.-i márkajelzés) ért. vol. (t)	193 657	198 147	189 090	184 645
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	102	98	95

Forrás: vizsgálat

- (57) A közösségi gazdasági iparág saját előállítású, a közösségi piacon független fogyasztóknak értékesített teljes (azaz a saját és a kiskereskedelmi márkajelzésű) mennyiségének alakulása többé-kevésbé hasonló – noha kevésbé hangsúlyos – tendenciát mutat. A 2002-es kb. 194 000 tonnáról induló szint 2003-ban 2 %-kal nőtt, majd 2004-ben 4 százalékponttal, a vizsgálati időszakban pedig további 3 százalékponttal csökkent. 2002 és a vizsgálati időszak között az eladások kb. 5 %-kal csökkentek.

e) *Piaci részesedés*

- (58) A közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése a 2002-es 58,5 %-ról 2003-ban 59,7 %-ra nőtt, majd 2004-ben hirtelen 54,4 %-ra esett vissza. Ez a szint a vizsgálati időszak alatt 55,9 %-ra javult. A figyelembe vett időszak alatt a közösségi gazdasági ágazat 2,6 százalékpontnyi piaci részesedést veszített.

	2002	2003	2004	VI
Közösségi gazd-i ágazat piaci részesed. (saját és kisker.-i márkajelzésű termékek)	58,5 %	59,7 %	54,4 %	55,9 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	102	93	95

Forrás: vizsgálat

f) *Növekedés*

- (59) 2002 és a vizsgálati időszak között, amikor a közösségi fogyasztás stagnált, a közösségi gazdasági ágazat által a közösségi piacon kiskereskedelmi márkaneven eladott mennyiség körülbelül 7 %-kal csökkent, míg a közösségi gazdasági ágazat által a közösségi piacon a saját és a kiskereskedelmi márkaneven eladott mennyiség hozzávetőlegesen 5 %-kal csökkent. 2002 és a vizsgálati időszak között a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése körülbelül 2,6 százalékponttal csökkent, míg a dömpingelt behozatal piaci részesedése kb. 6 százalékponttal nőtt, ami a közösségi piacon értékesített közel 20 000 tonnás növekedésnek felel meg. Ebből az következik, hogy a közösségi gazdasági ágazat a legkisebb mértékben sem tudott növekedni.

g) *Foglalkoztatás*

- (60) A közösségi gazdasági ágazat foglalkoztatási szintje 2002 és 2003 között 9 %-kal nőtt, majd 2004-ben 11 százalékponttal, a vizsgálati időszakban pedig további 4 százalékponttal csökkent. Általánosságban elmondható, hogy a közösségi gazdasági ágazat foglalkoztatási rátája 2002 és a vizsgálati időszak között 6 %-kal – azaz kb. 1 520 főről 1 420 főre – csökkent. Az eladási mennyiség fenti (56) és (57) preambulumbekzdésben említett visszaesését tapasztalva a közösségi gazdasági ágazatnak egyetlen lehetősége maradt a versenyképesség megőrzéséhez: munkaerejének egy részét el kellett bocsátania.

	2002	2003	2004	VI
Foglalkoztatás (fő)	1 518	1 649	1 482	1 420
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	109	98	94

Forrás: vizsgálat

h) Termelékenység

- (61) A közösségi gazdasági ágazat munkaerejének termelékenysége – amelynek mutatója a tonnában kifejezett termelt mennyiség/fő/év – az egy munkavállalóra jutó 169 tonnáról 2003-ban 13 %-kal csökkent, majd ezt követően 2004-ben 12 százalékponttal nőtt, végül a vizsgálati időszakban 9 százalékponttal csökkent. Ez a fejlemény jól tükrözi azt a tényt, hogy a gyártás visszaesése nagyobb mértékű volt, mint a munkaerő csökkenése.

	2002	2003	2004	VI
Termelékenység (tonna/munkavállaló)	169	147	168	152
<i>Index</i> (2002 = 100)	100	87	99	90

Forrás: vizsgálat

i) Munkabérek

- (62) Az egy munkavállalóra jutó átlagbér 2002 és a vizsgálati időszak között 19 %-kal nőtt. Az átlagbér különösen 2003-ban csökkent (4 %-kal), majd 2004-ben további 9 százalékponttal, végül a vizsgálati időszakban 6 százalékponttal esett vissza. A 2004 és a vizsgálati időszak közötti emelkedés üteme gyorsabb volt az átlagnál. Ennek okai a következők: a két legnagyobb együttműködő gyártó adataira hatást gyakorolt az, hogy megszűnt a szociális biztonsági járulékokhoz támogatást nyújtó nemzeti rendszer. Következésképpen 2002 és 2003 között a szociális biztonsági költségeket mesterségesen alulértékelték.

	2002	2003	2004	VI
Egy munkavállalóra jutó éves bérköltség (EUR)	22 283	23 141	25 152	26 585
<i>Index</i> (2002 = 100)	100	104	113	119

Forrás: vizsgálat

j) Az eladási árakat befolyásoló tényezők

- (63) A közösségi gazdasági ágazat által a kiskereskedelmi márkajelzésű termékek független fogyasztók felé történő értékesítése során érvényesített egységei a figyelembe vett időszakban szinte folyamatosan csökkentek. Ezek az egységarak a 2002-es 1 050 EUR/tonnás szintről 2003-ban 4 %-kal, 2004-ben pedig további 9 százalékponttal csökkentek, majd a vizsgálati időszakban marginálisan 2 százalékponttal emelkedtek, elérvén a 928 EUR/tonnás szintet. 2002 és a vizsgálati időszak között a csökkenés összességében 11 % volt.

	2002	2003	2004	VI
EK piaci egységár (kiskereskedelmi márkajelzésű termékek) (EUR/tonna)	1 047	1 010	914	928
<i>Index</i> (2002 = 100)	100	96	87	89
EK piaci egységár (saját és kiskereskedelmi márkajelzésű termékek) (EUR/tonna)	1 151	1 126	1 060	1 064
<i>Index</i> (2002 = 100)	100	98	92	92

Forrás: vizsgálat

- (64) A közösségi gazdasági iparág által a közösségi piacon független fogyasztóknak (saját és a kiskereskedelmi márkanév alatt) értékesített termékekre érvényesített eladási árai többé-kevésbé hasonló tendencia szerint alakultak. A 2002-es kb. 1 150 EUR/tonnás szintről ezek az árak 2003-ban 2 %-kal, majd 2004-ben további 6 százalékponttal csökkentek, a vizsgálati időszakban pedig nagyjából erre a szintre álltak be. A kb. 1 060 EUR/tonnás szinttel ezek az eladási árak 8 %-kal elmaradtak a 2002-ben megfigyelt áráktól.

- (65) Tekintettel az érintett behozatal mennyiségére és alakulásának szintjére, ezek a behozatalok minden bizonnyal hatással voltak az árak alakulására.

k) *Nyereségesség és befektetési hozam*

- (66) A figyelembe vett időszak alatt a közösségi gazdasági ágazat nettó eladások százalékos arányában kifejezett nyereségessége – amelyre a termékek kiskereskedelmi értékesítése során tett szert – a 2002-es 17 %-ról 2003-ban kb. 11 %-ra, 2004-ben kb. 5 %-ra, végül a vizsgálati időszakban kb. 3 %-ra csökkent.

	2002	2003	2004	VI
EK által a független fogyasztók felé megvalósított értékesítések nyereségessége (kiskereskedelmi márkajelzésű termékek) (nettó eladások %-a)	17,0 %	11,1 %	4,6 %	2,9 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	66	27	17
EK által a független fogyasztók felé megvalósított értékesítések nyereségessége (saját és kiskereskedelmi márkajelzésű termékek) (nettó értékesítések %-a)	21,4 %	17,3 %	13,6 %	10,7 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	81	64	50
A beruházások megtérülése (saját és kiskereskedelmi márkajelzésű termékek) (a beruházás nettó könyv szerinti értékének %-ában kifejezett nyereség)	59,8 %	43,2 %	32,3 %	25,1 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	72	54	42

Forrás: vizsgálat

- (67) A közösségi gazdasági ágazat által a termékeknek a saját és kiskereskedelmi márkanév alatti értékesítéséből fakadó nyereségessége szintén csökkent: a 2002-es kb. 21 %-ról 2003-ban 17 %-ra, 2004-ben 14 %-ra, majd a vizsgálati időszakban hozzávetőlegesen 11 %-ra. A csökkenés mértéke tehát kevésbé markáns, mint kizárólag a kiskereskedelmi márkanév alatti értékesítések esetében.
- (68) A befektetések nettó könyv szerinti értékének százalékában meghatározott (a saját és a kiskereskedelmi márkanév alatti eladásokból együttesen származó) beruházások nyereségként kifejezett megtérülése (ROI) nagyjából a fenti nyereségességi tendenciát követte. A befektetési hozam a 2002-es kb. 60 %-ról 2003-ra kb. 43 %-ra, majd 2004-re kb. 32 %-ra csökkent, végül a vizsgálati időszakban kb. 25 %-on állt meg, azaz a figyelembe vett időszakban a csökkenés mértéke 58 százalékpont volt.

l) *Pénzforgalom és tőkebevonási képesség*

- (69) A működési tevékenységekből származó nettó pénzforgalom 2002-ben kb. 46 millió EUR volt. Ez 2003-ban kb. 32 millió EUR-ra, majd 17 millió EUR-ra csökkent, míg a vizsgálati időszakban enyhe emelkedést mutatva 22 millió EUR-ra nőtt. Az együttműködő közösségi gyártók egyike sem jelezte, hogy problémái akadtak volna a tőkebevonással.

	2002	2003	2004	VI
Pénzáramlás (saját és kiskereskedelmi márkajelzésű termékek) (000 EUR)	46 113	31 750	17 057	22 051
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	69	37	48

Forrás: vizsgálat

m) *Beruházások*

- (70) A közösségi gazdasági ágazatnak a hasonló termék előállításába való beruházási kedve 2002 és 2003 között 55 %-kal csökkent, majd 2004-ben 18 %-kal, a vizsgálati időszakban pedig további 13 %-kal nőtt. Mindent egybevéve a figyelembe vett időszakban a beruházás 24 %-kal csökkent. A fenti (53) preambulumbekzdésben említett egyetlen, nem együttműködő közösségi gyártó kivételével a közösségi gazdasági ágazat beruházásainak célja a meglévő berendezések karbantartása és korszerűsítése volt, nem pedig a kapacitás növelése.

	2002	2003	2004	VI
Beruházások nettó értéke (000 EUR)	12 956	5 864	8 101	9 858
Index (2002 = 100)	100	45	63	76

Forrás: vizsgálat

n) *A dömpingkülönbség nagysága*

- (71) Tekintettel az érintett országból származó behozatal piaci részesedésére és áraira, a dömpingkülönbség tényleges nagyságának a közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatása nem hagyható figyelmen kívül.

o) *Korábbi dömpingből való talpra állás*

- (72) Mivel hiányoznak az ebben az eljárásban értékelt helyzetet megelőző dömping létezésére vonatkozó információk, e tényezőnek nincs jelentősége.

5. **Véggövetkeztetés a kárra vonatkozóan**

- (73) 2002 és a vizsgálati időszak között az érintett országból származó érintett termék dömpingelt behozatalának mennyisége közel megkétszereződött, és közösségi piaci részesedése 6 százalékponttal növekedett. A dömpingelt behozatal átlagárai a figyelembe vett időszakban következetesen alacsonyabbak voltak a közösségi gazdasági ágazat árainál. Ráadásul a vizsgálati időszakban az érintett országból származó behozatal árai jelentősen alákínáltak a közösségi gazdasági ágazat árainak. Két együttműködő exportáló gyártó kivételével a modellek közötti ár-összehasonlítás a vizsgálati időszakban 2–10 %-os alákínálási különbséget állapított meg.
- (74) 2002 és a vizsgálati időszak között csak kevés mutató alakult kedvező irányba. A gyártási kapacitás 6 százalékponttal nőtt, és az egy munkavállalóra jutó éves bérköltség kb. 19 %-kal nőtt. Ugyanakkor a fenti (53) és a (62) preambulumbekzdésben említettek szerint ezt az atipikus fejleményt konkrét indokok magyarázzák.
- (75) Ezzel szemben megállapítást nyert, hogy a figyelembe vett időszakban a közösségi gazdasági ágazat helyzete egyértelműen romlott. 2002 és a vizsgálati időszak között a legtöbb kármutató negatív irányban alakult: a termelési mennyiség 16 %-kal, a kapacitáskihasználás 19 százalékponttal, a közösségi gazdasági ágazat által kiskereskedelmi márkaneven eladott mennyiség 7 %-kal, a közösségi gazdasági ágazat saját és kiskereskedelmi márkanevű termékeinek eladási mennyisége 5 %-kal csökkent, a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése 2,6 százalékponttal csökkent, a foglalkoztatás 6 %-kal esett vissza, a közösségi gazdasági ágazat eladási árai (a kiskereskedelmi illetve az összes hálózatot tekintve) kb. 10 %-kal csökkentek, a beruházási kedv 24 %-kal, a kiskereskedelmi márkaneven forgalmazott termékek eladásából származó nyereségesség 17 %-ról kb. 3 %-ra csökkent, míg a saját és a kiskereskedelmi márkanevű termékek utáni nyereségesség 21 %-ról kb. 11 %-ra esett vissza, mialatt a beruházások megtérülése és a pénzforgalom is csökkenést mutatott.
- (76) Az előzőekben ismertetettek tekintettel tehát az az ideiglenes következtetés vonható le, hogy az alaprrendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében a közösségi gazdasági ágazatot számottevő kár érte.

E. OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

1. Bevezetés

- (77) A Bizottság az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdésével összhangban megvizsgálta, hogy a dömpingelt behozatal jelentősnek minősíthető kárt okozott-e a közösségi gazdasági ágazatnak. Megvizsgálták azokat a dömpingelt behozatalon kívüli egyéb ismert tényezőket is, amelyek egyidejűleg szintén kárt okozhattak a közösségi gazdasági ágazatnak, hogy az ezen egyéb tényezők által okozott esetleges kárt ne a dömpingelt behozatalnak tulajdonítsák.

2. A dömpingelt behozatal hatása

- (78) A dömpingelt behozatal mennyiségének jelentős, 87 %-os növekedése 2002 és a vizsgálati időszak között, és az ennek megfelelő közösségi piaci részesedés hozzávetőlegesen 6 százalékpontos növekedése, valamint a megállapított, exportortól függően 2–10 %-os alákínálás (ebben nem szerepelt az a mintában szereplő két exportáló gyártó, akiknél nem állapítottak meg alákínálást) egybeesett a közösségi gazdasági ágazat gazdasági helyzetének romlásával. 2002 és a vizsgálati időszak között a gyártás 16 %-kal, a kapacitáskihasználás kb. 20 százalékponttal, a dömpingelt behozattal szemben a versenyt egyedül felvenni képes kiskereskedelmi márkajelzésű termékek értékesítési volumene 7 %-kal csökkent, a Közösség 2,6 százalékpontot veszített piaci részesedéséből, a foglalkoztatás csökkenése 6 %-os volt, a kiskereskedelmi márkajelzésű termékek eladási egységei 11 %-kal estek vissza, a beruházások mértéke 24 %-kal csökkent, az eladás nyereségessége számottevően visszaesett és a pénzforgalom is a felére csökkent. Ezért az az ideiglenes következtetés vonható le, hogy a dömpingelt behozatal jelentős negatív hatást gyakorolt a közösségi gazdasági ágazat helyzetére.

3. Más tényezők hatásai

a) A közösségi gazdasági ágazat exportteljesítménye

- (79) Több érdekelt fél is azt állította, hogy a közösségi gazdasági ágazatot ért kárért annak szerény exportteljesítménye tehető felelőssé.
- (80) Amint az az alábbi táblázatból is kiderül, az exportértékesítések (saját és kiskereskedelmi márkajelzésű termékek együttesen) volumene a figyelembe vett időszak alatt 17 %-kal nőtt. Ezen értékesítések egységei a figyelembe vett időszak alatt 7 %-kal nőttek: a vizsgálati időszakban meghaladták az 1 000 eurós szintet. E két, mennyiségben és árban kifejezett fejlemény szembetűnően ellentmond a közösségi gazdasági ágazat által a közösségi piacon megvalósított eladásokról szóló, fenti (63), (64), (66) és (67) preambulumbekzdésben ismertetett negatív tendenciáknak.

	2002	2003	2004	VI
Exportértékesítési volumen (saját és kisker.-i márkajelzésű termékek) (tonna)	48 478	48 170	51 062	56 821
Index (2002 = 100)	100	99	105	117

Forrás: vizsgálat

- (81) Ezen felül meg kell jegyezni, hogy a fenti (66) és a (67) preambulumbekzdésben ismertetett nyereségességi tendencia kizárólag a közösségi gazdasági ágazat által a közösségi piacon megvalósított eladásokra vonatkozik. E nyereségesség ezért az exportértékesítéseket nem érinti. Ezért megállapítható, hogy a közösségi gazdasági ágazatot ért kár semmiképpen sem magyarázható az exporttevékenységgel.

b) A közösségi piaci fogyasztás visszaesése

- (82) Több érdekelt fél állítása szerint a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kár a közösségi piaci fogyasztás visszaesése miatt következett be.

- (83) Amint az a fenti (44) preambulumbekzdésben is olvasható, a fogyasztás szintje a figyelembe vett időszak alatt nem változott. Az érvet ezért elvetették.

c) A közösségi gazdasági ágazat előállítási költségeinek növekedése

- (84) Több érdekelt fél is állította, hogy a közösségi gazdasági ágazatot ért kár összefüggésben áll a Közösség előállítási költségeinek növekedésével, különösen a tőkeberuházási és a bérköltségek mege-melkedésével.
- (85) Amint az a fenti (62) preambulumbekzdésből is látható, a figyelembe vett időszak alatt az egységnyi bérköltség valóban emelkedett 19 %-kal. E fejlemény magyarázata a fenti (62) preambulumbekzdésben olvasható.
- (86) Amint azt az alábbi táblázat is mutatja, a közösségi gazdasági ágazatnak a hasonló termék előállításában közvetlenül részt vevő befektetett eszközeinek éves értékvesztése a figyelembe vett időszak alatt kb. 10 %-kal csökkent. Az egységre jutó teljes termelési költség a figyelembe vett időszak alatt mindössze 5 %-kal nőtt. Ez a növekedés szerényebbnek tűnik azonban az alábbiak figyelembevételével: fontos költségtényező a konzervdoboz, amely a közösségi gyártók előállítási költségeinek kb. 40 %-át jelenti. A konzervdoboz ára a figyelembe vett időszakban kb. 15 %-kal nőtt. Ugyanakkor az acél egy nemzetközileg jegyzett áru, és az üres konzervdobozokat mind a közösségi gazdasági ágazat, mind thai versenytársai hasonló áron szerzik be. Ezért nagyon valószínű, hogy a thai gyártókat egyformán érinti e fejlemény, amely – dömping és árcsökkenés hiányában – a thai és a közösségi gyártók eladási áraiban is megmutatkozik. Ugyanakkor, amint azt a fenti (46) preambulumbekzdés is ismerteti, a thai exportáló gyártók nem emelték ennek megfelelően exportértékesítéseik árát, hanem épp ellenkezőleg: a figyelembe vett időszak alatt 13 %-kal csökkentették azokat. Megjegyzendő továbbá, hogy a vizsgálatból kiderült: a teljes export- és a szállítási költségek jelentősen megközelítették a közösségi gazdasági ágazat teljes előállítási költségét. A dömpingelt behozatal ezért nem sokkal költséghatékonyabb, mint a közösségi gazdasági ágazat.

	2002	2003	2004	VI
Tárgyi eszközök értékvesztése (000 EUR)	10 356	11 501	10 953	9 286
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	111	106	90
Az előállítás egységára (EUR/tonna)	904	930	916	950
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	103	101	105

Forrás: vizsgálat

- (87) A nyereségesség 2002 és a vizsgálati időszak között megfigyelt erőteljes romlása ebből következően nem az előállítási költségek elmozdulásának tudható be, hanem az eladási árak csökkenésének. A közösségi gazdasági ágazat eladási árai 2002 és a vizsgálati időszak között valóban 11 %-kal estek vissza a dömpingelt behozatal által okozott árcsökkenés és árnyomás következtében. A előállítási költségek emelkedése ebből következően legfeljebb korlátozott szerepet játszott a közösségi gazdasági ágazatot ért kárban, és csak olyan mértékben volt rá hatással, amely nem tőri meg a dömpingelt behozatal és a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést.

d) Árfolyam-ingadozás

- (88) Az egyik érdekelt fél azt állította, hogy a közösségi gazdasági ágazatot ért kárért az árfolyam kedvezőtlen változásai tehetők felelőssé.

- (89) Emlékeztetni kell arra, hogy a vizsgálat célja annak megállapítása, hogy a dömpingelt behozatal (ár és volumen tekintetében) jelentős kárt okozott-e a közösségi gazdasági ágazatnak, vagy e jelentős kár egyéb okoknak tudható-e be. Ebben a tekintetben az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése tesz említést arról a bizonyításról, mely szerint a dömpingelt behozatal árszintje kárt okoz. Az említett cikk kizárólag az árszintek közötti különbségre utal, ezért az említett árak szintjét befolyásoló tényezők elemzése nem követelmény.
- (90) A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a dömpingelt behozatal által a közösségi gazdasági ágazat áraira gyakorolt hatást elsősorban az alákínálás, az árcsökkenés és az árnyomás megállapításával lehet vizsgálni. Ebből a célból a dömpingelt exportárakat és a közösségi gazdasági ágazat eladási árait össze kell hasonlítani, és az okozott kár kiszámításához használt exportárakat esetenként más pénznembe kell átváltani az összehasonlítható alap megállapítása érdekében. Ebből következően az árfolyamoknak ebben az összefüggésben való alkalmazása csak azt garantálja, hogy az árkülönbség megállapítása összehasonlítható alapon történik. Ebből pedig nyilvánvaló, hogy az árfolyam elviekben nem lehet a károkozás egyéb tényezője.
- (91) A fenti megállapítás összhangban van az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésével, amely a dömpingelt behozatalon kívüli egyéb ismert tényezőket említ. Az e cikkben szereplő egyéb ismert tényezők listáján nem szerepel a dömpingelt behozatal árszintjét befolyásoló tényező. Összefoglalva: dömpingelt behozatal esetén – még az árfolyam kedvező alakulása esetén is – nehéz megállapítani, hogy ezen átváltási árfolyam hogyan lehet a károkozás másik tényezője.
- (92) Ezért a dömpingelt behozatal árszintjét befolyásoló tényezők – akár az árfolyam ingadozása, akár valami más – elemzése nem lehet bizonyító erejű és egy ilyen elemzés meghaladná az alaprendelet követelményeit. Az érvelést ezért elutasították.

e) Egyéb harmadik országokból származó behozatal

- (93) A Thaiföldön kívüli országokból származó behozatok az érintett időszakban kb. 44 %-kal csökkentek: a 2002-es 23 000 tonnáról a vizsgálati időszakban kb. 13 000 tonnára. Az ennek megfelelő piaci részesedés szintén csökkent: kb. 7 %-ról kb. 3,8 %-ra. Az Eurostat adatai alapján az egyéb harmadik országokból származó behozatal átlagárai lényegesen magasabbak voltak, mint az érintett országokból származó behozatok, vagy akár a közösségi gazdasági ágazat árai. 2002-ben az árak megközelítették az 1 100 EUR/tonnát, majd 2002 és a vizsgálati időszak között 2 %-kal emelkedtek. A vizsgálati időszakban a harmadik országok közül önállóan egyik ország sem rendelkezett 2 %-nál magasabb piaci részesedéssel, és szintén nincs olyan harmadik ország, amelynek a vizsgálati időszak alatt érvényes importárai alacsonyabbak lettek volna, mint az érintett ország, illetve a közösségi gazdasági ágazat árai. Végül nincs bizonyíték arra vonatkozóan, hogy bármelyik harmadik ország dömpinget hajtott volna végre a hasonló terméknek a közösségi piacon való értékesítése során.
- (94) Tekintettel fent említett harmadik országok által a volumen és a piaci részesedés terén elszenvedett csökkenésre, valamint arra a tényre, hogy ezen országok átlagos árai jelentősen meghaladták a két érintett ország, valamint a közösségi gazdasági ágazat árait, az a következtetés vonható le, hogy az egyéb harmadik országok nem járultak hozzá a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárhoz. Ellenkezőleg: a dömpingelt behozatok valószínűleg e behozatokat is előnytelenül érintették.

	2002	2003	2004	VI
Az egyéb országokból származó behozatali volumen (tonna)	22 698	15 764	19 683	12 643
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	69	87	56
Az egyéb országokból származó behozatal piaci részesedése	6,9 %	4,7 %	5,7 %	3,8 %
Az egyéb országokból származó importár (EUR/tonna)	1 098	1 084	1 020	1 125
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	99	93	102

Forrás: Eurostat

f) Az egyéb közösségi gyártók által teremtetett versenyhelyzet

- (95) Amint azt a fenti (42) preambulumbekkezdés is említi, a vizsgálatban az egyéb közösségi gyártók nem működtek együtt. A vizsgálat során kapott információk alapján 2002-ben a Közösség becsült értékesítési volumene megközelítette a 92 000 tonnát; ez 2003-ban további 10 %-kal csökkent, majd 2004-ben 13 százalékponttal nőtt, végül a vizsgálati időszakban 4 százalékponttal csökkent – így ismét megközelítette a 2002-es szintet. Ugyanígy, a vizsgálati időszakban megállapított vonatkozó piaci részesedés is nagyon közel volt a 2002-es szinthez: alig maradt el a 28 %-tól. Az egyéb gyártók a közösségi gazdasági ágazat költségére ezért nem nyertek sem értékesítési volumen, sem piaci részesedés tekintetében. Az említett egyéb közösségi gyártók által alkalmazott árakról nem állt rendelkezésre információ.
- (96) A fentiekre, valamint az ezzel ellentétes információ hiányára tekintettel az az ideiglenes következtetés vonható le, hogy az egyéb közösségi gyártók nem járultak hozzá a közösségi gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz.

	2002	2003	2004	VI
EK által az egyéb közösségi gyártók felé megvalósított értékesítési mennyiség (t)	92 022	82 552	94 544	91 070
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	90	103	99
Egyéb közösségi gyártók piaci részesedése	27,8 %	24,9 %	27,2 %	27,6 %
<i>Index (2002 = 100)</i>	100	89	98	99

Forrás: vizsgálat, panasz

4. Véggkövetkeztetés az ok-okozati összefüggésekről

- (97) A fenti elemzés végeredményben bebizonyította, hogy 2002 és a vizsgálati időszak között a Thaiföldről származó behozatal mennyisége és piaci részesedése jelentősen nőtt, a vizsgálati időszak alatt emellett jelentősen csökkentek az eladási árai, s magas szintű alákínálásra került sor. Az alacsony árú thaiföldi behozatal piaci részesedésének e növekedése egybeesett a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedésének és eladási egységárának visszaesésével, valamint a nyereségesség, a beruházások megtérülésének és az üzemi tevékenységekből származó pénzáramlásnak a visszaesésével.
- (98) Másrésztől azoknak az egyéb tényezőknek a vizsgálatából, amelyek kárt okozhattak volna a közösségi gazdasági ágazatnak, az derült ki, hogy ezek egyike sem gyakorolhatott jelentős negatív hatást.
- (99) A fenti elemzés alapján – amely megfelelően megkülönböztette és elkülönítette az összes ismert tényező közösségi gazdasági ágazatra gyakorolt hatását a dömpingelt behozatal károsító hatásától – ezért ideiglenesen megállapítható, hogy az érintett országból származó dömpingelt behozatal az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése értelmében jelentős kárt okozott a közösségi gazdasági ágazatnak.

F. A KÖZÖSSÉG ÉRDEKEI

- (100) A Bizottság megvizsgálta, hogy a dömpingre, a kárra és az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetések ellenére fennállnak-e olyan kényszerítő indokok, amelyek ahhoz a következtetéshez vezetnének, hogy ebben a konkrét esetben nem áll a Közösség érdekében, hogy intézkedéseket fogadjon el. Ebből a célból a Bizottság az alaprendelet 21. cikkének (1) bekezdése szerint az összes érintett fél esetében megvizsgálta az intézkedések várható hatását, valamint azt, hogy milyen következményekkel járna az intézkedések meghozatalának elmaradása.

1. A közösségi iparág érdeke

- (101) Amint az a fenti (42) preambulumbekzdésben is olvasható, a közösségi gazdasági ágazatot hat vállalat képviseli. A közösségi gazdasági vállalat kb. 1 400 olyan főt foglalkoztat, akik közvetlenül részt vesznek a hasonló termék előállításában, értékesítésében és az azzal kapcsolatos adminisztrációban. Az intézkedések kivetésétől az várható, hogy a közösségi gazdasági ágazat értékesítési volumene és a közösségi piacon ebből kifolyólag birtokolt piaci részesedés nő és a közösségi gazdasági ágazat ezáltal a méretgazdaságosság előnyeit is élvezheti. A közösségi gazdasági ágazat ki fogja használni a dömpingelt behozatok nyomán jelentkező árcsökkenés enyhülését annak érdekében, hogy saját eladási árait visszafogott mértékben emelje, főleg mivel a javasolt intézkedésekkel felszámolható a vizsgálati időszakban feltárt alákínálás. E várhatóan pozitív fejlemények összességében lehetővé teszik a közösségi gazdasági ágazat számára, hogy javítsa pénzügyi helyzetét.
- (102) Másrészt, ha nem vezetnek be dömpingellenes intézkedéseket, a közösségi gazdasági ágazat negatív tendenciája valószínűleg folytatódni fog. A közösségi gazdasági ágazat várhatóan további piaci részesedést veszít, és nyereségességének romlását fogja tapasztalni. Ez minden valószínűség szerint a gyártás és a beruházások további visszaeséséhez, bizonyos gyártási létesítmények bezárásához és a közösségi munkahelyek további felszámolásához fog vezetni.
- (103) Összességében a dömpingellenes intézkedések bevezetésével a közösségi gazdasági ágazat talpra állhat a megállapított káros dömping hatásaiból.

2. Az egyéb közösségi gyártók érdeke

- (104) E gyártók együttműködésből való kimaradása folytán, valamint tevékenységeikről szóló pontos adatok hiányában a Bizottság kizárólag a panasz és a mintavétellel kapcsolatos, visszaküldött minikérdőívek alapján tudja megbecsülni azt, hogy a vizsgálati időszakban a becsült 100 000 tonnás termelési mennyiség előállításához az egyéb gyártók kb. 640 fős munkaerőt foglalkoztattak. Amennyiben a dömpingellenes intézkedések kivetésére sor kerül, a közösségi gazdasági ágazat az egyéb közösségi gyártók tekintetében is hasonló pozitív fejleményekre számíthat az értékesítési volumen, az árak és a fenti (101) preambulumbekzdésben szereplő várható nyereségesség tekintetében.
- (105) Következésképpen az egyéb közösségi gyártókra nézve a dömpingellenes intézkedések kivetése minden bizonnyal előnyökkel járna.

3. A független közösségi importőrök érdeke

- (106) Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy a német importőrök érdekeit képviselő szövetség – álláspontjának további kifejtése nélkül – kifogást emelt a lehetséges dömpingellenes intézkedések kivetése ellen.
- (107) Amint az a fenti (9) preambulumbekzdésben is szerepel, csak egy importáló vállalat működött együtt a vizsgálat során. A vizsgálati időszak alatt e vállalat a Thaiföldről származó érintett termék Közösség által behozott teljes mennyiségének kb. 4 %-át importálta. Ez az együttműködő fél nem foglalt egyértelműen állást a panaszos által benyújtott panasszal kapcsolatban. A Thaiföldről származó érintett termék viszonteladásával kapcsolatos tevékenység e vállalat teljes forgalmának elhanyagolható részét – kevesebb, mint 1 %-át – teszi ki. A munkaerő szempontjából kevesebb, mint 1 fő vehet részt közvetlenül az érintett termék kereskedelmében és viszonteladásában.
- (108) Tekintettel i. az alacsony szintű együttműködési hajlandóságra, ii. az e független importőr jelenlegi eljárással kapcsolatos eldöntetlen álláspontjára és iii. az érintett termék közösségi viszonteladásával kapcsolatos tevékenységéhez kapcsolódó forgalom és e tevékenységben részt vevő munkaerő elhanyagolható részesedésére, ideiglenesen megállapítható, hogy a dömpingellenes intézkedések általánosságban nem valószínű, hogy lényegesen befolyásolják a független közösségi importőrök helyzetét.

4. A kiskereskedők és a fogyasztók érdeke

- (109) Tekintettel az eljárás által érintett piac sajátos jellegére a kiskereskedők és a fogyasztói szövetségek együttműködését kérték. Ennek ellenére nagyon csekély együttműködést sikerült elérni. Csak egy kiskereskedő ajánlotta fel együttműködését. Ez a kiskereskedő nem fejezte ki álláspontját a panaszos által benyújtott panasszal kapcsolatban. A vizsgálati időszak alatt e kiskereskedő által a Thaiföldről származó érintett termék viszonteladás során értékesített volumene nem érte el az érintett országból származó érintett terméknek a Közösség által importált teljes mennyiségének 2 %-át. Az érintett termék viszonteladásából keletkező forgalom elhanyagolható volt – nem érte el az említett kiskereskedő teljes áruforgalmának 0,01 %-át. Ugyanez a helyzet akkor, ha a vállalat forgalmának százalékos arányába nem csak az érintett termék, hanem a hasonló termék viszonteladása is beleszámít. A relatív forgalom alapján az együttműködő kiskereskedő által az érintett termék kapcsán kínált munkahelyek becsült száma a vizsgálati időszakban kb. 5 volt.
- (110) Fogyasztói szinten az árhatás várhatóan a következők szerint alakul: a CIF közösségi határparitáson a thai exportárakra a dömpingellenes vám kb. 10 %-os súlyozott átlaga lenne érvényes, a (különleges mezőgazdasági elemet tartalmazó) kb. 16 %-os szerződéses vámon túlmenően. A CIF szállítási szint és a végső fogyasztói ár között különféle költségekkel – közöttük többek között az importőröknek történő leszállítás költségei és az importőrök haszonkulcsa, a kiskereskedőknek történő leszállítás költségei és a kiskereskedők haszonkulcsa – kell növelni az árakat, s ez feloldja az ebből fakadó végleges kiskereskedelmi árak megállapításához javasolt intézkedések hatását.
- (111) A kihasználatlan gyártási kapacitás és a versenyhelyzet tekintetében a közösségi gazdasági ágazat mindenekelőtt várhatóan oly módon fog előnyt kovácsolni a dömpingellenes intézkedésekből, hogy értékesítési volumene megnő. Ezen az alapon, valamint tekintettel arra, hogy a csemegekukorica-fogyasztás az átlagos fogyasztói kosárban kis arányt képvisel, a dömpingellenes vám kivetésének az átlagos fogyasztó pénzügyi helyzetére gyakorolt hatása valószínűleg elhanyagolható lesz.
- (112) A fentiek fényében és tekintettel az együttműködés általánosan alacsony fokára, nem valószínű, hogy a javasolt intézkedések lényegesen érinteni fogják a Közösségben a kiskereskedők és a fogyasztók helyzetét.

5. A közösségi piacon zajló verseny visszaszorítása és az ellátási hiánnyal járó kockázat

- (113) Több érdekelt fél állítása szerint a dömpingellenes intézkedések nyomán visszaszorulna a közösségi piacon zajló verseny, amelyet állítólag két francia gyártó piaci dominanciája miatt már most az oligopolisztikus ellátási helyzet jellemez. E felek azt állították továbbá, hogy a thai gyártóknak a Közösségből való kizárása nyomán hiány lépne fel a kiskereskedők és a fogyasztók ellátásában.
- (114) Először is emlékeztetni kell arra, hogy a dömpingellenes intézkedések célja nem az, hogy megakadályozzák az intézkedésekkel szabályozott behozatalok Közösségbe való érkezését, hanem az, hogy felszámolják a dömpingelt behozatalból származó torzult piaci körülmények hatását.
- (115) Noha lehetséges, hogy az intézkedések kivetése után az érintett behozatal értékesítési volumene és piaci részesedése csökken, az egyéb harmadik országokból származó behozatalok továbbra is fontos alternatív ellátási forrást biztosítanak. Ezen túlmenően a rendes piaci feltételekhez való visszatéréssel a közösségi piac vonzóbb lehet az említett egyéb ellátási források számára.
- (116) A vizsgálati időszak alatt a közösségi gazdasági ágazat piaci részesedése kb. 60 %, míg az egyéb közösségi gyártóké 28 % volt, a Thaiföldről származó dömpingelt behozatal kb. 13 %-os, míg a fennmaradó nemzetközi behozatalok kb. 4 %-os piaci részesedést tudhattak magukénak. Amint az a fenti (41) preambulumbekzdésben is szerepel, a hasonló terméket összesen 18 ismert gyártó állítja elő a Közösségben. Emellett, amint az a fenti (54) preambulumbekzdésben is szerepel, a közösségi gazdasági ágazat a vizsgálati időszak alatt messze nem használta ki teljes kapacitását. Vélhetően az egyéb közösségi gyártók is rendelkeznek szabad kapacitással. Ezért a kapacitás korlátozása előtt még bőven van hova növelni a Közösségben a termelési mennyiséget.

- (117) A fenti megállapításokra, a fent említett piaci részesedésekre, az érintett, illetve a hasonló termék független beszállítóinak fent említett számára való tekintettel a versennyel és az ellátási hiánnyal kapcsolatos fenti állításokat elvetették.

6. A közösségi érdekre vonatkozó következtetések

- (118) Összefoglalva: az intézkedések bevezetése a közösségi gazdasági ágazat, valamint az egyéb közösségi gyártók számára várhatóan előnyös lesz, mivel ezáltal visszanyerhetik elvesztett értékesítési volumenüket és piaci részesedésüket, valamint javíthatnak nyereségességükön. Jóllehet, a végső fogyasztók által fizetendő árak emelkedésével bekövetkezhet néhány korlátozottan negatív hatás, e hatások mértékét ellensúlyozza a közösségi gazdasági ágazat szempontjából várhatóan jótékony eredmény. A fentiek fényében ideiglenesen megállapítható, hogy ebben az ügyben semmi sem akadályozza az ideiglenes intézkedések bevezetését, és hogy az intézkedések alkalmazása a Közösség érdekében áll.

G. IDEIGLENES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEKRE IRÁNYULÓ JAVASLAT

- (119) Tekintettel a dömping, a kár, az ok-okozati összefüggés és a közösségi érdek tekintetében levont következtetésekre, ideiglenes intézkedéseket kell bevezetni annak megelőzése érdekében, hogy a közösségi gazdasági ágazat a dömpingelt behozatal miatt további kárt szenvedjen.

1. Kárelhárító szint

- (120) Az ideiglenes dömpingellenes intézkedések szintjének elégségesnek kell lennie ahhoz, hogy megszüntesse a közösségi gazdasági ágazatnak a dömpingelt behozatal által okozott kárt, anélkül, hogy túllépne a megállapított dömpingkülönbözeteket. A dömping káros hatásainak megszüntetéséhez szükséges vám összegének kiszámításakor azt mérlegelték, hogy az intézkedéseknek lehetővé kell tenniük a közösségi gazdasági ágazat számára, hogy elérje azt az adózás előtti nyereséget, amely a rendes versenyfeltételek mellett, vagyis a dömpingelt behozatal nélkül ésszerűen elérhető lenne.
- (121) A rendelkezésre álló információk alapján előzetesen megállapították, hogy a forgalom 14 %-ának megfelelő haszonkulcs tekinthető a megfelelő szintnek, amelyet a közösségi gazdasági ágazat a károsító dömping nélkül várhatóan elérhetne. Amint az a fenti (67) preambulumbekkezdésben is szerepel, amikor a Thaiföldről származó dömpingelt behozatal mennyisége a legalacsonyabb volt, a közösségi gazdasági ágazat saját illetve kiskereskedelmi márkajelzésű termékeinek eladásából 21,4 %-os nyereséget ért el. Ugyanakkor, amint az a fenti (51) preambulumbekkezdésben szerepel, a Thaiföldről származó dömpingelt behozatal kizárólag a kiskereskedelmi hálózaton keresztül zajlott. Ezért megfelelőnek ítélték a fenti 21,4 %-os nyereségesség kiigazítását annak érdekében, hogy az tükrözze a közösségi gazdasági ágazat márkaspektruma és a Thaiföldről származó behozatalok közötti különbséget. Ennek eredményeképpen a dömpingelt behozatalok hiányában elért nyereség 14 %-os volt.
- (122) A szükséges áremelés mértékét úgy határozták meg, hogy az – alákínálásra vonatkozó számítások során megállapított – súlyozott import átlagárát összehasonlították a közösségi ipar által a közösségi piacon értékesített hasonló termék kárt nem okozó árának átlagával. A kárt nem okozó ár úgy számítható ki, hogy a közösségi gazdasági ágazat eladási árát kiigazítják annak érdekében, hogy a fent említett haszonkulcsot tükrözze. Az ebből az összehasonlításból eredő bármely különbséget ezt követően a teljes CIF-importérték százalékában fejezték ki.

- (123) Az árak fent említett összehasonlításából a következő kárkülönbsézetek adódtak:

Karn Corn	31,3 %
Malee Sampran	12,8 %
River Kwai	12,8 %
Sun Sweet	18,6 %
A mintában nem szereplő együttműködő exportőrök	17,7 %
Minden más vállalat	31,3 %

- (124) Két vállalat (a Malee Sampran és a River Kwai) esetében a kár megszüntetéséhez szükséges szint alacsonyabb volt, mint a megállapított dömpingkülönbözlet, ezért az ideiglenes intézkedéseket az előbbire – azaz a kármegszüntetési szintre – kell alapozni. Mivel a kármegszüntetési szint magasabb volt a két másik vállalat esetében megállapított dömpingkülönbözletnél, az ideiglenes intézkedéseknek ez utóbbin – azaz a dömpingkülönbözleten – kell alapulniuk.

2. Ideiglenes intézkedések

- (125) Az előzők alapján és az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint elmondható, hogy a megállapított dömping- és kárkülönbözletek közül a legalacsonyabbal azonos szintű ideiglenes dömpingellenes vámot kell kiszabni, a legkisebb vám szabályával összhangban.
- (126) Az együttműködés szintje rendkívül magas volt, ezért megfelelőnek ítélték, hogy a vizsgálat során együttműködést nem tanúsító fennmaradó vállalatokra vonatkozóan vámot állapítanak meg, amelynek szintje a vizsgálatban együttműködő vállalatokra kivetett legmagasabb vám mértéke. Ezért a maradványjellegű vám mértéke 13,2 %.
- (127) Ebből fakadóan az ideiglenes dömpingellenes vámoknak a következőképpen kell alakulniuk:

Mintában szereplő exportőrök	Javasolt dömpingellenes vám
Karn Corn	4,3 %
Malee Sampran	12,8 %
River Kwai	12,8 %
Sun Sweet	11,2 %
A mintában nem szereplő együttműködő exportőrök	13,2 %
Minden más vállalat	13,2 %

- (128) Az e rendeletben meghatározott vállalatok számára megszabott egyéni dömpingellenes vámtételeket e vizsgálat megállapításai alapján határozták meg. Ezért azok a vizsgálat során feltárt, e vállalatokkal kapcsolatos helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek (szemben az „összes egyéb vállalatra” alkalmazandó országos vámmal) kizárólag a Thaiföldről származó és az e vállalatok, azaz az említett különleges jogi személyek által gyártott termékek behozatalára alkalmazandók. Az e rendelet operatív részében névvel és címmel nem említett egyéb vállalatok, közöttük az említett vállalatok kapcsolt egységei által gyártott behozott termékekre e vámtételek nem alkalmazhatók; azok az országos vámtétel hatálya alá tartoznak.
- (129) Ebben a tekintetben meg kell jegyezni, hogy a mintában részt vevő egyik vállalat a késztermék jelentős mennyiségét szerezte be egyéb thaiföldi gyártóktól a Közösségben való vizonteladás céljából (amint az a fenti (34) preambulumbekkezdésben is szerepel). E vállalat esetében az egyedi vám csak a saját előállítású termékek után és kizárólag azzal a feltétellel vethető ki, hogy a vállalat vállalja: a Közösségbe való exportáláskor termelési igazolást nyújt be annak érdekében, hogy megállapítsák a termék vámszinten történő előállítását.
- (130) Az egyéni vállalati dömpingellenes vámtétel alkalmazására irányuló kérelmet (pl. az egység nevének megváltoztatását vagy új gyártó- vagy értékesítési egységek létrehozását követően) a Bizottsághoz kell eljuttatni az összes fontos információval együtt, különös tekintettel a vállalat termeléssel, valamint belföldi és exportértékesítésekkel összefüggő tevékenységeinek megváltozására, amely például a névváltozáshoz vagy a gyártó és értékesítési egységek változásához kapcsolódik. A rendeletet adott esetben megfelelően az egyedi vámtételeket élvező vállalatok jegyzékének naprakésszé tételével módosítják.
- (131) A dömpingellenes vám megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében a maradványjellegű vám szintje nemcsak a nem együttműködő exportáló gyártókra vonatkozik, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszakban nem exportáltak a Közösségbe.

3. Záró rendelkezés

- (132) A helyes igazgatás érdekében meg kell határozni egy olyan időszakot, amelyen belül azok az érdekelt felek, akik az eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított időn belül jelentkeztek, írásban ismertethetik véleményüket, és meghallgatást kérhetnek. Meg kell állapítani továbbá, hogy a vámok megszabása tekintetében e rendelet alkalmazásában tett megállapítások ideiglenesek, és lehetséges, hogy ezeket a végleges intézkedések céljából újra meg kell vizsgálni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Ideiglenes dömpingellenes vámot kell kivetni az ecettel vagy ecetsavval elkészített vagy tartósított, nem fagyasztott, az ex 2001 90 30 KN-kód (TARIC kód: 2001 90 30 10) alá besorolt morzsolt csemegekukorica (*Zea mays* var. *saccharata*), valamint – a 2006-os vámtarifaszám alá tartozó termékek kivételével – az ecet vagy ecetsav nélkül elkészített vagy tartósított, nem fagyasztott, az ex 2005 80 00 KN-kód (TARIC kód: 2005 80 00 10) alá besorolt és Thaiföldről származó morzsolt csemegekukorica (*Zea mays* var. *saccharata*) behozatalára.

(2) Az (1) bekezdésben leírt és az alábbi vállalatok által gyártott termékek vámfizetés előtti, nettó közösségi határparitásos árára alkalmazandó ideiglenes dömpingellenes vámtétel a következő:

Vállalat	Dömpingellenes vám (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Karn Corn Co., Ltd., 278 Krungthonmuangkeaw, Sirinthon Rd., Bangplad, Bangkok, Thaiföld	4,3	A789
Malee Sampran Public Co., Ltd., Abico Bldg. 401/1 Phaholyothin Rd., Lumlookka, Pathumthani 12130, Thaiföld	12,8	A790
River Kwai International Food Industry Co., Ltd., 52 Thaniya Plaza, 21st., Floor, Silom Rd., Bangrak, Bangkok 10500, Thaiföld	12,8	A791
Sun Sweet Co., Ltd., 9 M 1, Sanpatong-Bankad Rd., T. Toongsatok, Sanpatong, Chiangmai, Thaiföld	11,2	A792
Az I. mellékletben felsorolt gyártók	13,2	A793
Minden más vállalat	13,2	A999

(3) Az (1) bekezdésben említett termék Közösségben történő szabad forgalomba bocsátására az ideiglenes vám összegével egyenértékű biztonsági rendelkezés vonatkozik.

(4) Ellenkező megállapítás hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Az 1. cikk (2) bekezdésében szereplő River Kwai vállalat számára megállapított egyedi vámtétel alkalmazásának feltétele, hogy a vállalat a tagállamok vámhatóságának bemutatja az érvényes kereskedelmi számlát, amelynek meg kell felelnie a II. mellékletben meghatározott követelményeknek. E számla bemutatásának elmulasztása esetén a többi vállalatra alkalmazandó vámtétel az irányadó.

3. cikk

A 384/96/EK tanácsi rendelet 20. cikkének sérelme nélkül az érdekelt felek e rendelet hatálybalépésétől számított egy hónapon belül kérhetik azoknak az alapvető tényeknek és szempontoknak a nyilvánosságra hozatalát, amelyeken e rendelet elfogadása alapult, írásban ismertethetik álláspontjukat, vagy szóbeli meghallgatást kérhetnek a Bizottságtól.

A 384/96/EK rendelet 21. cikkének (4) bekezdése értelmében az érintett felek megjegyzéseket tehetnek e rendelet alkalmazása tekintetében annak hatálybalépésétől számított egy hónapon belül.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Az e rendelet 1. cikkét hat hónapig kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 19-én.

a Bizottság részéről

Peter MANDELSON

a Bizottság tagja

I. MELLÉKLET

Az 1. cikk (2) bekezdésében az A793-as kiegészítő TARIC-kód alatt feltüntetett együttműködő gyártók jegyzéke:

Név	Cím
Agro-On (Thaiföld) Co., Ltd.	50/499-500 Moo 6, Baan Mai, Pakkret, Monthaburi 11120, Thaiföld
B.N.H. Canning Co., Ltd.	425/6-7 Sathorn Place Bldg., Klongtonsai, Klongsan, Bangkok 10600, Thaiföld
Boonsith Enterprise Co., Ltd.	7/4 M.2, Soi Chomthong 13, Chomthong Rd., Chomthong, Bangkok 10150, Thaiföld
Erawan Food Public Company Limited	Panjathani Tower 16th floor, 127/21 Nonsee Rd., Chongnonsee, Yannawa, Bangkok 10120, Thaiföld
Great Oriental Food Products Co., Ltd.	888/127 Panuch Village, Soi Thanaphol 2, Samsen-Nok, Huaykwang, Bangkok 10310, Thaiföld
Kuiburi Fruit Canning Co., Ltd.	236 Krung Thon Muang Kaew Bldg., Sirindhorn Rd., Bangplad, Bangkok 10700, Thaiföld
Lampang Food Products Co., Ltd.	22K Building, Soi Sukhumvit 35, Klongton Nua, Wattana, Bangkok 10110, Thaiföld
O.V. International Import-Export Co., Ltd.	121/320 Soi Ekachai 66/6, Bangborn, Bangkok 10500, Thaiföld
Pan Inter Foods Co., Ltd.	400 Sunphavuth Rd., Bangna, Bangkok 10260, Thaiföld
Siam Food Products Public Co., Ltd.	3195/14 Rama IV Rd., Vibulthani Tower 1, 9th Fl., Klong Toey, Bangkok, 10110, Thaiföld
Viriyah Food Processing Co., Ltd.	100/48 Vongvanij B Bldg, 18th Fl, Praram 9 Rd., Huay Kwang, Bangkok 10310, Thaiföld
Vita Food Factory (1989) Ltd.	89 Arunammarin Rd., Banyikhan, Bangplad, Bangkok 10700, Thaiföld

II. MELLÉKLET

Az e rendelet 3. cikkében említett érvényes kereskedelmi számlának tartalmaznia kell egy, a vállalat tisztviselője által aláírt nyilatkozatot a következő formában:

A kereskedelmi számlát kiállító vállalat tisztviselőjének neve és beosztása.

A következő nyilatkozat: „Alulírott igazolom, hogy az e számla alá tartozó, az Európai Közösségbe történő kivitelre értékesített érintett termék »volumenét« a(z) [vállalat neve és címe] [kiegészítő TARIC-kód] állította elő [ország]-ban/ben. Kijelentem, hogy az e számlán megadott információ teljes és megfelel a valóságnak.”

Dátum, aláírás

AZ OLVASÓHOZ

2007. január 1-jétől a Hivatalos Lap felépítése megváltozik a közzétett jogi aktusok egyértelműbb osztályozása tekintetében, ami mellett az elengedhetetlen folyamatosság megmarad.

Az új felépítés, a jogi aktusok osztályozását bemutató példákkal, megtekinthető az EUR-Lex honlapján a következő címen:

<http://eur-lex.europa.eu/hu/index.htm>